

TAMIL TEXT BOOK

For 1886.

CONTAINING

KOORMAPURANAM.

(23RD TO 26TH CHAPTERS.)

AND BHARATAM (BHISHMAPARUVAM,

3RD DAY'S WAR-6TH DAY'S WAR.)

WITH

PATHAVURI, GRAMMATICAL NOTES

AND

GLOSSARY FOR THE BIOGRAPHY OF

Kambar, Otakuthar, Pugalanthi.

EDITED BY

T. K Soobbaroya Chettiar,

TAMIL PUNDIT

Government Normal School.

MADRAS.

PRINTED AT THE AUTHIKALANITHI PRESS.

1885.

Price Rs. 1-2-0.

இறுத்தநீதியிடைப்புருந்தசுகசாரணையெதிர்பற்றிச்
செறித்தகழற்கீல்வீடணன்போய்ச்செங்கட்கரியோன்முன்னுய்ப்ப
வொறுத்தநீதுவிடுத்தியெனவிடுப்பவொற்றர்பணிந்தேகிக்
கறுத்தநெஞ்சினிலங்கையர்கோனறியவனைத்துங்கட்டுரைத்

கரியதிகாவாரிதிசெவப்பக்கடைக்கண்சிவந்தோன்றனைக்க
திருகுசினத்தவாளரக்கன்செம்பொன்மணிக்கோபுரமிவர
வனாகொன்றுயர்ந்தமணித்தடந்தோளாககற்காணபான்மணிவண்ண
னிரவிதடந்தேர்ச்சுலவகற்றுஞ்சுவேதவளாயின்மீதிவந்தான்.

வெள்ளிப்பொருப்பையெடுத்தபுயனிவனொமன்னலீடணன்போர்
வள்ளற்குரைத்தல்கேட்டிடலுமணிக்கோபுரத்தின்மிகைதாவிக்
கள்ளக்கொடியவரக்கனெடுஞ்செருவேற்றவன்றன்கதிர்முடிகள்
தள்ளிச்சயங்கொண்டிராமனடிதாழ்த்தாரவினிகாதலனே.

விலங்கற்றினிதோளங்கதனையிராமன்றுதுவிடுப்பவ
னிலங்கைகரினிடையெய்தியிகல்வேலரக்கன்முன்னுறலு
மலங்கல்விடவாளிராவணனுமாராகொலெனவுன்றன்
புலங்கடேயவானுதியிற்பிணித்தோன்புதல்வனெனப்புகன்றான்.

என்றலோடுமிலங்கைககொரித்தகவியாண்டுளதென்ன
வுன்றன்சிறுவன்லீக்கவகப்பட்டவிழிவினுளங்கொதித்துக்
கன்றியுயர்வாரரத்தலைவர்கடியக்கானத்திடையொளித்தப்
பொன்றியதுவோவுய்ந்ததோவறியேனந்தப்புன்குரங்கே.

பொற்பிற்கரசைவித்தியெனப்புகலமுத்திப்புன்குரங்கை
மற்போரர்க்கர்கோறிரொனவந்தோராவியநமரய்த்து
வெற்பார்தடந்தோளங்கதனுமிராமனுமூயின்விரைவினிற்போய்க்
கற்பாடழித்தபுயத்தரக்கனசெய்தியனைத்துங்கட்டுரைத்தான்.

கலிநிலைத்துறை.

செங்கட்புலிப்பேர்த்தனவங்கதன்செப்புமெல்லைக்
கண்கக்கிறைவன்றுனைவிற்கடற்றுனைகுழி
வெங்கட்கொடியோர்மிடைகின்றவிலங்கைகூதூர்
மங்குற்புறம்போருயரிஞ்சிவனைத்துகொண்டான்.

கனாகொன்றிரங்குகடலிற்கவிவெள்ளமெய்திப்
புரிசைப்புறத்தினிறுத்தார்க்கும்பூசல்கேட்டு
வனாகொன்றிண்டோளரக்கன்றிறன்மள்ளர்யாரும்
பொருவெஞ்சிலைக்கைப்பெரியோனெடும்போரினேற்றார்.

கம்பார்களிறுப்பிரசங்கன்கனன்றுசெல்லச்
சம்பாதிவெற்பொன்றெறிந்தன்னவன்றன்னைமாய்த்த
வம்பார்மலர்த்தாருவின்மாருதிபோதலோடு
வெம்பாவுயிர்போகிவிழுந்தனன்சம்புமால்

வென்வேற்பிரதபன்றன்னுயிர்வியவெம்போ
 ரொன்னுர்வணங்குநளனோர்கதைகொண்டுமாய்த்தான்
 கன்னுதினீடோட்டபனன்றனைக்காய்ந்துகேசன்
 பொன்னுடிமாதர்நலங்கூட்டுணப்போர்க்கினுனே (௧௫)

வின்னுங்கீங்குதிணிதோளுடைமித்திராக்கன
 நன்னங்கம்வீழவிறல்வீடணன்றணடினமாய்த்தான்
 மன்னற்கினையோன்விருப்பாக்கனைவாளியொன்றாற்
 நென்னம்புலத்தோர்விருத்தேற்பச்செலுத்தினுனே. (௧௬)

வெயில்கான்றிருள்சீத்தெழுவெங்குதிர்ச்செல்வன்மைந்த
 நயில்வேற்பிரகத்தனைவெங்களத்தாவிபுண்டான்
 ஸுயிலாதவென்நிமிநதன்பொருதோமரத்தால்
 வயவெஞ்சிலைவச்சிரமுட்டியைவாகைகொண்டான். (௧௭)

அழல்வெம்பகுவாய்த்திறலக்கினிகேதுவோங்கு
 மெழுவென்றதினீடோளவலிரச்சமிகேதுவொன்னாற்
 தொழுமெச்சகோபனவிராழிச்சுதந்தனென்னுங்
 சுழிவெஞ்சினத்தாருயிருண்டன்கங்கைநாடன். (௧௮)

சுடுவெஞ்சினத்தவயமீனிதுமித்தனென்போ
 னடல்கூரசனிப்பிரபன்றனதாலிகொண்டான்
 கடலுஞ்சுவற்றுங்கனல்வெங்கட்குசேனன்வெய்ய
 மிடல்வித்துன்மாவிபுயிர்விண்ணகத்தேற்றினுனே. (௧௯)

இவ்வாறிராமனெரிதும்பியிலங்குவவவேல்
 வெவவாயரக்கர்தமைவிறகொடுநூழிலாட்டு
 மவ்வேலைதன்னிறநிளவேலையினுழிவெய்யோன்
 செவ்வான்களம்போற்குடபாலுறச்சென்றுசேர்ந்தான். (௨௦)

கங்குற்பொழுதினிருநாக்கிறைகாதன்மைந்தன்
 வெங்கைச்சிலையின்கணைமாரிவிலக்கியன்னுன்
 ஸுங்கக்கொடிஞ்சித்தடந்தேர் துகளாகவீசிச்
 சிங்கக்கொடும்போத்தெனவங்கதன்சீறியார்த்தான். (௨௧)

மூன்றேரழிந்ததிறலிந்திரசித்துவானின்
 மீன்றோய்ப்படலத்தினமறைத்துவெருண்டுநோக்கிச்
 சான்றோர்புழநதனிவிற்கைத்தலைவர்தம்மே
 லுன்னோய்ப்பகுவாயரவக்கணையுந்தியார்த்தான். (௨௨)

செங்கட்புனைக்கைக்கொலைவெழுஞ்சிலம்பிநூலிற்
 நங்கிக்கிழிப்புண்டுகிடந்தெனத்தம்பியோடும்
 பொங்குந்தழலுலாழ்ப்புயங்கக்கணைதோள்பிணிப்ப
 வெங்கட்களத்திறிந்தானிகல்வென்றிவீரன். (௨௩)

கூர்மபுராணம்.

கலிவிருத்தம்.

செய்யதாமரைக்கணுன்செய்தினோக்கியே
வெய்யவன்காதலன்வெருளிமீக்கொள
வையிருதலைவர்போயரக்கன்மைந்தனைக்
கையினிற்கவர்கெனக்கடித்திறுண்டினுன். (௨௪)

தூண்டியமாருதிமுதலதூயவர்
தேண்டினர்வாணிடைச்செல்லவெய்யவன்
காண்டலுங்கணைகளால்வீழ்த்தித்தாதைபால்
மீண்டனன்புகுந்தமைவிளம்பினுனரோ. (௨௫)

தாதையுமைந்தனைத்தமுவியொற்றராற
சீதையைக்கொணர்ந்தவர்செய்தகாட்டென
வோதலும்புட்பகத்தேற்றியொல்லைபோய்ப்
போதரிநெடுங்கணுள்புலம்பக்காட்டினார். (௨௬)

அரிபபவுணர்ந்தனளமுங்கனியெனத்
திரிசடைமனங்கொளத்தெருட்டத்தேறிய
புரிசுழலணங்கிணைக்காக்கும்புன்மையோர்
மருமலர்ச்சோலையிற்சிறைவைத்தாரரோ. (௨௭)

ஒளியிழந்திலர்முகமுயிருண்டாமெனத்
தெளியொடுமவீடணன்செப்புமேல்வையிற்
களியொடுத்தடஞ்சிறைக்கலுழமெய்தினுன்
றுளையெயிற்றரவுதன்றொடர்ச்சிவிட்டதே. (௨௮)

தாள்வகாமுடிமுதற்றமும்புதிர்ந்தாயர்
கோள்விடுமதியெனக்குமரநயந்தெழ
நீனிநஞ்சிறையினுனீவியேகினுன்
ரோள்வலியாலமிழ்தெடுத்ததோன்றலே. (௨௯)

முருகுறழ்செவ்வியோர்குனித்தமொய்ப்புடை
வரிசிலைநாணுலிமடித்தவாயுடைப்
பரிதிசெய்முதலியபடைஞார்ப்பொலி
யுருமெனவிராவணன்செவியினுற்றதே. (௩௦)

கேட்டலுமிராவணன்கிளர்ந்ததானேமேற்
பூட்டுவிற்புகைநிற்க்கண்ணன்போகென
வாட்டிறலொடுஞ்செருமலையமாருதி
தாட்டுணைபிடித்தனன்றையினெற்றினுன். (௩௧)

கச்சையம்புகர்முகக்களிரல்யானைபோல்
வச்சிரத்தெயிற்றவன்மலையவாலிசெய்
கச்சுவாளவன்கையிற்றிததூநான்மலர்ச்
செச்சைதாழ்முடித்தலைசிதறவீசினுன். (௩௨)

மாருதிக்கம்பனனுடைந்துவான்றவழ்
கார்நிறத்திராவணற்குணக்குங்காலையிற்
பார்புதைத்தெழுமிருள்பருகிப்பாய்தினை
யார்கலியகடுகிண்டருக்கன்றேன்றினான். (௩௩)

எரிகவிழ்த்திணைவிழிபுகையவேற்றெதிர்
வருபிரகத்தனைக்கிழைவாய்விற்
குருதிவாய்வழியுக்ககுதநிவீழ்த்தினை
னிருதர்வெங்குடற்றெனத்திரியுந்லனே. (௩௪)

அகப்பனன்றிரிசிராபனசனூடல்வேல்
நிகும்பனொளவாளதிகாயனீள்கும்ப
னாகுந்சுதிரவேலிராவணந்ராரதகன்
நிகழ்ந்தவேல்கோதரன்றேவரார்தகன். (௩௫)

ஈங்கிவரமுதலியதலைவொண்ணிலர்
வாங்கியவில்லினர்மடித்தவாயினர்
வீங்கியதோளினர்வெருண்டநெஞ்சினர்
பாங்கினிலைப்பரும்படையோடேகவே. (௩௬)

மாற்றலர்வயிற்றெரிதவழ்ந்துமாழ்குறக்
கூற்றமுங்கண்டுதைத்தஞ்சக்கொல்சினத்
தேற்றரிமுரசினமிடியினுர்ப்பெழ
வாற்றல்சாவிராவணனமரினெய்தினான். (௩௭)

கொய்யுனைச்சுவற்பரிகோடிபூட்டிய
வையமூர்ந்தடுகணைமழைபொழிந்திழிம்
வெய்யனைக்காண்டலும்வெருண்டமாருதி
யெய்யெனுமளவையினெதிர்த்துகூறுவான். (௩௮)

எழுசரடியாசிரியலிருத்தம்.

கருந்தடங்கண்ணிபங்கன்வாழ்கயிலையெடுத்தநின்புயவல்காண்பான்
பொருந்தினனெனதுமார்பிடையொருகாற்குத்தெனநின்றபோரிரப்ப
வினாந்தனைமுன்னர்க்குத்துகென்றாக்கன்வெற்புழிமார்பெதிர்கொடுப்ப
விருந்தடங்கிரியினசனிவீழ்த்தென்னக்குத்தினென்றுவலியனுமன். (௩௯)

எழுவலித்தடந்தோண்மாருதிபுடைப்பவிழிபெருங்குருதிகான்றொழுக
வரிவழிந்தொல்லையுணர்வுவந்தெய்தியாற்றலங்கவியினையியப்பக்
கறைகெழுவேலோய்சின்முறையென்மேற் குத்தெனக்கல்லெய்தோணியிர்
துக், குறுகிநின்றண்டகோளகைவெடிப்பவனுமன்மேற்குத்திரின்றூர்த்தான்.

வாய்வழிகுருதிபொழிதரவனுமன்மண்ணிடைமயங்கிவீழ்த்தயரப்
பாய்புலிப்போத்தினமர்க்கெதிர்புகுந்தநீலன்மேற்பரிகொடேர்கடலிக்
காய்கனற்பகழியொன்றிலைவீழ்த்திக்கவிக்குலத்தலைவரைத்தூர்த்து [ன்
சேயுழ்கொற்றத்திலக்குவன்றடந்தோட்கிலைத்தொழில்வியந்தெதிர்புகுந்தா

அல்லியங்கமலக்கடவுளையாகவஞ்சனவண்ணனையாகக்
கொல்கினவடலேற்றண்ணலேயாகக்குறுகலர்க்கடந்தயானாக
வில்லினாலிவளைவெலறகரிதென்னவெண்ணிசச்சேற்றொடுங்குருதி
பில்குருட்டிலேலெறிந்துவார்சமுறகாலிலக்குவன்மார்பகம்பிளந்தான். (௧௧)

குருதிவேல்பாயக்களத்திடைவீழ்ந்தவரசிளங்கோளரிதன்னை
யிருபதுகையும்வருகுறவெடுத்ததுமெடுப்பரிதாங்கின்றசையுந்
திருவிஸ்முகங்களபததினுங்குருதிசித்திடக்குத்திவீழ்ததனுமன்
வரிசிலையிளவறனையெடுத்தேகிமணிரிறவண்ணன்முல்வையுததான். (௧௨)

எய்துமவ்வேலேவேல்படுமயர்ச்சியிளவநீர்ந்தெழுந்துநினைபயன்
செய்யபங்கயத்தொழுதுதனனிப்பச்சிலைத்தொழிந்தொருவனென்றுரைக்கு
மையசெங்கமலக்காடுபுத்தனையவஞ்சனக்கொண்டல்கண்கிவந்து
வையமேத்தெடுக்குமனுமன்மேலிவராவிராவனனோடமர்மலைந்தான். (௧௩)

காற்றுழங்குப்பிற்கலினமான்றடந்தேர்கழைசுனிகவுண்மதக்களியு
பாற்றினாக்கவரிக்கூந்தன்மாதறுகட்பாய்புலிப்போததனவயவர்
வீற்றுவிற்றுகமறிதரவிராமன்வரிசிலைகுனித்தலுமவெகுணமி
கூறுமெயபணிப்பவனுமன்மேலரக்கன்கொடுங்களைபொழிந்துநின்றந்தான். (௧௪)

மாருதிமரும்பிளந்திடவரக்கன்வடிக்களைதொடுத்தமைநோக்கிக்
கார்முகவினோதநிருதர்கோனகவசங்கனலுமிழ்படைகலரத்தடந்தே
ருந்தருபாகனவரிசிலையினைத்தமோரோருபகழியாற்றினித்துத்
தார்புனைமவுலியொருபதுங்கனையாற்றாளிமற்றீங்கிவைபுசல்வான். (௧௫)

கூத்தல்மானறடந்தேரணித்தபொற்கவசங்கொடுஞ்சிலையடுக்களைப்புட்டில்
காத்தெகிவீழ்க்கும்படைக்கலமின்றிநின்றனேசேதையைக்கடிதி
னிந்தநினைவியுயிரியேலுயிதியனறெனினின்றுபோய்காணப்
போர்துவெங்குத்தினினைகையோடுவினிதியேற்போகெனவிடுத்தான். (௧௬)

வெள்ளியம்பொருப்புமெடுத்தவனானசுமங்கலனுவிவையுயிர்த்துப்
பள்ளநீர்வேலிலிலங்கையினய்திப்பரியுடனமைசசுரோடெண்ணி
யெள்ளருமதுகைக்கிணையிலாசகும்பகன்னனைப்படுதியிலெழுப்பி
யள்ளிசைச்சூலந்திரித்துமானுடர்தமாவியுண்டுகொனவிடுத்தான். (௧௭)

விடுத்தலுமிமைப்பிற்குசுருக்களத்தெய்திவானரவீரையள்ளி
மடுத்தவாய்ப்படுத்தக்கவுட்புடைருதட்டிமலர்க்கிரப்பரிதிசேய்தன்னைப்
பிழுத்தயரிலங்கைபுருத்தலுந்தடங்கணரக்கியர்பெய்தமென்சாந்தி
னடுத்தமெய்ததுயர்தீர்த்திரவிசேயரக்கன்முகக்கொடுசெவிபரித்தகன்றான். (௧௮)

திருகுவெஞ்சிற்றமடங்கலேறனையான்செவியொடுமுகக்கிணைக்கவரந்த
விரவிகாதலனைத்தொடர்ந்துவெங்குத்தினேற்றவருயிர்பிழிந்துண்டு
வருதலுமிராமன்கொடுமரங்குழைத்துவடிக்கிணைப்பலதாண்டி
யருவனாத்தடந்தோள்மருமநீள்சென்னிவீற்றுவிற்றாய்விழவறுத்தான். (௧௯)

களத்திடைக்கும்பகன்னை யிராமன்கடிந்தமைகேட்டவல்லரக்க
னுளத்திடைவெகுளியீக்கொளக்கண்ணி னொழுருவெங்கனற்சிகைகதுவித்
துளிப்புயல்வறப்பக்கன்னன் றதிகாயன்றன முகநோக்கிரீதுணை வி
னளப்பருஞ்சேனைகும்பவரச்செல்கென்றறைதலுமடுகளாதெதிர்த்தான். (௫+)

பொருப்புறமுத்தடந்தோள்வாநரமெழுநூறுருவவோர்பொழிகதிர்வேலாற்
செருக்களத்தெறியுநராந்தகன்றனையங்கதன்பரிவொடுஞ்செகுத்தா
னுருத்துவந்துடற்றுநதேவராந்தகணையனுமனோர்குத்தினொலாறுத்தான்
பருப்பதமதனூல்மகோதரனுவமிற்றிடவெறிந்தனனீலன். (௫உ)

மாருதிகினைவித்திரிசிராவங்கைவாளபறித்தவன் றிலையுமித்தான்
போர்முகத்திடபன்மத்தனைக்கதையாற்புகையெழுப்புடைத்துயிர்குடித்தான்
கார்முகங்குழைத்துமலரயன்கணையாலிலக்குவனமரர்கண்களிப்ப
நேரலாக்கடந்ததிறலதிகாயனெடுந்தலையுமித்தனின் றுர்த்தான். (௫ங)

கறங்குதென்னுடாநீருலகெலாம்வென்றகதழ்சினத்தடலதிகாய
னிறந்தவமகேட்டுகிருதர்கோன்சினவியுநிராசித்தினைவிடுப்பச்
செறிந்தகூரிருள்வாய்வெஞ்சமருடற்றித்தினைசமுகனபகழியாலிராமன்
மறங்கள்போரிளவல்வானரத்தலைவரயாரையுமண்ணிடைவீழ்த்தான். (௫ச)

வரிசிலைக்கல்வியுருவெடுசதனையவாளெயிற்றரக்கன்வெஞ்சமரிற்
புரிதொழிலினைத்துமிராவணற்குறாததுப்பொருகுபேருவகையினிருப்ப
கிருதர்புங்கவனும்வீடணன்சாமபன்றுனைவினினிநரிப்போரனும
னருகுசென்றெத்திரீபிழைத்தமையாலிறந்திலர்யாருமென்றறைந்தான். ()

மெய்புகுக்குவிமாற்றுறுமதகத்துணிபடுமெய்ப்பொருத்ததக
மெய்தியதழுப்புதிந்ததிடுமதகமின்னுயிரளித்திடுமதக
மையகேள்வெள்ளிவகைக்குநல்லிடபகிரக்குராப்பண்ணினிதமரு
மையறுமருத்துவனாயினிலுளநீகொணர்கெனமாருதிபாய்ந்தான். (௫சு)

பாய்தலுமதனில்மருந்தகாண்கிலனாய்ப்பருவனாபறித்துவந்துய்ப்பச்
சேயதாமகாக்கட்செல்வனைமுதலோர்துயிலுணர்ந்தாரொனவெழுந்தா
ரோயவம்மலையைமாருதிமுன்னிருந்துழிவைத்துமீண்டெய்தக்
காய்சினங்கதுவியிரவீசேய்முதலோர்கடிமதிலிலங்கைதீமடுத்தார். (௫ஊ)

அன்னதுகேட்டுகிருதர்கோனரும்பகன்னன்றன்மைந்தரையழையா
மின்னருசுடர்வேற்றலைவரோடேகுவெஞ்சமர்புரிகெனவிடுப்பக்
கன்னவிறீடோட்குரககுலெஞ்சேனைக்களைகடலுடைதரக்கலக்கிக்
கொன்னுனையிலவேற்கப்பணஞ்சித்திக்கூற்றமஞ்சுறவெதிர்மலேந்தார். (௫அ)

அங்கதன்சினவியகம்பனென்னுமரக்கனுக்கமருலகனித்து
வெங்கனனோர்பிரசங்கனைமறலிவிருந்தெதிர்கொள்கெனவிடுத்தான்
செங்கைவன்னுகிரால்கினைத்துவிதன்சுரோணிதக்கண்ணைச்செகுத்தான்
பங்கமில்லமுபாக்களைத்திறல்மயிந்தன்பறவைகட்டுனவுயிர்ப்படுத்தான் (௫க)

நள்ளிருள்விழுங்கிக்கதிதொதிதொடுக்கும்பரிதிசேய்நாகினமபிறைதாழ்
வெள்ளையிற்றகல்வாய்க்கும்பன்வான்மகளிர் நகைவிருந்தயின்ரிடவிடுத்தா
ன், கொள்ளைவண்டறைதாரர்க்கும்பனைத்திறல்கூரலுமேனோர்குத்தினிற் கொன்
றான், வள்ளலோர்கணையாலடல்புரிமகரக்கண்ணையாருயிர்மாய்த்தான். ()

ஈங்கிவையரக்கன்செவிமுதலுறலுமிந்தீர்தித்தினைவிடுப்ப
வாங்கவன்மாயாசீதைசையவிறக்கூரலுமன்முன்றடித்திகல்வேள்வித்
திக்கறப்புரிவானிகும்பலைக்குறலுமாருதிதிருமறுமார்பன்
பாங்குவந்தரக்கன்புரிந்தமையுணரப்பப்பருவரந்தகடலில்வீழ்ந்தயர்ந்தான். ()

ஆயபோழ்தனுமனுரைத்தல்கேட்டையவழுங்கிடேலிராவணிவருச
மாயையிற்சீதைவகுத்தனன்றடிநதுமகஞ்செய்வானிகும்பலைக்ககன்றான்
மேயவவவேள்விமுறறுநினம்மால்வெல்லுதலரிதமருடற்றித்
தியினைச்செகுப்பானிளவலைவிடுத்தியெனறுவீடணைநெளிந்துரைத்தான். ()

உரைத்தலுங்கமலத்தடங்கணுனிளவலொல்லேபோகெனத்தொழுதேதி
வரைத்தடந்திணிதோளனுமன்மேல்வந்தவானரவீரபின்றொடர
வரக்காகோனிளவல்கனன்றுமுன்னடப்பவரன்விழித்தெரித்தமுப்புரத்திற்
செருக்களஞ்செவப்பச்சிநிதுகண்கிவக்குஞ்சேவகனிகுமபலேசேர்ந்தான் கூட

அருமறைத்தக்கன்புரிமகங்கணங்களழித்தெனவடல்சினத்தரக்கன்
புரிதரும்வேள்விவாரந்தலைவரழித்தலும்புண்டிறந்தன்ன
வெரியுமிழ்தறுகணரக்கர்கோன்சிறுவனிமைகரிந்தழலுகவிழித்துப்
பரிதிமானந்தந்தேரனையபொற்றேரிப்பாய்புலிப்போதெனவவாந்தவன். ()

அந்தரத்தமரிமைப்புருக்கண்கனிமைத்துவான்றுந்தனரகல
மந்தரம்வெடிப்பமாதிரத்தலைவரவயிறெரிதவழ்ந்திறின்றெங்கக்
கந்தடுபுழைக்கைத்திக்கயம்வெருவிக்கனிமதநாற்றுகாணபடர
விந்திரன்பகைஞனண்டகோளகையுமிடிதரவரிவினொன்றிந்தான். (கரு)

களத்தெதிரோற்றவோரொருகவிக்காயிரமாயிரங்கணைக
டுளைத்துவில்விசையினேமியங்கிரியுந்துனைவினின்றுருவிவின்படர
வனைத்தலைப்புருதுமரவெனச்சிலபோயனுமனதாகமுடுருவத்
தனிப்புயலேழுங்கடையுக்கத்திறைக்குந்தாராபோற்கணைமழைப்பாழிந்தான். ()

கூற்றுமெய்ப்பணிப்பவரக்கர்கோன்விடுத்தகொடுங்கணையாநையுங்கணையால்
மாற்றிவாளரக்கன்மருமரீள்தடக்கையணிமுடிநுண்ணிகளப்படுத்திக்
காற்றுறுழ்புரவிகலினமானந்தந்தோர்களிறிநின்றதுணித்துவெங்குருதி
யூற்றிருந்தொருகக்கவந்தமாட்டயரவிலக்குவஹறுகணைப்பாழிந்தான். (கௌ)

இந்திரன்மருமம்போழ்ந்ததுமறலியீருளின்நீஞ்சுவையறிந்த
தந்தரத்தியங்கும்புட்பகஜர்தியரத்தவெம்புனலிநாடியது
செந்தழற்கடவுள்பழுவெல்லும்பொடித்ததியவெந்திறன்முகப்பகழி
மந்தரத்தடந்தோண்மாருதிமருமம்போழ்ந்திடவல்கினின்விடுத்தான். (கௌ)

பொருப்புறுமததநகோணமாபெருமபக்கன மசோதரனடொருநனாககட த
வுருபபெவெ ினிதததசிறுவலிருபாககட டுண்டா மபுசாருகப்படுந ததாள
மருபபுடதத டகனகவாரனதத மசோவா பபிபரிதுவா ஸ்முவ
நினா சதெழுதடலிசாத்ததுமுன செலலவிகலமா கெட டெகிரோமுநூல (ஏ)

மூவகையுலகு, தனதடிப்படுத்தமுழவுந்தடம்புயத்தரசர்கள்
வாயுமான்மேரின்மதிக்குடைநிழற்றவயங்குவென்சாமனாயிரட்டக்
கோவெடுத்தருந்துங்குருதிவாளவுணர்குற்றுடைவாள்சுமந்தேகத் தூண்.
தேவர்மெய்நடுங்கித்திசைதொறுமவணங்கச்செருககளத்தொல்லையினைடந்

ஆயிரஞ்செருவின்மறலியைப்புறங்கண்டமர்பெருதருஞ்சுமம்பேட்டு
மாயிருஞாலமுழுவதூந்திர்தவாகைவேற்றிறல்விருபாக்கன்
காய்கதிர்ப்பரிதிகிறவனையெதிர்த்தோர்கதைவினாறுபுடைத்தலும்வெருண்டு
சீயுமித்தறுகண்டிதுங்கிவாளர்க்குன்மரிதரச்சென்னியெந்நிறதான் (எக)

உலகெலாம்விழுங்குமறவினாவென்னவுமிகொழிதழந்திகைபரப்பி
யிலகுவான்விதிர்த்துக்கேடகந்திரிசுதுமகோதரன்களத்தெதிரோற்பக்
கோலைபழுத்தொழுங்குருதிவாளேந்திக்கூன்புறப்பலகைகைகொண்டு
மலையுமவெஞ்சமத்தின்வால்தன்முனைவன்மற்றவன், மலையுமித்தெதிர்தான் ()

கங்கமுங்கமுருமார்க்கும்வெங்களத்திற்கவிக்குலதலைவனார்தூர்ந்து
சிங்கவேறென்னகொழிஞ்சமர்வினைக்குமாபெரும்பகனமுனசென்று
துங்கமால்வனாயிற்றிரட்டதொளவலியாற்சேர்வுநிலத்திடைவீழ்ததி
யங்கதன்யினவியாளரிப்போத்தினுங்கவனுடலினைத்தலைத்தான். (அக)

தானையத்தலைவர்விளிந்தமைநோக்கித்தழலெழுவீழித்துவல்லர்க்கன்
வாலரிடைப்புத்தவுகுகணஞ்சிதமற்றைமவன்முமவெடிப்பத
தேனவிழ்கமலப்பொகுட்டினிதுறையுந் தேவனுஞ்செவீத்தலம்புதைப்பப்
பாளிறச்சங்கமொருபதநதைதுபாழிவாய்தொறுமபுதிதொலித்தான். ()

பையராதெற்றிச்சுகையிழ்கிடத்தபார்முகங்கியியவோரெட்டு
மைதவழ்குடுமியவாபரித்தெரியுமவாநரத்தலைவர்களைவருங்
கையினைமுழந்தான்மருமன்சென்னியெங்கணங்காய்களைசெருகி
யெய்யெனக்கிடப்பவுலகெலாம்வென்றவிராவணரிஞ்சுகினைகுழத்தான் ()

மற்றவைகோக்கியிலக்குவன்யினவிவடவரையனையவிற்குழைத்துப்
பொற்றடத்தினிதேர்வலவன்சென்னிபொங்குநற்கணையினால்வீழ்த்திப்
பற்றலர்முதுருகண்டலானெடுங்குஞ்சிவப்பறப்பிணப்புயத்தார்க்கன்
கொற்றவெஞ்சிலைகொருபதுந்துமியக்குருகிதோய்கணையினலுத்தான் ()

பாடகத்தொடர்ச்சிப்பழவினைச்சிமிழ்ப்புப்பற்றப்பசும்புயலனையா
னாடகப்பசும்பொற்செய்யதாமனாத்தாளசரணமென்றடைந்தபேரறிவின்
வீடணன்வெருண்டோர்கதையினாலடித்துவெஞ்சினத்தார்க்கர்கோனடவுங்
கோடியர்பசும்பொற்கொடிஞ்சியந்தடந்தேர்க்குரகதமனைத்தையுங்கொன்று

கொடிஞ்சியந்தடந்தேர்க்கொய்யுணைப்பரிக்கன்மரிதலுமிரணியறசெருத்த
மடங்கலெறனையவிராவணன்சினவிவாய்மடித்தெயிறுதின்றுரப்பி
விடங்கவிழ்த்தெரிகால்சுடரினெடுகிவெல்வீடணன்மேலெறிந்திடலுங்
கடங்கவிழ்கரடக்கரிசிகரினையோன் கணையினலாங்குதுணித்தான். (அக)

புயனிற்மவிவர்ப்பக்கருகியமேணிப்புலவாயார்க்கோன்சினவி [சி]
வெயிலினையிழந்துக்கொலைத்தொழில்பயிற்றிவெவ்விடத்தொயயில்மழ்க்
மயனுளம்வருந்தவளப்பினுட்சமைத்துவரத்தினுன்மறையொடுமனித்த
வயிலினையெறியவுரம்பிளந்தினையோன்மன்மிசைகிழந்தயிரயர்ந்தான். அங்

கலினமான்றடந்தேர்கொணரவல்லரக்கன் கடிமதிலினக்கையிற்றுகு
மலையுறழ்தடந்தோண்மாருதிமுன்போல்மருத்துமாமலையொணர்ந்துப்ப
வலகில்திர்ச்சுசேனனமருநினையளிப்பவையனமுன்போலவயந்தெழுந்தான்
கிலைவிழுங்குபாதோளிர்மான்மாருதியைததழுவிமற்றிங்கிவைதெரிப்பான். ()

உற்றுழியாவிபுதவினர்குயினாடிகர்பொருளுடைனிலன்றோ
மற்றொருகைமமாறளிப்பொன்அவப்பமருததுமாமலையினைமீட்டுங்
கற்றடந்தினிதேரினனுமன்முன்போலவைத்திவண்கடிஅவநதறலும் [ன்]
வெற்றிவேலரக்கன் வேறொருமணித்தேரிவர்த்து வெங்களத்திடைப்புகுந்தா

மலரயனடவுமெகினமென்புள்ளு வலியழிந்திரியமோசியது
நிலவும்வெங்கதிரோன்பரிக்கோடேர்துர்த்துநேமியங்கிரிவலம்வந்த
தலகதுபுலனமுழுவதுநிந்தியாயவிண்ணிடைப்பரந்துலவுங்
கலினமான்றடந்தேர்கடவிவல்லரக்கன்கவிக்குலமிரியவந்தேற்றான். (க0)

தேரினின்றரக்கன்கொடுஞ்சமம்வினைப்பச்சிலைத்தழும்பிருந்தோளிராமன்
பாரினின்றுடற்றலரிதெனவயிரப்படையுடைக்குரிசில்மாதவியை
பூர்பொலந்தடந்தேரிராமனுக்குதருகென்றுமொல்லையினிழிந்து [ன்]
கார்வயிடைகருக்கம்புடைததடந்தேர்காரமுக்கக்குரிசில்முன் கொணர்ந்தா

அந்தரத்தமரர்வலிகெடவுடற்றுமிராவணனுடமர்மலைத்
கிந்திரனளித்தகொழுஞ்சிமான்றடந்தேரிவர்கெனமாதவ்வணங்க்க
கந்தபிழைக்கையெறுழ்வலிப்பருந்ததாட்கழைசுளிகடாக்களிற்றையான்
மந்தரத்திவருகிரையினத்தற்குணவாளரிப்போத்தெனவிவரந்தான். (க௨)

விண்ணவரளித்ததேரிவரிறையும்வெஞ்சினத்தரக்கர்தங்கோவு
மண்ணிளிவெற்பின்மாதிரமெட்டின்வானவர்தானவருறையும்
கண்ணகல்விசுயிற்றிரிந்ததுதாங்கற்றகார்முகவிஞ்சைகளகாட்டி
யெண்ணிலவ்வுலகுமவெருவொடுநதளரவேழுளிராப்பகல்மலைந்தார். ()

மைத்தகார்கமலக்காடுபூத்தனையமணிநிபவண்ணன்விற்றுனித்துப
பத்துடைத்தலையுந்தோள்களுந்துமிப்பப்பண்டுபோன்முனைத்தமருடற்றக்
கைத்தலம்விதிர்ந்துக்கைகளுந்தலையுமாயிரங்கால் கடித்தகற்றி
யத்தவெற்பென்னவிரவிதேர்மருளவாடமர்ககளத்திடைக்குவித்தான் (க௩)

கனைகடற்குவமையுரைத்திடிவந்தக்கனைகடலலதுவேழில்லை
பனியிருவிசும்பிறகினையெடுத்துரைப்பிற்பனியிருவிசும்பலாகில்லை
வனைசமுலிராமனிராவணனுடற்றும்போரினக்கினைவகுத்துரைப்பி
னனையம்போரிராமனிராவணனுடற்றுமருஞ்சமரனிர்வழியலயால். (க௪)

என்றுவானவர்க்குதிதியெடுத்திசைப்பவிராகவனிருஞ்சிலைகுழைத்து
மன்றலங்கமலத்தயன்படைவிடுப்பமழவிடையுயரியகடவுட்
குன்றெடுத்தோங்குந்தடமபுயததரககனூம்பிநந்தாநயாகுடிப்பப்
பொன்றிநீணிலசுதில்விழந்தனனமராபுமழைபொழிந்துநின்றார். (கக)

ஆர்த்தனரமார்விஞ்சையரியககருமறைபாடிநின்றாடித்
னார்த்தனர்மலரான்மெயமையுமுறநூந்தோமறத்தலையெடுத்துயர்ந்த [லகம்
வேர்த்துடல்புழுங்கிப்பொய்னமபோயொளித்தவிழாமறையொழுக்கமெவ்வு
போர்த்ததுதிங்கடோறுமுமமாரிபொழிந்திடச்சிறந்ததெவ்வுலகும். (க௭)

தாமரைக்கண்ணனருளின்வீடணனைத்தகைபெறுவிராவணற்கினிதி
னீமந்தகருமியிற்றுதியெனலுமியாவையும்விரைவிரைவியற்றித்
தேமலர்த்தனாவோன்சேவடிவணங்கிற்றலுங்கிநுமறுமாப்தன்
காமர்வண்டறைதாரிலக்குவவிவற்குக்கதிர்முடிபுனைகெனவுரைத்தான். (க௮)

ஒழுக்கொளிப்பரிவிவென்மதிக்கடவுண்மாதிலமுள்ளொள்காறும்
பழமறையனைவிராகவன்சரிதைபுலனென்றபயிலுநாளளவுங்
கெழுமணித்திகிரிதரைதிசையுருட்டிகிளர்மதிலிலங்கைகாக்கென்ன
மழவிடையன்னவீடணநிளவலவொளிரமணிமுடிசுபித்தான். (க௯)

இருள்வயிராபுதவெங்கதிர்க்கடவுள்ஒவ்வனைமுதலியவெவர்க்குங்
குருமணிக்கலன்களபபறுநிதியமதுபவங்கொள்கெனவழங்கி
வகாயுநழதநீதாள்வீடணன்போதுவள்ளுளவணங்கலுமகிழ்ந்து
செருமலிதினீதோளனுமனோடேகிசைதையைக்கொணர்கெனவிடுத்தான். ()

அன்னதுகொளவரங்கன்மாருதியோடசோகநீள்வனதுதிடைபபுருந்து
கன்னியங்குறினணங்கினைவணங்குகளிபெருநூசோபனம்விளம்பிப்
பொன்னவிரமணிபுருசிவினையினேறநிபுணர்முலையரக்கியர்குழ [தான்.
வெண்ணையாளுடையவண்ணையிரமணிநுதழிக்கொணர்ந்துமுன்விடுத்

அருந்தவங்கற்பிற்கரசினைநோக்கியெனதுசீர்க்கொதருஞ்சமத்திற்
நிருந்தலர்ச்செகுத்துமீட்டனலின்மேனசையினுமீட்டிலனினக்குப்
பொருந்துதியேகென்அரைததலுமணங்குபொங்கழலிளையவன்றருகென்
நிரந்திடவள்ளலருளினாலிளையோனியற்றியவெரியிடைப்புருந்தான். (க௦)

அங்கியங்கடவுளிராமன்முன்னெய்தியரக்கன்முன்கவரவந்துறலும்
பொங்குநீள்வேளவித்தழற்புகவளியன்புணர்ததியமாயையயரககன் [திற்
மங்கையென்நெண்ணிக்கொணரத்தனனநதமாயைண்டழிந்ததென்னிடத
றங்கியசைதையிவளவன்றின்டிற்சாமபராங்கற்பின்வெந்தழலரல. (க௧)

ஐயுறெலிந்தவணங்கினைக்கொள்கென்றங்கியங்கடவுளுமலர்ந்த
செய்யதாமரைமேற்புமரிதனுமுநகட்டேவனுநதயரதனென்னும
பொய்யெறிபுலகையரசனுமுரைப்பபுங்கழல்சென்னியின்வணங்கி
வெய்யவாட்டடங்கச்சிசையைிராமன்மேததத்தெளிந்துரைக்கொண்டான்.

பரதனைத் தாயோடி கழந்திடுமுனிவு தீர்த் துறப்பரிசியங்குலத்தி
 னுரிமைபூண்பதற்கோர்வரமளித்திடுகென்றிராகவன் தொழுதுரைத்திடும்
 வரையுறழ்தடந்தாள்மார்பகத்தொடுங்கமைந்தனை ததழுவிவாள்வேந்த
 னரகிளங்குமரவளப்பரிதாசுமவ்வரமளித்தனனென னுன். (க0டு)

ஆள்வழக்கறநீண்டம்பலைத்தொழுமுயில்விழிப்புலோமசைகனவன்
 றுளதாமனாக்கட்குரிசிலோர்வரநீகேட்கெனத்தசமுதன்விடுத்த
 வானியால்மறித்தகலிக் குலமனைத்தமுய்நதிடும்வரமளிக்கென்ன
 நீனிருந்தடக்கையிராகவனகேட்பவிந்திரனேந்தல்தளித்தான். (40௯)

விட்புலத்தமரர்மறைதலுங்கணையல்லிய்த்திடுங்கலிக் குலமனைத்துங்
 கட்புலங்களிப்பவிராமனைநோக்கியுய்ந்துளங்கனித்தவாளரக்கன்
 புட்பகமளிப்பவினையவனோடுமுணர்முலையணங்கொடுமிராமன்
 நட்புடைக்கவிகடம்மொடுமியர்ந்துளிகடற்சேதுவையடைந்தான். (40௭)

இராவணன்வதை யத்தியாயமுற்றிற்று.

இருபத்துநான்காவது.

இராமன் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைபண்ணின வத்தியாயம்.

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சேதுவினெய்திவரிசிலையிராமன்கினகரமணிபெறக்கோலி
 யாதியுமுடிவுமழியுருவின்கூதனபெயராலினிதமைததுத்
 தூதளங்சனியாயனங்கொடுமிளவன் னொடுஞ்சூழ்ந்துநின்றிறைஞ்சித்
 தாதவிழ்மலர் தூயநெடுசகங்குழைதுட்டங்கணீரோழுகிடத்துதிப்பான். (க)

அருவமாயுருவாயநாதி யாயொன்றாயைம்பெரும்பூதமாய்வேறாய்த்
 தெரிவரும்பொருளாயநெரிபவையாகிச்செங்கண்மாலயனெனவுடைக்கு
 மிருவருங்காணுமறைப்பொருளாகிச்சகத்தினையியக்கியுயிபங்காக்
 கரியதுவாகித்திரிபமாய்த்திரியாதிதமாங்கடவுளேபோற்றி. (2)

நீற்றொளிபழுத்தவெள்ளியங்கிரிபோனிலவுழிமுமெனியாப்போற்றி
 கூற்றினையுதைத்துச்சிறுவனையனித்தகுளாகழற்றாநினாய்போற்றி
 பாற்றினஞ்சமுலுமூவிலைக்குலப்படையுடைக்கடவுளேபோற்றி
 மாற்றலருறையுமுப்புரமெரித்தவாணகைக்குரிசிலேபோற்றி. (௩)

பையரவனையிலநிதியிலமர்ந்தபண்ணவன் முகிழமுலேமுயங்கி
 யையனையளித்தகடவுளேபோற்றியாதி யாரம்பரமனேபோற்றி
 மையுறழ்கூந்தலவருமுலைத்துவரவாய்மலைமகன்கொழுநனேபோற்றி
 பொய்யிகழ்ந்துணரும்புண்ணியருளத்திற்புகுநிழம்புனிதனேபோற்றி. (4)

என்முநாத்தழும்பவிதயொக்குருகலிராகவனேத்தலுமிரங்கிப்
 பொன்றிகழ்ச்சுடையிலகுமுசுக் கண்ஓம்புலியதருடையுமெண்டோளு

மன்றலங்கூந்தந்தவரியோர்பங்குமாயுயர்மழவிடையுயர்த்த
குன்றவிற்குமுகூங்கவனமைத்தகோதுமிவிங்கமூடெழுந்தான். (௩)

குரவரைப்பிழத்தேர்களுந்நறவங்குடித்தவர்கொலைத்தொழில்புரிவோர்
மருவிமற்றிவரோடிணங்குநாமுதலாம்பாதகோணும்வநெய்தித்
திரையெந்நன்னீர்ச்சேதுவினடித்தெளிந்துநீயமைத்தவிலிவிங்கம்
பரவிதற்பாவமுழுவதூந்தீர்ந்தெம்பதமலர்நீழல்வீற்றிருப்பார். (௪)

அங்கண்மாளுலமழியினுமழியாச்சேதுவினீமகிழ்ந்தமைத்த
பொங்கொளியிலிங்கத்தகன்றிடாதுறைவலென்னவோர்வரம்புகன்றருளி
மங்கையோர்பாகன்மனையவீடணனுமவாரத்தலைவருஞ்சூழ்ச்
சிங்கவேறணையான்புட்பகமிவர்ந்துகிடங்கைதமருங்குசென்றடைந்தான். (௫)

அடைதலுமிரவிசிறுவனிற்சிழமைபுண்டிமெயில்புரைநெடுங்கண
மடநடைத்துவரவாய்த்தாராயுந்தீஞ்சொன்மாசமுமதிசுகருமையுந்
தொடர்புமற்றக்கவிக்குலத்தலைவர்துணைவியர்யாவருஞ்சூழப்
படர்தருவிமானமிவரந்தசானகிதன்பதமலரிதைஞ்சியேத்தெடுத்தார். (௬)

தமிழ்முனிமனையான்வினவியான்செய்ததகுதிகளனைத்துமோதுங்ஹு
மியிழ்கடலடைத்ததுகாத்திடேல்முனிவனங்கையினெற்றருந்தியதா
லமிழ்தினுமினியாயென்றருமுனிவாசாலேகளைத்தையுங்காட்டிக்
கமழலந்துறைகுமுயோத்தியர்வேந்தன்பரத்துவனசாலேகண்ணுற்றான். (௭)

பமுதலுமறைதேர்பரத்துவாசன்சேர்சாலேகண்ணுறுதலும்பரம
னெழுமுகொளிவிமானமிழிந்துசென்றெய்தவுயர்தவமுனியெதிர்போந்து
தழுவிநன்கியம்பியாசனமளித்துத்தாமரைக்கண்ணனேமுதலா
யுழையுமடெவர்க்குநெஞ்சுகங்களிப்பவுவப்பொடுநல்விருந்தளித்தான். (௮)

தெள்ளநான்மறைதேர்முனியொடுநெறியிற்கவிக்குலந்தின்னுளங்களிப்பக்
களன்றொழுதுங்கனிநுங்கிழங்குங்காய்களுமுதுவரம்பெற்று
வள்ளல்மாருதிபோய்ப்பரதனுக்கெனதுவரவுகாக்குதியெனவிழிப்ப
வுள்ளமுமுனையும்பிறபடவனுமன்வினாந்துபோய்ப்பரதனுக்குரைத்தான்.

இராமன் சிவலிங்கப்பிரதிட்டைபண்ணின வததியாய முற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் - ௧௧௮.

இருபத்தைந்தாவது.

இராமன் முடிசூடிய வத்தியாயம்.

எழுசூடியாசிரியவிருத்தம்.

உரைத்தமாருதியைத்தழுவியுள்ளுவந்தமான்மதச்சேற்றொடுங்குலவி
யரைத்தசாந்தகலத்தப்பியதென்னவகங்குளிரந்தன்னையரோடும்
வரைத்தடந்திணிதோளினையவனோடும்வாட்டிற்றப்பரதன்விற்றனை
நிறைத்தெதிர்கொள்ளப்படிப்பகமிவர்ந்துநீறிநவண்ணாங்குடந்தான். (௧)

ஆடைந்தகார்வண்ணன்வணங்கியபரதனகங்குளிர்ந்திடவெடுத்தனைத்து
மடங்கலேறையவிலக்குவனோடுமன்னையர்மலரடிவணங்கி
சுடங்கொடாமரையோன்மனத்தினிலளித்தவசிட்டனைத்தாழ்ந்தினிதிருப்பக்
குடங்கையினெடியகண்ணாமாயிர்தாள்வணங்கலுந்தழுவிட்குழைந்தார்.

செயிரறுந்திக்கிராமமாங்கெய்திச்சிலைத்தழம்பிருந்ததோட்குமரர்
மயிர்விளைமுடித்தவாசநீராடிவெண்டுகில்மலைசார்சணியா
வுயிர்பிகர்நண்பினிரவியசெய்குகண்வேலரக்கர்கோனோடுமினிதுறைந்து
வெயில்கெடவிமைக்கும்புட்பகமதனையளகையர்கோனுழைவிடுத்தான். (௩)

அய்யனுமபரதன்றேர்விடவிளவலவிர்தித்தகலிகைமேற்கவிப்பப்
பொய்யறுமரக்கனிலக்குவனோடுபொலன்கொள்வெண்சாமரையிரட்ட
வெய்யவன்மைந்தன்சத்தருஞ்சயத்தின்மேறசெலவாரநரொவரு
மையல்வாரணத்தின்மனுடரிம்போதமணிமதியோத்திவந்தடைந்தான். (௪)

ஏர்குடியிருந்துசுணங்குபூத்தலாந்தவிளமுலைத்தொண்டையந்துவர்வாய்த்
தாராயமுதலாம்வாரமகளிர்மாயிர்குழாத்தொடுத்தழுவக
கார்புறங்கொடுக்குங்கருங்குழற்சதைகடாமணிசசிலிகையினேறிப்
பார்புகழ்ந்தேத்துமயோத்தியினிராமன்பயிற்றாமுறையுளிறபுகுந்தான். (௫)

கங்கையைமுதலாநதிப்புனலோரோழ்கனைகடற்கடவுளீர்னைத்துஞ்
சிங்கவேறனைவனுமனைமுதலோர்கொணர்தலுஞ்செழுமறைவசிட்டன்
மங்கலமுழவங்கறங்கரீராட்டிமடங்கலநதவிசினிலிருத்தி
யங்கலுழ்மேனியணங்குடனிராமற்கவிரொளிமணிமுடிபுனைந்தான். (௬)

இராமன் முடி சூடிய வததியாயமுற்றிற்று.

ஆகசெய்யுள் - ௧௨௪.

இருபத்தாறாவது.

அகத்தியன் இராவணன்மரபுணர்த்தவத்தியாயம்.

இதுவுமது.

மரகதக்கொண்டல்மணீமுடிசூழமங்கிழவுடனிருக்குடனென்ற
பரவருந்தவத்தினகத்தியன்முதலாப்பகர்த்திடுமுனிவார்பாரும்
வினாவினிலய்திவாழ்த்தலுமையன்வியப்புடன்பூசனைபுரிய
வரவுநீர்க்கடலோரோழையும்பருகுந்தமிழ்முனியங்கிகவையுணர்ப்பான். (௧)

இந்திரசித்தையிருபதுபனைத்தோளிராவணன்றனையிகல்வினைக்குங்
கந்தடுபுழைக்கைக்களிறைகும்பகன்னனைச்சமர்க்களப்படுத்தி
யுந்துலகேழும்வாழ்ந்திடவளித்தாயென்றலுமுரவுவேலிராம
னந்தமிழ்சீர்த்திக்குறுமுனியோடுமசங்குழைந்திக்கவையுணர்ப்பான். (௨)

வெள்ளியங்கிரியவேரொடுப்பிடுங்குமரக்கலைமுதலவிளம்பாம
வெள்ளருந்திமல்கூரித்திரசித்தையியம்பியதேவனவன்றிறலுந்

தள்ளுஞ்சீர்த்தியர்த்கர்நந்தோற்றமுமுவதுஞ்சாற்றுதியென்னக்
கொள்ளைவண்டறைதாரிராகவனுரைப்பச் சூறுமுனியாங்கவைபுகல்வான். (௩)

குமரிவண்டரற்றுந்தாமரைக்கிழவன்குமரனற்புலத்தியனென்போன்
ரிமிரீண்மாயைகடந்துநற்றவஞ்செய்திரணவிரமுவியுயர்சாலை
யமைவுடனெய்தித்தவஞ்செய்காலத்திலம்பகட்டிமுலைத்துவாவா
யிமையவர்மாதராளப்பிலொய்தியீர்ப்புனலாட்டயாநதனரால். (௪)

ஆங்குகர்த்தம்மைப்புலத்தியனோக்கியாயிழைமகளிர்யாரோனு
மீங்கினியெய்திற்குப்பமுறநிதிகுவென்றலுமவா வெரிபுயல
வேவாங்குசாத்திரணவந்துவினமகளிர்நனாநதிடாதாந் நெய்திடலுந்
கொங்குளமுலையாள்கருப்பமுற்றிடத, நன்றை, உபாநகு முகியிதுரைத்தான். (5)

உரைத்தலுந்திரணவிரதுவென்றுரைப்போன்புலத்தியர்குவபொடுமந்த
விரைக்கருங்குமுலையளிப்பமற்றவனமக்சிரவாவினையின்னா
பரத்துவன்மகலையாகவன்வேட்டுவைத் தவணன்றனைப்பபரதான
வரைப்பருமறைதேர்வைச்சிரவணன்முவாயிரவருடனோற்றனனால். (௬)

குறுந்துனிதுற்றுங்கங்கைதாழ்சடைபோய்ச்சோதமுமுனிசுவநோக்கிச்
செறித்திமியபககர்வேந்தனகென்னச்செபின்னபுகழமுமேந்தறகுப
பறதசுசெல்விமானமளித்ததனைகப்பரிவொந்தித்தையவணங்
யுறைந்திடுககரொன்றளிக்கெனவிலங்கைமாரகருறைநியென்றுரைத்தான். ௭

தொன்றுதொட்டரக்கர்வாழ்வுறுமில்நகைத்தொன்னகாசனிகடக்குபோ
னென்றருஞ்செல்வத்தமந்தனனென்னவுவப்பொடுவிரிவிலையிராம
னன்றறிமுனிவபுலத்தியனளிக்குமுன்னமுநாமமறிபெயிறு
வென்றிசோரக்கருள்கொலோவவர்தவகாழைபையளமபுகவெனருள. (௮)

அறுசீரடியாகிரியவிருத்தம்.

முன்ன்கமலப்பொகுட்டின்முதல்வன்சிலரைப்படைத்தாங்
கன்னோர்தமயிற்சிலரையியக்கொனப்பேராக்கிப்
பின்னுஞ்சிலரையரக்கரெனப்பேரளத்ததானவருள்
மன்னுங்கேதியோடும்பிரகேதிலையினான். (௯)

ஆலககருஞ்செயிமுமலங்குசுடர்வேற்கேதி
காலனோடும்பிறந்தசதிாமென்கொங்கைப்பபையச்
சாலவதுவையாற்றியின்னுககேசனறன்னை
வேலையிடத்திறந்தவிடமாமென்னயுயிர்த்தான். (௧0)

மருவார்க்கிடியேறென்னவயவாண்மினுக்கேசன்
றையாள்சந்திமகளாஞ்சாலகடங்கர்கடையை
முருகார்மலைகுட்டியுயிர்போனமுயங்குளாநிற்
கருவுட்கொண்டவவர்க்கிகவின்மந்தரத்திற்கலந்தான். (௧௧)

மைதோய்ப்பைம்பொற்றுகுமிவவாயின்வயிறுவாய்த்து
வெய்யகாமங்கனற்றமின்னுக்கேசற்றொடர்ந்து
தையலேகலோடுநதனியேகிடந்தச்சிறுவன்
பையுளுற்றுக்கலுழ்தலபரமண்கண்ணிதகண்டான். (கஉ)

ஏயசிறுவன்நன்னையம்மாநருளிநோக்கித்
தாயினளவினின்றேவளர்கவென்னச்சாற்றி
யாயவரக்கன்றனக்கோரம்பொன்னகரமளிப்ப
வேயமென்றடந்தோட்கவுரிலிழைவினிதனைப்பூர்வாள். (கங)

அரக்கர்மகளிர்கருப்பமடைந்தனூன்றேபெறவும்
விருப்பிவீன்றவன்றேமக்கள்விராவினவளர்ந்து
பரிதததாய்பொன்றிடவுமபவனச்செவ்வாய்க்கவுரி
யுரைத்தறகரியவரமாங்குதவியிறையோடகன்றாள். (கச)

அதுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கச்சமாச்யானையின்றோல்போர்த்தாடுங்கடவுளருளிதிற்பெற்ற
பச்சிரத்தங்கொப்புளிகும்பரிதிவேறசுசேசனெனுமரக்கனென்றை
யிச்சையுடனினிதனித்தமாநகரில்வாழுகாரியக்கர்கோன
நசகிலேவேற்கிராமணிதனன்மகளைச்சசேசனுக்குநல்கினானே. (கரு)

ஈற்றுனைத்திதுதும்பிமேன்மேற்போயப்பறந்திமீர்ஞ்சிறையினுற்ற
காற்றினலமருமருங்குன்றேவவதிசுசேசனெடுங்கலந்துவெய்ய
மாற்றெழியுமாலியவாள்சுமாலியொடுமாலிதனைவயிறுவாய்த்தாள்
கூற்றுமவெருவருந்திறலோர்கொடுதழல்வின்றுதவங்கோலினூரால். (கக)

மற்றவர்தந்தவனோக்கிமறைக்கிழவன்மகிழ்ந்தனனீர்வரந்தேட்கென்னப்
பற்றலனாவென்அலகமெமதுகுடைகிழ்வைகப்பாலியென்னப்,
பொற்றசெழுங்கமலத்தோனவையனித்துகிங்குதலும்புவனபயாவும்
கொற்றமுறவடிப்படுத்திவிச்சவகனமாவொடிவைகூற்றறுறாள். (கௌ)

லின்னகர்போலெழிநிகழும்விழுந்தகுண்ணகரமொன்றிங்கியற்றுக்கென்னக்
கண்வழுகருகிரொளிகால்நிரிகுடமால்வரையிலுடலக்கண்ண
னன்னவொருசுரமுனமமைத்தனனாங்கமர்தொனவிறலோடும்
பண்ணியவாமபரிததடந்தேரர்க்கொருமவருமப்பதிபுக்காரால். (கஅ)

கத்திருவர்குலத்துதித்தகயனெடுங்கணருமதையாங்கன்னிவேற்கட்
சுந்தரியின்னமுதமொழிக்கேதுமதிவசுதையெனுஞ்சுடர்வேனுண்ட
பைந்தொடிமாதராயின்றாளாகவவோராமுவவாயுமபரிதிவேற்கக
மைந்துடைமாலியவானுஞ்சுமாலியுமுறையின்வதுவைசெய்தார். (கக)

மாலியவானோள்புணர்ந்துசுந்தரிவச்சிரமுட்டியெச்சகோபன்
காலனிகருந்மததன்விருபாக்கன்அயில்வோனாககடியோன்மத்த
னாலநிகர்துன்முக்கேடைனலையெனுமணங்கிணையும்வயிறுவாய்த்தாள்
சீலமுதுகேதுமதிசுமாலியததோய்சுதீன்றவனைதடுநித்குறற்றும். (உ௦)

விகடனுயர்பிரகத்தன்விறற்காலகாரமுகன்வெம்பாசகண்ண
னிகல்செயகம்பனனன்டன்சங்கிருதிபுகைக்கண்ணனெழிற்பிரசங்க
னிகரில்சுபாரிசனெடுகைகசிகும்பீரசியயில்வேனெடுக்கட்செவ்வாய்ப்
பகரமுதமுறமுமொழிப்பாணப்படுபொற்கலையென்னப்பகர்வரன்றே. (உச)

மாலியெனவுலகேத்துமவல்லரக்கன்வசுதைவனமுலையிற்றேயந்து
சீலமிகுமனிலனெடுமனலனரன்சம்பாதிபென்னுந்தீழில்
கோலமணிமுடியரக்கர்நால்வனாயினிதுயிர்த்தானகுறுகார்ச்சென்று
ஞாலமுழுவதும்வெருவமாலியவான்கொடுங்கோன்மைநடத்துநாளில். (உஉ)

விண்ணவர்வெவ்வரக்கர்புரிகொடுந்தொழிலுக்காற்றாதுகயிலேமேவித்
தண்ணிலவுகதிர்க்கற்றையமுதிதைக்குந்தாழ்சடைபோன்சரணமபோற்றிக்
கண்ணையராமரக்கர்மூவனாயுங்ககிநதெமக்குக்களைகண்கி
யண்ணலெமக்களித்தியெனவிர்த்திடலுங்கதையிடற்றெம்மடிகள் கூடும். ()

தூயநறுமலர்நூவிவழிபாடுபுரிந்தருளுஞ்சுசேசன்மைந்த
ராயிரம்பெம்பிழைசெயினுமாவகவரைக்கோறலெமக்கடுப்பதன்றாற்
றியரைக்கொல்கெனமலைப்பணித்தனனீர்வினாந்தாங்குச்செல்வீனான்
போயமரர்குறையுரைப்பெறடியோனாமதற்கியைந்துபோமினென்றான். (உச)

அவ்வுரைகேட்டயினெடுங்கட்புலோமசைவெம்முலையானையணைக்கும்பாகன்
கௌவையொழிந்தமரர்தொழுவின்னாடுபுகவிழைந்தகருமம்யாவும்
வெவ்வினைத்துதுவருநாப்பமாலிமுதலரக்கருளும்வெகுண்டுக்கேட்டுப்
பெனவருங்கெடற்றாண்புடைகுழப்பண்ணவருர்வனைதுகொண்டார். (உடு)

அதுசேரடியாசிரியவிருத்தம்.

திருந்தலர்புகுந்தமாற்றஞ்செவித்தலைவெதும்பக்கேட்டுக்
கருங்கடற்செவப்பவந்தகவுத்தவமணிந்தமார்பன
முருங்கெனிகவிழ்க்குஞ்செங்கண்மூரிவெங்கலுமுனூர்த்து
வருந்தலீரமாரொன்னவாரமரமுலத்துற்றான். (உச)

தோற்றமுமுடிவுமில்லான்நூண்டுபுட்சிறகர்வீசங்
காற்றினுலரக்கர்சேனைகவிழ்தலுமாலிவெம்போ
ரோற்றுவெங்கலுமுனஞ்சியிரியவெங்கதையாலெற்றக்
கூற்றறழ்திகிரியேவியவன்றலைகுறைத்திட்டானே. (உஎ)

மாலிவெங்களத்தின்வீழாமாலியவான்வந்தெய்தி
வேலினாலெறியவைவன்விலக்கிமுற்றதனைப்பற்றி
யாலமேயனையான்மெய்யினெறிதலுமயாந்தவீழ்ந்து
குலமொன்றெடுத்துப்பின்னுந்தோன்றன்மேல்விடுத்துக்கான். (உஅ)

நக்கவாளரக்கன்பின்னுங்கலுமுன்மேனடந்துசெல்லச்
செக்கர்வானையவெய்யசிறைவிசைக்காற்றின்மொத்துண்
டொக்கலோடுடைந்துமிக்கவுலவைசேர்சருகிற்சிற்தி
லெச்சுடலிலங்கநங்கிப்பாதுலமருங்குபுக்கான். (உக)

பாதலத்துறையுநாளிற்பாகிழைப்பருமவல்சூற்
காதளந்தொளிரும்வேற்கட்கைககிவதுவையார்த்தத்
திதறுவானைத்தேடித்திரிவுழியியக்கர்வேந்தைப்
போதரக்கண்டினோனான்பாதலம்புருந்துசொல்வான். (௩௦)

நச்சயில்பொருவுமொண்கணங்கைக்கைககிநீகேட்டி
விச்சிரவாவைமேவிவிறன்மகப்பெறுதியென்னப்
பச்சிளங்குரும்பைமானும்பணைமுலைக்கழைகொல்மென்றோட்
செச்சைதாழ்கூந்தல்போந்துதெய்வமாமுனியைக்கண்டாள். (௩௧)

நாடுனெயிண்டிபுக்கநங்கைநீயசாரையென்ன
வேணவாவோடுகின்றனருளினால்விறலின்பிக்க
மாணுடைமைந்தர்தமமைவயிறுவாய்த்திடுவான்போந்தேன்
பூணருநவத்தோயென்னப்புகுளந்திவையுரைக்கலுற்றான். (௩௨)

பொன்புகாதிதலைபூத்தபொம்மல்வெம்முலையார்கேட்டி
நண்பகலனைந்தவாற்றாணுனிமைவெருவச்செய்யும்
வன்புகடைமனத்துவெய்யமைந்தரைப்பெறுதியென்ன
வன்பொடுவணங்கிகின்றபோலருமகவேண்டிமென்றாள். (௩௩)

கன்னலுமமுதுங்கைப்பக்கனித்தமென்ருதலைகேட்டி
பின்னர்நீயுயிர்க்குமைத்தன்பெட்பொடுமென்போலீண்டு
மன்னுமற்றுன்பாற்றோன்றிவரம்பறுமாயுளைய்தி
யுன்னருங்குணத்தனாகியுலப்பினுள்வாழ்வனென்றான். (௩௪)

இருபதுகாழுஞ்சென்னியினாந்துந்தாங்குகின்ற
திருவிதிதன்னைமுன்னஞ்சிறப்பொடுவயிறுவாய்த்துக்
கருவவாயனையகும்பகன்னையின்மறுபின்னு
முருவவோடரிக்கட்கூர்பபநகையையுமுயிர்த்தாளன்றே. (௩௫)

வீடணன்றன்னைப்பின்னும்வியப்பொடுமினிதினின்றும்
கோடரிக்கண்ணாந்தமைந்தரையுவர்நுநோக்கிச்
சேடமிதிருவின்மிட்கவியக்கர்கோன்செல்வமெய்த
நீடிருந்தவங்களாற்றிநிமின்களென்னப்போனார். (௩௬)

ஐந்தழனடுவினின்றோராயிரம்பருவஞ்சென்றன்
மைந்துடைச்சென்னிபத்திலொன்றறுத்தழலின்மாட்டி
வெந்திறலரக்கன்பத்தாஞ்சென்னியும்வெட்டுமேல்வை
வந்துசெங்கமலப்புத்தேன்வரங்கொளென்றுரைத்தலோடும். (௩௭)

விஞ்சையரவுணர்கித்தருரகர்விண்ணவர்கடும்மாற்
றுஞ்சுதலின்றியெல்லாவுலகமுந்துணைவில்வெல்ல
வெஞ்சமத்தற்றசென்னிதோளவைமீளவெய்தக்
கஞ்சநாண்மலரோய்க்கென்றிரத்தலுஞ்கடவுளீந்தான். (௩௮)

கீடணன்முன்னொய்திவேண்டிவகேட்டியென்ன
நாடொறுதருமசிற்தையெய்திநாளுலவாதாவி
பீடுறல்கென்றோதப்பிதாமகனளிப்பவிண்ணோர்
மாடுமுகும்பகன்னந்தியாவரம்வழங்கலென்றார். (கூக)

என்னலுமரக்கனுவில்வாணியையெவியெந்தை
மின்னுவேறகும்பகனனவரமொன்றுவேண்டுகென்ன
மன்னுநித்திராதாவென்றுமருண்டவன்கேட்டநல்கிப்
பொன்னவிரகமலப்புத்தேன்தன்னுலகதனிற்புக்கான். (சூ0)

ஊழ்வினைப்பயத்தான்மாந்தர்கொழியநலவாங்கன்பெற்றுப்
பாழியம்புயத்தாமந்தோபடர்வனத்தெய்துமேல்வைச்
சூழ்சுடர்ப்பரிதியொளவாட்சுமாலிதனைமநதரோடும்
வாழியென்றேத்தியன்னோத்தழிஇயிவைவழங்குற்றான். (சூக)

கொடியமதிலிலங்கைமுதூர்கொள்கெனமறுத்தல்கேட்டார்
குடல்சினவுருமேறன்னபிரகதனருத்துநோக்கி
யடல்செழுமவுணர்தம்மைத்தனைவவொன்றெண்ணுதன்னோ
மிடைதருதறக்கம்விண்ணோவிரகினிறகொண்டிலாரோ. (சூஉ)

ஐதலாற்கொடியென்னுமருட்பிரகததன்றன்னை
மேல்குருபேரன்பாறபோயினிதினில்வேண்டுகென்ன
விதுசென்றியமபலோடுமியக்கர்கொன்றந்தைபாறபோய்த்
தூதினூற்றசக்கிரீபன்சொனவையாவுஞ்சொனான். (சூ௩)

அளகைமாரகரினீபேரயமர்கியவ்விலங்கைதன்னைத்
தனையவழிலங்கற்றின்டோட்டசக்கிரீபற்குநல்கென்
னுளமகிழ்தந்தைகூறவுவப்பொடுமளித்துப்போனான்
வளமிகுமிலங்கைதன்னின்முடிகவித்தரககன்வாழ்ந்தான். (சூ௪)

மின்னுமாக்காலகேயன்விழைவொடும்வதுலையாற்றத்
தன்னுடைத்தங்கையாஞ்சூர்ப்பநகையைத்தயாவினல்கி
மன்னியகானினவேட்டமாடலுமயனோடெய்துங்
கன்னலங்குதலைச்செய்வாய்க்கனனியைக்கண்டுசொல்வான். (சூ௫)

நங்குநீயாரையென்னமயனென்போனேமையென்னும்
பூங்குமுலணங்கைப்புல்லிப்பொருவில்லுந்துயிரமாயாவி
யாங்குலமைந்தரோடுமம்பலைத்தகன்றவாட்கட்
கோங்குளமுலைசேரிநதக்கோதையினிதினின்றேன். (சூ௬)

மேயநீயாரையென்னவிச்சிரவாமுன்னீன்ற
நேயநன்மைந்தனைன்றுகிழ்த்தலுமயனன்போடு
கூபெரிசான்றாய்மந்தோதரிதனைக்களிப்பினல்கிப்
பாய்க்கிற்ப்பரிதிவேலும்பரிவுடனளித்துப்போனான். (சூ௭)

முருக்கித் தழும்புத் தூரன் முகிழ்முலைக்கன்னியோடு
மரசுகர்க்கோனிலங்கையெய்தியன்புடனிருக்குநாளின்
வினாச்செழுந்தெரியன்மார்பன்விரோசனனினிதின்ற
திருக்கொளவச்சிரசுவாலேதனைக்கும்பகன்னன்சேர்ந்தான். (சஅ)

ஆடல்வெறசயூடனன்பினனித்தருள்சாமதன்னை
வீடணன்விதியின்வெட்டுமேதகவொழுதுநாளி
லேடவிழ்கூந்தன்மத்தோதரியிகலிலங்கைவேந்தன்
பீடுறுமகிழ்ச்சியெய்தவிராவணிதனைப்பெற்றான். (சக)

கனைகுரல்முதிவினூர்ந்துச்சுழ்தலான்மேகநாத
னெனுமயாநாமமபெற்றும்செரியெனவளருநாளில்
வனைகழலரக்கர்கோனைமன்பதைவருத்தலென்ன
துனைவினிவனகைவேந்தன்வாதனுடைத்தல்செய்தான். (நு0)

துதுவனாக்கன்முன்போயுன்னுடைத்துனைவன்வெய்ய
மாதவம்புரிந்துதிங்கட்கண்ணர்சேர்வாதனாடு
மேதமில்நண்புண்டானின்னையுமுலகுக்கெல்லாந
தீதினழத்தருளலென்னச்செபினனென்னலோடும். (நுக)

வெஞ்சமமென்னில்வெய்யவிரிதழற்பிழம்புகக்கி
நஞ்சுகொப்புளிக்கும்வாயவாட்டடநூர்இராமவேலான்
றுஞ்சலில்விடையாடேடுந்தோழமைகொண்டானென்னி
லஞ்சவன்கொல்லோவென்னுவவன்றலைதுணித்துவீழ்த்தான். (நுஉ)

வீழ்த்தவனுடலைவெய்யவரக்கர்க்குவிருந்துலங்கி
காழ்த்தவெமனத்தப்பெழ்வாயக்கதழ்சினத்தரக்கர்கோமான்
குழ்த்ததன்சேனையோடுமமைச்சொடுந்துனைவின்வினனோர்
வாழ்த்திடுமளகைமூதூர்மருங்குறவனைந்துகொண்டான். (நுக)

கொழிமதில்வாயிலோரைக்கொன்றுவாளரக்கர்கோமான்
முடிதகர்ந்தொதுங்கவெய்யமாணிபத்திரனைமோதி
யுடல்சினசுபேரனாயிலுத்திடவழிததுவீழ்த்திச்
சுடர்செய்ப்புகவிமானந்துனைவினிற்கவரந்துபேரான். (நுக)

இருந்தியியக்கர்வேந்தன்றுயரொழிந்திமைப்பினெய்தி
விரிகதிரிமைக்கும்பைமபொனளகையின்மேவவெய்யோன்
பொருவருங்கிரியின்கிச்சரவணம்புகுதுமேல்வைத்
தெருளையிம்விமானநிறபவரக்கர்கோன்சிறைசெய்தான். (நுந)

இத்தலையெய்தலெந்தையிறையோடமர்ந்தானென்ன
மைத்தகுமிடற்றுநந்திவிலக்கவாண்முகத்தைநோக்கிக்
கைத்தலம்புடைத்துவெய்யோனகுதலுங்கன்னறுநதி
துய்த்தலைகுரல்காண்கீர்நொலைவென்றுநத்துவைதான். (நுக)

வைதலுந்தச்சக்கிரீபன்வான்றொடர்கயிலைவெற்பை
வெய்தினிலெடுப்பவெந்தைவிரற்றலைதுனியாலுன்றப்
பையுன்றமுதுமாழ்கிப்பரமனைப்பழிச்செவெய்யோ
னைதுணர்சாமகானமதியொடுபாடலுற்றான்.

(௫௭)

ஆயிரம்பருவமிவ்வாறமுதலாலரக்கர்கோனுக்
கேய்வுறவியம்புநாமமிராவண்ணென்றுகூறி
மாய்வறுவரமுட்கிலிடுப்பவாளரக்கன்போது
மீயுயரிமையவெற்பின்மேவியோரணங்ககக்கண்டான்.

(௫௮)

கண்டுநயாநாயென்னவந்தன்னகனிப்பினேறி
மண்டரோத்தெடுப்பவீன்றவருட்குசத்துவசனென்போ
னெண்டருவேதமோதும்வாக்கிடைப்பிறந்தேனென்னைத்
தண்டலின்மறையோன்வேதவதியெனச்சாற்றினானால்.

(௫௯)

சொல்லருந்தந்தைதன்னைத்தோன்றியோரரக்கன்கொன்றான்
முல்லைசால்கற்பினன்னேமுனியொடுமுடிந்தாளயாலுங்
கல்லெனீர்வேலைநாப்பட்கண்டுமினெடியோன்றனைபு
புல்லுவான்றவஞ்செய்கின்றேன்புலவுவேலரக்கவென்றான்.

(௬௦)

என்றலும்வலிதின்வெய்யோன்பற்றுமீரங்குழலைங்கை
தன்றுணைக்கையான்க்கிக்கிளையொடுஞ்சாம்பராசிப்
பொன்றிடவுன்னையெய்தம்பிறப்பினிற்புரிவேனென்னக்
கன்றியவுளத்தினோங்கனலின்வீழ்த்தாவிமாய்ந்தான்.

(௬௧)

கோற்றொடியிறந்தபின்னர்க்கொல்புலியனையவீரன்
போற்றருமருத்துவப்பேர்ப்புரவலன்சாலைண்ண
வீற்றுவிற்றுகவிண்ணோர்பறவையின்வெருவிப்போக
வேற்றமார்க்கெழுதியென்னமருத்துவனெழுத்துவந்தான்.

(௬௨)

வெஞ்சினமொழிதியென்னமுனிவரர்விலக்கமன்ன
னெஞ்சலில்சாலையெய்தவிராவணனிகழ்ந்துபோனா
னுஞ்சவானவர்கண்மீட்டுமுயர்மகமுடித்துக்காக்கை
யஞ்சிறையன்னமஞ்ஞைக்கருள்வரமளித்துப்போனார்.

(௬௩)

காதியையையனைவெம்போர்கருதுதுற்சந்தன்றன்னைத்
திதுறவாக்கன்வென்றுதிகைகடற்றாணெழுதத்
னதுணம்புறவுவைகுத்துக்கொடிமாடததுச்சி
யாதவன்றடர்தேர்தேய்க்குமயோத்திமாநகராஞ்சேர்ந்தான்.

(௬௪)

தரவுகொச்சகக்கலிப்பா.

அனரண்ணியன்போர்வேண்டியவரக்கன்முனமெய்திச்
சினவெங்கணைபொழியத்தனிதேர்நின்றமிழிநதே
பனையோத்திடுகையால்நனியடிப்பப்பதைபதையா
நினைவற்றயர்தலும்வெய்யவனிருபன்றனைநக்கான்.

(௬௫)

மன்னர்க்கியல்படுபொரிடைமடிதல்வயங்கோட
லென்னத்தனிபெண்ணுதெனையெள்ளிச்சிரித்தமையாற்
முன்னுற்றவென்மரபின்னொருதோன்றலநனிதோன்றி
புண்ணைச்செகுத்திவொனெனவைதாருயிரோழிந்தான். (௬௬)

ஆற்றலொடுங்கொடியோன்பிலமடையப்புருமேல்வைத்
தோற்றுமிசைபயில்மாமுனியரக்கனமுனந்தோன்றிச்
சாற்றுமிலவழியன்றிதுதழல்கால்வடிவேலோய்
கூற்றின்னகர்க்கேகும்வழியீதெனறுகுறித்தான். (௬௭)

என்னுமுனிகூற்றோடுமிவ்வுரைகூறினனேகப்
பைந்காரோடமர்செய்குதல்பணிவெங்கடல்சடைதல்
பின்னொருமென்றடல்கூர்தருபிறைவாளெயிற்றாக்கன்
மென்னந்திசைசென்றார்கமுனமனோடமர்செய்தான். (௬௮)

காற்றின்கணைவெய்யோன்கணைகனலின்கணைகொல்லுங்
கூற்றின்கணைமுதலாகியகணையச்சிலைகொலி
மாற்றிச்சமர்புரிவேலையிலஞ்சித்திறன்மறவி
யேற்றம்பிறிதில்லாதுயர்யமதண்டமெடுத்தான். (௬௯)

அக்காலையின்மலரோனவனெய்தாவடலரக்கன்
மிக்கானவரத்தான்துவிடலென்றுவிலக்க
மைக்கார்திறக்கூற்றுமவெருவோடுமறைந்தோடப்
புக்கானிலங்கையின்மீட்டெப்புலிப்போதனவரக்கன். (௭0)

எழுசரடியாசிரியவிருதம.

தணிகதிர்நெடுவேலிரவணன்பிலத்திறுன்னிவாளுரகரைத்தூர்து
மணிமதினகரில்வைகிடுகிவாதகவசனாவாளமோற்ப
வணிகிளர்கமலத்தயனவனெய்தியாங்கவற்றிரவணனோடு
மினையநுட்புச்செய்தலுமவனாங்கொன்றொழிதிக்கணுறிநுந்தான். (௭௧)

வினாவின்னகரநிங்குழிக்காலகேயரில்வித்தியுச்சுகுவன்
செருவினிலேற்பவவறுயர்தொலைதுத்தேனுவைக்கண்டடிபோற்றி
வருணனூர்புகுந்துமைந்தவைவென்றுவனப்புடைமாதகைக்கவர்த்து
பொருவருமிலங்கைபுகுந்துகூர்ப்பகைதனைக்கரனூர்புகுத்தினனாள். (௭௨)

அருவனாத்தடந்தோளிரவணியெண்டோளந்தனைநருளினுல்டர்க்குஞ்
செருவினிலெவர்க்குந்தெரிவுருதொளித்துச்செருச்செயுமாயையுமொன்னார்
வெருவரவெங்குந்திரிதருதேருநிகும்பலேவள்வியிறபெற்று
மருவினவனோடிலங்கையிற்புகுதவீடணன்வணங்கிடாங்குரைப்பான் (௭௩)

வெருவரலின்றிமதுவெனவுரைக்கும்வெந்திறலுணனின்டெய்திப்
பொருவருங்குமபீரகியினைக்கவர்தானென்றலுயிரவணன்புழுங்கி
யுரைபெறுதானைகடலெனச்சூழக்குரோணிராலாயிரத்தோடு
மருவலுங்குமபீரகியிர்த்துரைப்பமதுவொடுமரக்கர்கோனட்டான். (௭௪)

பாழியந்தடந்தோன்மதுவொடுஞ்சூழ்ந்த பலகினைப்பரப்பொடுமரக்கன்
மாழைமென்றோகூப்பிலோமகைகணவன்மாநகர்தனதடிப்படுத்து
வீழியக்கனிவாயியக்கியரமரர்கின்னரர்மிதுனம்வீற்றிருக்குஞ்
சூழ் சுடர்ப்பரிதிபோக்கநகிவந்தகயிலையிற்றுணைவினவந்தடைநதான். (எடு)

கள்ளூற்றிருக்குநாமலர்ப்பைங்காவின்ரக்கனிமுதலிடலும்
பின்னாத்தென்றனறவுயிர்த்துப்பிரிந்தாருயிர்மேற்றறிந்தப்ப
வெள்ளிவீழின்கதிர்பரப்பிலிழைவோர்ப்பிரிந்தோராரூயினா
யள்ளியுண்னூந்திங்கொடுமடைந்ததந்தியிருணமாலை. (எசு)

குணக்குமவிகம்புமுகம்விளர்ப்பக்குளிர்க்குந்கிங்கட்கொழுந்தன்பர்த்
தணக்கும்ககளிர்மார்பனைத்துங்கவாந்துதரளவடந்தாங்கி
யணக்குமுலைமேறநீயிறைக்குமாலேபொழுதிடலரகன்
வணக்குமருங்குலமடவார்தங்காமமெண்ணிவருந்திறுண. (எஎ)

குடபாற்பிறத்தகுழந்தைமுகிக்கொழுந்தின்பொழிபுநிலாக்தற்றை
வடவாமுகம்போலுடலவெதுபமமமரோடுமடலரகன்
கடல்வாய்ததோனறியமுதுயிர்க்குங்கதிராவெனமுததவடார்பொரியா
வுடலுஞ்சிலைவேளவன்மையினைவியந்துவருந்தியுடைபோழ்தின. (எஅ)

எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

விளிம்புறத்தூக்குசெஞ்சுடர்க்கற்றைமேகலைமனையுடனியமப்ப
விளம்பிறைவடந்தாழ்த்தோர்குடியிருந்தவிளமுலைவெற்பினைத்தாங்கித்
தளர்த்தியெந்குதுசுப்பெனவிரங்கித்தவளவாய்க்குணகிணியுலம்ப
வளத்தரிவரியகருங்குழன்மீதிலஞ்சிறைத்துப்பிபாட்டயர. (எக)

கண்கவர்வனப்பிற்கதிரசுரர்தொழுங்கடல்வயிற்றறிந்தவாணமுத்த
வெண்கதிர்முதுவலினைருராருயினாலேரோடும்குழந்தொளிபரப்ப
வின்சூழுவாங்கமேக்குயர்ந்தோங்குவெம்முலைபுலகெலாககவரப்
பண்கனிந்தொழுகுமென்மொழிக்குதலைபாகொடுத்தோழமைகொள்ள. (அ0)

காவியுங்குமிழங்கடந்தெறிதடங்கண்கடியகூற்றினைமுதலமர
ராவியுண்டுமிழந்துசெவ்வரியொழுநியயிலொடுந்தோழமைகொள்ளா
வேவினைமுனிந்துகொலைத்தொழில்பழுத்துத்தவக்குறம்பொன்றறவெறிந்
மாவகிர்மருட்டிமதர்வைகொப்புணித்துவள்ளைவாரஞ்சுழியிசைந்தப்ப. (அக)

ககாயெறிகடல்வாய்க்குளித்தமுத்திமைக்குங்காஞ்சிகுழ்கலைவளரல்து
லுருவமேகலையினிவப்புறக்கைப்பாயுபர்திசைமுழுவதுந்நவரத
திருவநீப்புருவக்கொடிமதன்பிடித்தசிலையெனவழுகுணபடுப்ப
விரியிருள்பருகுசேட்டிளமதியின்விழுத்தகுவாணுதலிலந்த. (அட)

கலிவிருத்தம்.

வன்னமுலைமாதாடியீடுதனிலாழ்த்தப்
பொன்னசலமொதுவளர்பூணமுலைசுமந்தே
மின்னிடைவருநகமெனமேகலையிரங்க
வன்னமெனுமென்னடையரம்பையவன்வந்தாள். (அஈ)

வந்திடுமரம்பையையிராவணன்மகிழ்ந்து
பைந்தளிர்மருட்டியபதத்துணையிடித்துச்
செந்துவரிதழக்கனிதிருத்தகவனித்தே
யுந்திடவெனைத்தனிபுரக்கெனவுரைத்தான்.

(௮௪)

என்னலுநின்முன்னவனிதிக்கிழவன்
மன்னனளகூடரனெனைத்தனிவரித்தா
னுன்னுடன்மணப்பதுதகாதெனவுரைத்துக்
கன்னல்புளித்தென்னநனிகட்டிவரைபுனருள்.

(௮௫)

சில்லென்கிளிக்கிளவிகேட்டருளில்லியோ
எல்லுப்பகர்வோர்க்குமுறையோவெனவரைந்தே
வல்லையினடர்நதுவலிதிறறனிபிடித்துப்
புல்லியமுதனனமபில்போகநனிதுய்த்தான்.

(௮௬)

ஆங்கவன்விடுத்திலுமாரமுதமன்ன
கோங்கமுலைமாரதுளகூடரனைநண்ணி
யீங்கிதுவிளம்பவவனின்னுமிதபொலுங்
திக்குசெயின்வன்றலைதெறிக்கவெனவைதான்.

(௮௭)

ஐயகமலப்பொதியலிழப்பவரிமான்றோ
வெய்யவனுதிச்சிடலும்வெந்திறலரக்கன
மொய்யமருடற்றுபலதானையுடன்மொயப்ப
மையிலமராபதியில்வந்தனன்வளைந்தான்.

(௮௮)

இந்திரன்முருத்தனுழையெய்தியிவைக
வெந்திறலரக்கனையிரவீட்டிவிடுசாலம்
வந்திடுவண்ணிறுத்தகாதெனமூப்ப
வந்திலுயர்வானவரஞ்சமரினுற்றார்.

(௮௯)

அமுசேரடியாசிரியவிராத்தம
விண்ணவர்கடலந்தானைவெருக்கொடுமுறியவெற்றி
யண்ணலஞ்ஞாமாலிவெம்போபுரிதலுமழன்றுநி
நண்ணியவசுக்கடமினவையிலசாவித்திரட்டுப்ப
பண்ணவனவன்றனுவிகைச்சிறுந்படுதிட்டானே.

(௯௦)

*அள்ளிலைவயிரப்பைம்பூணிராவணன்முன்றுதி
கொள்ளைவெம்பகழிவாங்குமலையினைகருநீஇமொபததென்ன
வெள்ளைமால்பாணமேலும்விண்ணவர்க்கிறைவன்மேலு
மொள்ளிடவிடமின்றென்னச்சிலைகுழைத்தெய்திட்டானே.

(௯௧)

இந்திரன்வருணன்சுற்றுக்கிறைவன்வெங்குற்றமங்க
நந்தலிளங்கைவந்தனாமவேனிநுதிதண்ணென்
சந்திரமவுலியன்னோர்மருத்துவத்தலைவர்தாங்கி
வெந்திறலரக்கர்கோனைவளைந்துவெம்புசலசெய்தான்.

(௯௨)

தூர்ப்புலியினையசீற்றச்சயத்தனைமேகநாதன்.

யாப்புறுத்திடுதற்கெய்தவிசுறபவுலோமனபோர்நூ

காப்பனென்றெடுத்துப்போகிக்கடலிடையொளிப்பவையோன்

பாப்பனைப்பன்னியான்றன்முன்னவன்பால்வந்துற்றான்.

(கக)

வசிகரப்படையாலவெய்யவரன்மாமநியமாட்டித்

கச்சையங்கனிற்றிற்றேன்துங்குகிர்முடியமரர்கோனே

நச்சரவணியும்புததேன்நல்லியமாயதனனூ

லிச்சையின்மேகநாதன்யாப்புறுத்திடுதெய்வான்.

(கங)

இந்திரன்நன்னைவவ்வியிராவணியிலினேற்ற

வந்தயிலமார்யாருமமர்தொலைத்தோடமோதித்

தந்தைமுன்னுய்ப்பவெய்யோன்றானையநாடலினேடு

மெந்திரப்பொதிரேரிஞ்சியிலங்கையில்வந்துசாரநான்.

(கௌ)

இன்னவையமரர்கூறுகிர்ங்கமலத்தின்மேய

முன்னவனிலங்கையெய்திமுமனத்தியாபிலின்னோ

மன்னனைவிதிநெயன்னரிசும்பலைமகத்திறனோன்மம

பொன்னெடுந்தேரினெய்திப்பொன்றிடாவரநலகென்றான்.

(கௌ)

ஆவ்வாமலரோனல்கியருளினித்திரகேரிட்டுச்

செவ்விசேரர்க்கனாமிக்ந்திரசித்தென்றோதி

பெய்வெலாத்திசையும்போற்றமித்திரானயர்க்கிடு

மெளவலந்தரியகூர்த்தல்வாணிதனகேள்வன்சொல்வான்.

(கௌ)

ஆள்வழக்கனாக்கும்வேற்சகலிகைமுலையிற்றோய்த

நீளிரும்பாவந்தன்னானென்துயருழந்தாய்து

வேள்வியொன்றியற்றித்திரமென்றனும்வேள்வியாற்றி

வாளொளித்தறக்கமபுககான்மலையன்மலாந்துபோனான்.

(கௌ)

என்றருமுனிவன்சூரவிராமனாம்பெய்ந்து

குன்றினையெடுத்ததினடோளிராவணன்ருதுருமபோரில்

வென்றதையன்றித்தோற்றதுடனிடனில்விளம்புகென்னத்

தென்றமிழ்கோத்தசெஞ்சொலமுனிவரன்செப்பலுற்றான்.

(கௌ)

பொன்வனாவிழுதுவிட்டாலன்னதோர்பொற்புவாய்த

மன்னுமாயிரங்கையோடும்வாளமர்க்களத்தினெய்துத்

துன்னுபோரருச்சுன்னன்றன்ருதலினிராவணப்பேர்

மன்னவனெய்தியன்னோறகாண்கலான்வல்லையின்டான்.

(கௌ)

நாமதையாற்றினடிவெண்மணற்குன்றினன்சி

னரனுடைப்புசையாற்றியிராவணன்மருமேல்வை

மருபுமாயிரம்பொற்றகையால்வரநிதடித்துயேர்ச்சன்

பொருவருமசுளிரோடுநீழும்புனலாடலுற்றான்.

(கௌ)

குடபுலத்தெதிர்த்துதெண்ணிர்வருதலுமரக்கர்கோமா
னடுதிற்றுகளைக்கண்ணுலறிகெனதன்னடவன்னேன
மிடலுடையருச்சுனப்பேர்வீரியன்கரததாலாற்றை
யடலொடுநதடுத்திராரட்டயரர்ஓதிர்த்ததென்றான். (க02)

சிற்றமுந்தானும்வேறுதெரிகலாவரக்கன்ஜிதி
யேற்றலுமருச்சுனப்பேரோந்தனர்குடைந்துமுழ்குங்
கோற்றொடியவரையஞ்சலென்றுவெங்குருதுவென்
முற்றிருந்தொழுகும்வெய்யகதைபொருநத்துவந்தான். (க03)

வருதலுமரக்கர்கோமான்வாய்மடித்தேயிதுதின்றய
கிருபதுரத்தினுமெடுத்தொருகதையாலெற்ற
கருதலர்ச்செகுத்தருங்காததவீரியன்கதையாற்றள்ள
வருவரைவிறந்ததென்னவஞ்சுலிற்றிடையேய்வீழ்ந்தான். (க04)

வீழ்ந்தவாளர்க்கன்றன்னாவின்னாவினியாபபுறுத்திமன்ன
முழந்துதன்சேனாவாழ்த்தத்தன்னகர்புருதுமேல்வை
யாழ்ந்தனாற்கேள்விமிககபுலத்தியனாசறபோற்றி
வாழ்த்திகென்றுவெய்யோன்வன்விதைக்கதினே. (க05)

தளர்வொடுமில்ங்கையெய்தித்தன்னகிளப்பாப்பினேடு
மனிமுரல்தாமமார்பன்கிலபகலமார்த்தின்னர்க
களியொடும்வெம்போர்வெட்டுகதழறினகாளிற்போல்
கிளரொளிமாடஞ்சூழ்த்தகிட்டுத்தைக்கிறுதான். (க06)

வானமர்வேட்டுவந்தேன்வாலியெய்குளனோவென்ன
வாளரியேறுபோலுமிராவண்ணையததானா
நீள்கடனான்குமெய்திறநனிகடவுள்செய்ய
தாளினைவணங்கப்போனுவல்லையேறசாதினென்றான். (க07)

என்றலுமரக்கன்மென்னபகடலினிலிமைப்பினையதி
வன்றிறல்வாலியின்போயப்பறதலுமறக்கொள்வாவி
ருன்றனாறன்னவாருமுலத்திருமுடியச்சோத்தித்
துன்னாற்கடலுந்தாவிச்சுட்டிநதைசூழல்சேர்தான். (க08)

அவ்வுழியரக்கர்கோனேவிடுததுபாரையென்னச்
செவ்வீதின்குமகங்ளபததுக்கோட்டிநாடுகெடுதியோ
னெவ்வெலாத்திசையுபவென்றவிராவண்ணென்பேனுன்றன
கவ்வையில்தோழனென்னவெரிகரியாகசசொன்னான். (க09)

ஆங்கனோதிங்கள்வைவியடல்புனையரக்கர்கோமான்
யிங்குநாவேலேசூழ்ந்துவெண்மதிநெந்திதோயு
மோங்குரிஞ்சிறுமுறையொள்ளொளிமாடப்போர்த்த
திங்கெதியிலங்கைமுதூர்சேர்த்தினிதிருந்தானென்றான். (க10)

பாரினில்விசும்பின்னீண்டபாதலத்திணையில்லாத
மாருதியிருப்பவாலிக்குரவிசேயஞ்சிமாழ்க்கி
கார்வனாயிடங்கடோறுமொளித்ததெனகழறுசென்று
சீர்கெழுமிராமன்கேட்பத்தென்றமிழமுனிவன் சொல்வான். (ககக)
எழுசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

கேசரியென்னுங்கவிக்குலக்கிறவன்மனைவியாங்கிடையுரைசெவ்வா
யாசறுவனப்பினஞ்சனைவயிறநின்வளிகசுவதரித்தவஞ்ஞான்
மாசறுகனியென்றிரவியராகுவவ்வுழிப்பாய்தலுமிராகு
தேசறுமகவாற்குரைப்பநாற்கோட்டுத்திக்கமூர்தவனடைந்தான். (ககஉ)

இந்திரனடவும்பகட்டின்மேற்றுவவெரியுழிவச்சிரப்படையால்
நந்தலின்மெய்துநாகிளங்கலியின்கொடிற்றின்மேற்றுக்கலுமிறப்ப
மைநதன்வீந்தமையாலுலவைவந்தெய்திவளியிபங்காமலெவ்வுயிரு
மெந்திரப்பொறிபோனின்றிடவியற்றமலரயனுங்கணவந்திதுத்தான். (ககங)

கையிறைக்கமலப்பொருட்டுகைகடவுண்வலுங்காற்றிளஞ்சிறுவ
னுய்தகுபரவவச்சிரப்படையோனனுமனென்றெருபெயர்பகர
வைதுணர்ச்சன்முதலியதேவரனைவருந்தத்தமபடையால்
மெய்யினிலூறுபடாவரத்தோடுமவீந்திடாவாயுளுமளித்தார். (ககச)

கஞ்சனைமுதலதேவர்கன்மறையககாற்றிதைகையிறைமுங்கி
யஞ்சனைகையிறகொடுத்தனனகலவனுமனவ்வரத்தினுன்முனிவ
ஞஞ்சுமாரியற்றவன்னவிராமனினையடிசேர்ந்திடுமளவுஞ்
செஞ்செவேதனதுவலியினையறியாதிருக்கெனச்சீறினாசுபித்தார். (ககரு)

திருப்புனையிருக்கரசசெனவுரைக்குந்திதுகவிக்குலவேந்த
னறனுடவடபான்மகளிராந்தடத்தினண்ணலுமணங்குருவெய்த
மறனுடைமகவான்முன்னரும்பினனிரவியுமணத்தலாலன்னேன
விறல்கெழுவாவிதன்னொடும்விளங்குசுக்கிரீபன்றனைப்பயந்தான். (ககசு)

தாமரைக்கிழவனருளிறுப்பின்னுந்தன்னருவெய்தியக்கவிவேந்
தேமுறநாளுஞ்சிறந்தகிட்கிந்தையெய்தியாருயிருலத்திடலும்
நாமவேல்வாவிதனைக்கவிக்கெறையர்நன்முடிக்கவிப்பமற்றவனுங்
காமருதடந்தோளிரவிசேய்தன்னைக்கதழ்சினத்தொடுதூர்தனனூல். (ககஎ)

ஆங்கவனமைச்சாமாருதினதுவலியினைமுனிவரரைந்த
தீங்குறுசாபத்தாலுணராதுதிரிந்தனனெனவிவைகூர்
வாங்குவிற்தடக்கையிராமனுக்காசிவழங்கிமாமுனிவரரோடு
நீங்கருந்தவத்துக்குறுமுனிநிகரிப்பொதியவெற்படைந்தனனென்றான். (ககஅ)

அசத்தியர் இராவணன்மரபுரைந்தவத்தியாய முற்றிற்று.

உ
பரமபுதிதுலோ.

மகாபாரதம்.

காப்பு.

நீடாழியுலகத் துமறைநாலொடைநதென் றுநிலைநீர்கவே
வாடாததவவாய்மைமுனிராசன்மாபாரதஞ்சொன்னார
ளோடாகமாமேருவெற்பாகவங்குமூத்தாணிதன்
கோடாகவெழுதும்பிராணைப்பணிநதன்புகூர் வாமரோ.

வீட்டுமபருவம்.

மூன்றும்போர்ச்சருக்கம்.

அமுதீரடியாகிரியவிருத்தம்.

தந்தமுதியிலவர்வைத்ததயிர்பால்வெண்ணெயெட்டாமற்
குந்தியுரலினமிசையேறிவிளங்கோவியர்முன்குத்தாடி
நந்தன்மனையிலசோதையிருநயனங்களிப்பவிலையாடி
மைந்தனிருதாளொருநாளும்றவாதாரோபிறவாதார்.

(க)

ஏலாவமரின்மூன்றாநிரண்டுபடையுந்திரண்டேறக்
காலார்திண்டேர்வீடுமறும்வகுத்தான்கடுங்காருடயூக
மேலாம்வெனரிப்பாண்டவர்தமவெஞ்சேனையைக்கொண்டெஞ்சாமற்
ஞேலாவர்த்தசந்திரப்பேர்வியூகம்வகுத்தான்முளவோனே.

(உ)

போரோதொடங்கியிருபடையும்புகுந்தபொழுதிலுக்கந்தொலைத்த
காரோதொடங்கிக்கார்கோள்வெங்கடுங்கால்கலிகொண்டார்ப்பணபோல்
வாரோதொடங்கும்பணைக்குலமுமணிக்காகளமுமுடன்முழங்கப்
பாரோதொடங்கியெவ்வுலகுமடைவேசெவிபட்டனவே.

(ங)

சொல்லார்கேள்விக்கங்கைமகன்றுரோணன்முதலாமதிரதரு
மெல்லாரிரதகயதூரங்கமேலாளுடனேகாலாளும்
வில்லான்முன்னாட்டமைத்தூர்த்தவீரன்றையுஞ்சிறுபதத்தே
மல்லால்வஞ்சுமல்லடர்த்தமாயன்றையுமவளைத்தாரோ.

(ச)

சூரர்க்கெல்லாமுதலெண்ணூர்துரியோதனனுந்தம்பியரு
மாரக்கவிகைக்கார்தாரமுதலாவுள்ளவவனிபருஞ்
சேரத்திராண்கிரிகளொருகிங்கம்வளைத்ததெனச்சிங்க
வீரத்துவசனின்முழிப்போய்வளைத்தார்சமரம்வளைத்தாரோ.

(ரு)

வரத்தான்மறையாற்றும்பெற்றவரிசாபங்கள்பிடித்ததனிக்
கரத்தான்மறைந்ததவரவர்த்தங்கடைக்கண்படைக்கணவினாந்துவிடுஞ்
சரத்தான்மறைந்ததகல்வானந்தரணிதலமச்சரந்துணித்த
சிரத்தான்மறைந்ததுறுகுருதிச்சேற்றான்மறைந்ததினையான்கும்.

(சு)

துவசம்பினந்துதேருருந்தூகம்பினந்துடர்புமணிப்பொற்
கவசம்பினந்துமார்பகழம்பினந்துருவக்கடோற்கசன்னு
னவசந்திரமாமுனைவாளிதொடுத்ததான்றெடுத்தநாழிகையி
னவசம்பிறந்துதம்பியர்முன்விழுந்தானெருவர்க்குதியாதோன். (௭)

நாகந்துவசமெனவுயர்த்தோனெங்காமுன்னன்னலரை
மாகந்தனிற்சென்றமர்கடந்துவருமைந்துடையோன்றிருமைந்தன்
வேகம்படநின்றெருசமரவேலான்மீண்டுமவ்வேந்தன்
பாகன்றனதுமருமத்திற்பாய்சநானவனுமாய்சநானே. (௮)

விழுந்தான்வேலாற்றேர்ப்பாகன்வெஞ்சாயகத்தால்விறல்வேந்தா
தொழுந்தாளரசன்றனுமுயிர்சொந்தானென்னுந்தொவிகெட்டுச்
செழுந்தார்வாகைவிசயனையுந்தருமாஸையும்விட்டொருமுனையா
யெழுந்தான்மந்தாகினிமைந்தனினத்தோர்தமக்கோரெயில்பொல்வான். (௯)

வண்டாரலங்கல்வலம்புரியோன்மார்பந்துனைத்தவாளிவழி
கண்டானெடுத்துத்தாழ்த்ததிருக்கையாலனைத்துக்காற்றேறிற்
கொண்டானுவதருமருந்துகொடுத்தானவனுங்கொடுத்தமருந்
துண்டானுண்டகணத்தினின்மீண்டுணர்ந்தாளுலகேழுடையானே. (௧௦)

மன்னன்றனையச்சந்தனுவின்மைந்தன்பெரும்பேரணிநிறுவிப்
பொன்னங்குன்றையிவன்சிலையுமியனேகாணும்புராரியெள
மின்னுங்கழற்கால்மீனுடனலெம்போர்வினைதருவிடலையராய
முன்னின்றவரும்பின்னிடைத்தன்முனைவாளியினுலவ்னைசெய்தான். (௧௧)

மருமங்களினும்புயங்களினும்வதனங்கனிந்துக்கண்களினுந்
செருமும்படிவெங்கனைமாரிநிந்துச்செந்திச்செந்துணிததுந
தருமன்சேனைப்பரவையெலாந்தானையாதித்தலைநாளிற்
பொருமந்தரமால்வகைபேலத்திரிந்தானவெய்போர்புரிந்தானே. (௧௨)

மலையொத்ததிருங்கடகளிறுமவயமாவணிபுமான்நேருந்
தொலையத்தொலையாவளையுஞ்சுவெங்கனையாறதுநதுநூர்ந்
தலையத்தரங்கமெழிகடல்வாய்வடவாநலம்போலவனின்ற
நிலையைக்கண்டுங்காணுன்போனினருன்விசயனிகரில்லான். (௧௩)

இதுமுதல்.

கானெரிதுற்றெனவீடுமணிப்படி.காடுமலைந்திடவு
மானநினைத்திலைசாபமெடுத்திலைவாளிதொடுத்திலை
யேனிதுனக்கெனமாயனுதைத்தவனேறிரத்தத்தியா
வானதெனக்கினியாகவெனத்தனியாழியெடுத்தனனே. (௧௪)

ஆழியெடுத்தன்வீடுமனைப்பொருதாவியழித்தடுவா
னாழிமுகக்கனல்போலெழுமப்பொழுதோடியருத்தனன்
தாழிதனக்குமுன்வீடுகொடுத்தருடாவினையப்படியா
வாழியுனக்கிவனெவதீர்வித்தகமாயவெனத்தொழுதான். (௧௫)

வாசவன்முற்பெறுகாணெதொழ்தொழமாறுபடச்சினவுங்
கேசவனிப்படிமேல்வருகிறபதுகேவலமுற்றுணரா
நாசமக்குறுகாலநனித்தெனநாடிநடுக்கமுடன்
நேசணிபொற்றடமேருவெனத்திரிதேரினைவிட்டிழியா. (௧௬)

ஆரணகற்பிதமாதவவச்சுதவாழியிடைத்துயிலுங்
காரணகிற்குணரூபமலர்க்கொடிசாதன்மனத்தனையு
நாரணவற்புதவானவருக்கொருநாயசரிப்பணியும்
வாரணமுநதிவிசாலதலததிடைவாழ்வுறவைத்தவனே. (௧௭)

ஆவியழித்தனைனாணிவதித்தடலாடகனைததலைநான்
மாவலியைசகிதுமாணருவததடன்வார்க்கிறைவைத்தனையா
லேவிலரக்கனைவீழவடர்த்தனையானொலிககெனவோ
ந்வலியிற்சினமுருமனத்தொநிரேமியெடுத்ததுவே. (௧௮)

யானரஜிற்புருதாமலெனக்குயர்வாணலகத்தருவா
ன்கினைவுறதுபோனபிறப்பிலென்னுதவப்பாபனே
யானுமினிப்பிறவாமலனித்தருவிசவெனப்பாபா
னானமனத்தொநிராகுழற்பலநாடியுசாத்தனனே. (௧௯)

ஆரியனப்பொழுதாறினனிதகவுமாடலருசன்னும்
தானாவடிக்கணையாயிரமுய்ப்பிசொர்சாபம்வனைத்தெதிரா
யாரொதிர்த்திப்பினும்யாவர்தடுப்பினும்பானினியிப்பகலே
சேரமுருக்குவனேறுகெனத்தனதேர்மிசைபுககனனே. (௨௦)

நீறுபடுத்தினன்மாமருத்திரநீர்ணிலவைப்படைபச்
சேறுபடுத்தினன்முனைவிறநிசைசோகுருத்புனலா
லாறுபடுத்தினனோரொருவர்க்கெதிராயிரமனவக்கணையா
லீறுபடுத்தினன்யீடுமன்விட்டவர்யாவர்பிழைதவரோ. (௨௧)

வாயுவடிக்கணைவாசவன்வைக்கணைவாருணமெய்க்கணைசெந்
தியின்வடிக்கணைதேவாசுடர்க்கணைசேரவிடுத்தமையா
லாயமுனைப்படுதேரணிபட்டனவாளணிபட்டனவெங்
காய்கரிபட்டனபாய்பரிபட்டனகாவலர்பட்டனரோ. (௨௨)

நாடியொளித்தனர்குழ்புனன்மத்திரநாடன்முதற்பலருங்
கூடியொளித்தனர்மாரதறிற்றிறல்குருமவயப்படைபேயா
ரோடியொளித்தனராடமறிறுரியோதனனுக்கினையோர்
வாடியொளித்தனர்மாகதரொட்டியர்மௌவாகுச்சரரோ. (௨௩)
என்றிரடியாசரியவிருத்தம்.

பார்த்தனம்பினன்மேவலார்படைப்பரவைசாயவேவிரவுகோவியர்
தூர்த்தனன்புடன்கண்மெய்துதன்றொக்கசேனையின்பக்கமெய்தினன்
சேர்த்தவெம்பனைககொடிமகிபனும்வில்வினோதனுஞ்செல்வமைந்தனும்
காத்துநின்னுதங்காவலன்றனைக்கொண்பொசுறைகடிதினெய்தினர். (௨௪)

வெஞ்சரத்தினுல்விசயன்வென்றபோர்மிருகனத்தின்வாய்விசையொடற்றன
குஞ்சரத்தின்வீழ்கைகனுகமேருருதிவட்டமும்பரிதிவட்டமே
பஞ்சரத்தொடுந்திரியுமானையின்பக்கமெங்கனும்பட்டுமூழ்விய
செஞ்சரத்தின்மேற்சிறகர்பன்வெச்சிரமரிந்திடுஞ்சிறகர்மானுமே. (உரு)

கொற்றமன்னர்சென்னியினணிந்தபொற்கோளம்யாவையும் தாளமாகவே
யற்றைவெஞ்சமத்தடலருச்சுனனாண்மைபாடிநின்றலகையாடுமான்
முற்றவெம்பிணக்குவையும்வெழுமுழுநெடுவாசியுந்தேருமொய்ம்புறத்
துற்றகுன்றெனவொன்றுபட்டெழுச்சொரியுமூனையாறருவியொச்சுமே. (உரு)

பமரமும்மதக்கரிவிலாவின்வெல்பட்டவாய்நினைம்பறியறிப்பன
குமரன்வேலின்வாயன்னமூர்தருங்கோடுடைத்தடங்குன்றமொச்சுமா
லமரர்கோன்மகன்செங்கையம்பினுலற்றவீரர்த்துதலைகள்கவ்வியர்
சுமரபூமிசேர்ஞாளிமானுடத்தலைவிலங்கினிறறன்மைசாறுமே. (உரு)

அன்றுவெஞ்சரத்தொடுதிற்தவாளாச்சேரிமெய்ப்பட்டதாசலிற [கிடு
சென்றுசெங்கதிர்ச்செல்வன்வாருணத்திசையடைந்துவெண்டினையின்மூழ்
னின்றருச்சுனன்பொரமறந்ததுநெடியசெங்கண்மானெமிதொட்டதும்
பின்றைவில்லெடுத்தமர்மலைத்தாமபெகினைமடிபகிபிரமகன். (உரு)

தருமன்மாபெருஞ்சேனைதன்னுளார்தங்குளாதரத்தொடுதனஞ்சயன்
பொருவிலாண்மையும்வீமன்மாமகன்பொருதவீரமும்புகழ்ந்துபாடினா
ராவகேதன்ன்சேனைதன்னுளாரழிந்தமன்னருக்கமுதாற்றினு
ரிருவர்கேனையுங்கன்படாமலன்றிரவுபட்டதென்னென்றியம்புவாம். (உரு)

நென்னலங்கையிற்கொண்டதென்னையேநேமியாகவந்தலமேனியா
னின்னமும்பொரத்தேடுமாகவத்தின்றுமென்றுகொண்டெண்ணியேகொ
தன்னெடுத்தனிச்சுல்லமும்பொலந்தமனியத்தடஞ்சயிலமாகவே [லோ
மின்னெடுஞ்செழுங்கதிர்வரப்பினுவெய்யவேழ்பரித்தேர்வியாகரன். (ருரு)

மூன்றும்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

நான்காம் போர்ச்சருக்கம்.

கலிவிருத்தம்.

தேடியவசலியைசாபர்சிர்த்ததா
ண்டியவுலகெலாமளந்தநீண்டதா
ளோடியசகமுறவுதைத்துப்பாம்பின்மே
லாடியுஞ்செவந்ததாளென்னையாண்டதாள். (ரு)

நற்பகலிடைவருளினநாயகன்
பொற்பகலுறவொளிபுரியுநேமியான்
பிற்பகலணியையும்பிறங்குசேனையான்
முற்பகல்வியூசமேயாகமூட்டினான். (ரு)

ம க ர ப ர த ம்.

கார்முகில்வண்ணனைக்கண்டிகாணலார்
தாமுமவ்விபூகமேசமைத்துமுந்தினு
ரோமமோடெதிர்முனைந்திருவர்கேனையும்
போர்முரசெழுவெழப்பொங்கியார்த்தவே. (ங)

எழிருபுவனமுமேந்துமேருவைச்
சூழ்வனகிரிகுழாஞ்சுற்றுமாறுபோற்
பாழியம்புயகிரிபபவனன்மைந்தனை
வேழவெம்படையுடையேந்தர்குழவே. (ச)
வஞ்சிவீருத்தம்.

ஆலாலமெனக்கதுவாவதிரா
மேலாள்விழவீமன்வெறுங்கைகளா
லேலாவுடலென்புகமோதவெறுந்
தோலாயினகிற்சிலதோலினமே. (ரு)

மேல்வாய்தமகையொடுமேலெழவுந்
தோல்வாயவைகீழ்விழவுந்துணியா
மால்வாரணம்வாய்கள்கழன்றனமுன்
னூல்வாயெனுநாமநலம்பெறவே. (கூ)

மதிவெண்குடைமாருதிவன்புடனே
குதிகொண்டொருகைகொடுகுத்துதலா
லதிர்சிந்துரவல்லாமத்தனையு
மெதிர்சிந்துரமாகியினைத்தனவே. (ஏ)

உடலிற்றசையாவுமுடைந்துநெடுங்
குடலற்றுவிழும்படிசூத்துதலான்
மிடல்பற்றியவீமன்வெறுங்கைகளா
லடலத்திகளத்திகளாயினவே. (அ)

கந்தாவகன்மொய்ப்புறுகாணையுய்க்
கந்தாலமர்செயதுகலக்குதலிற்
றந்தாவளசேனைதரிப்பறவே
தந்தாவளமுற்றனசாயுறவே. (க)

வெவ்வாயுயின்மைந்தன்வெகுண்டொருதோன்
மொய்வாருவில்லைத்தெதிர்மோதுதலாந்
கைவாலதிமெய்தலைகால்கள்கரந்
தவ்வாரணம்வாரணமாகியதே. (க0)

கம்பித்தனகாருடல்பேருயிருங்
கும்பித்தனவாயுகுமாரனிவ
னம்பொற்கரபங்கயமன்ளுதலிற்
அம்பிக்குலமாயினனும்பிகளே. (கக)

பொன்னாகமணிப்புயன்வெங்கதையான்
முன்னாகமலைந்தமுருக்குதலா
லெந்நாகமுநாகமெனும்படியே
மன்னாகவமெங்குமடிந்தனவே.

(கஉ)

கோடுங்கரமும்பறியக்குதிகொண்
டோடுங்குருதிப்புனலாடுடல
மூடும்படியாவருமூழ்குதலா
லாடுங்கயமாபினவக்கயமே.

(கங)

வீசந்தமகைம்முதன்மெய்ம்முழுதுங்
கூசும்படிசுற்சில்குழம்புகளாய்
மூசுங்களபக்குலமொய்ம்பனுடற்
பூசுங்களபக்களிபோன்றனவே.

(கசு)

கிரியேயெனவந்தெதிர்கிட்டிநபுன்
பொரியேயெனவானிடைபுக்கனடோ
ரரியேறனையான்வலிமைக்கவர்தங்
கரியேகரியல்லதுகண்டவார்யார்.

(கரு)

இவ்வாறுவெகுண்டிவனெற்றுதலுங்
கைவாரணவேலைதலக்கமுறத்
தெவ்வாகியமன்னவர்தேர்களுடும்
வெவ்வாசிகடம்மொடும்வென்னிடவே.

(கக)

உடைகின்றமைகண்டுரகத்துவசன்
குடையுங்கொடியுங்குளிர்மாமுரசும்
படையுஞ்சிலதம்பியரும்பலரும்
புடைகொண்வெரப்போனுவன்மேல்.

(கௌ)

வீமற்கெதிரின்றவன்வில்லறவுஞ்
சேமக்கவசஞ்சிதைவுற்றிடவு
நாமக்கணையேவினனாயகனா
மாமுத்தமதிக்குடைமன்னவனே.

(கஅ)

ஆறம்பினிலற்றரவத்துவச
நூறம்பகன்மார்பினுழைந்ததுபின்
வேறம்புதொடுத்திலன்வீமனவன்
மாறம்புதொடுத்தனன்மற்றிவன்மேல்.

(கக)

சிக்கக்கொடியற்றணிதேர்சுதைவுற்
றங்கத்தினுழைந்தனவம்புகளுந்
துங்கக்கடகத்திரடோள்புடையா
வெங்கட்கனல்வீமன்வெகுண்டனனே.

(உ௦)

நெர்தானிவனென்றுறுதிக்கதிர்வே
லந்தார்முடிமன்னரநேகருடன்
வந்தார்பலதம்பியர்மைத்துனருங்
கொந்தார்தொடைவீரகுமாரருமே. (உக)

மலருங்குடைமன்னவர்வந்தமைகண்
டலருங்கொடிவாளரவோனருகே
பலருங்குநேர்பரியாளுடனே
சிலருமபுவிபாலந்திரண்டனரே. (உஉ)

அறுசுரடியாசிரியவிருத்தம்.

எதிர்ந்தார்மன்னரிருதிருத்துமொருவர்க்கொருவரிடையிடையின்
றதிர்ந்தார்கிறுநாண்பேரொலியாலுடையாவல்லவகிலாண்ட
முதிர்ந்தார்போரிற்றொடுகணையான்முரட்டேர்துணிந்துமுடிதுணிந்து
முதிர்ந்தார்த்தமுடனிலத்திலுயர்ந்தாராவியுயர்வானில். (உஊ)

தாமத்தெரியல்லலம்புரியோன்றடந்தாமகாக்கைத்தனுத்தறியச்
சேமக்கவனப்பவனகதிப்பரிமாநான்குஞ்சிரந்துணிய
மாமொட்டொழிந்துகொடிஞ்சியுடன்மான்றேர்சிதையமார்புருவ
நாமக்கணைகள் பலபடவில்லுகைத்தானின்றுகைத்தானே. (உச)

முன்னாளமரிக்கடோற்கசன்ருன்முனைவெஞ்சரத்தான்மூழ்குவித்தான்
பின்னுண்மீளப்பிறைக்கணையாற்பிளந்தானவனைப்பெற்றெடுத்தோ
னென்னாவிர்காமெய்ந்நடுங்காவெடுத்தாரணைத்தார்சகுனியும்ப்
பொன்றாத்தடந்தேர்ச்சல்வியனுமுதலாவுள்ளபுரலர். (உரு)

தம்முன்றளர்த்தகிலைகண்டுதரியாராகித்தம்பியர்க
ளெம்முன்பொருதற்குசைவார்களிசைவீரெனமென்றிகல்குறித்
தெம்முன்செவிகள்செவிடுபடச்சிறுநண்ணெறித்துதேர்கடவி
முன்முன்கடித்திர்களைப்பொழிந்தார்முருந்தன்றெத்தமுகில்போல்வார். (உசு)

வின்மேல்விசையிற்கடும்பாணமேன்மேனிறுத்திவேந்தரைப்பார்த்
தென்மேனினைவென்றவரவர்பேரிரதந்துணித்துச்சிலைதுணித்துத்
தன்மேல்வந்ததம்பியரிற்றரியாதுடன்றவைவர்க்கு
மன்மேலெய்தவாளியெனத்தொடுத்தானைத்துவயவாளி. (உஎ)

சேனாவந்துசுதக்கணன்பொற்றேர்ப்பிங்கலசன்சலாசந்த
னாவுமீவாகுவெனுமடல்வாணிருபராவரையும்
வாளுடாளுப்படிவிடுத்தான்வன்பாற்றம்மையைவரையும்
காளுள்கென்றகாவலனைப்போல்வான்வீரக்கழல்வீமன். (உஅ)

ஒருபால்வீமன்சிலைவிசயனொருபாலொருபாலபிமன்னு
வொருபானகுலன்சாதேவனொருபாலொருபாலுரகேச
னொருபாலரக்கன்பாஞ்சாலனொருபாலடலுததம்பாணு
வொருபாலுடன்உபொரப்பொரவெயுடைந்ததரசன்பெருஞ்சேனை. (உஈ)

விண்ணாடருக்காவெஞ்சுமத்திலசுராதிபகாவென்கண்டோன்
மண்ணாரசர்மகுடசிகாமணியேபோல்உன்மாமரபாற்
பண்ணார்பஞ்சகதிமான்தேர்ப்பகலோனென்னப்பகதத்த
னெண்ணுர்துரக்கவரும்படையயஞ்சவென்றென்றெதிர்சென்றார். (௩௦)

அலைகால்வெள்ளக்கருங்கடல்போலதிராநின்றவாகவத்தின்
மலைகால்பெற்றுவருவதுபோல்வருதின்பனைகைமாயிசையான்
சிலைகால்வளைத்துதீவாய்வெஞ்சரங்கொண்டடையார்சிரங்கொண்டான்.
கொலைகாலசெங்கட்கரியநிற்குற்றன்றனக்குங்குற்றன்னான். (௩௧)

தாராரோடைத்திலகதுதற்சயிலம்பதினாயிரஞ்சூழ
வாராநின்றமதகயத்தின்வன்போர்வலியுமனவலியும்
சேரார்வணங்கும்பகதத்தன்னிடோள்வலியுஞ்சிலைவலியும்
பாராநின்றகடோற்கசன்றன்படையின்றளர்வுமபார்த்தானே. (௩௨)
உலிரிலைத்துறை.

ஆயபோதிலாயிரநாறுமதமாவு
மேயதியகாலையொசுருமேலாளுஞ்
சாயகம்முஞ்சாபமும்யாவுந்தானேயா
மாயவேடங்கொண்டவனோடுமலைவுற்றான். (௩௩)

சங்கமூதத்தார்முரசார்ப்பமுழவார்ப்பப்
பொங்கும்பூழியாழிவறக்கும்படிபோதச்
சிலங்குஞ்நின்றசெல்வதுபோலச்சிலையோடு
மெங்குந்தானுவேழமுமாகியெதிர்சென்றான். (௩௪)

மைபோலார்த்தமும்முறைதானமழைசிந்திக
கைபோன்முட்டிக்கையொடுதத்தங்கால்வீசி
மெய்போல்வெம்போர்செய்தனவீரன்விறல்வேழம்
பொய்போனின்றவருபகதத்தனடிகர்வேழம் (௩௫)

நின்றூர்கின்றபடிகழதாகநெடிதோடிச்
சென்றூர்கண்டசுந்தரம்பாவுந்தியம்பிற்
கொன்றூர்மற்றக்கொற்றவாயாருங்கொலையுண்டார்
வென்றூரன்றோலீமன்மகன்சேனையிலவீரர். (௩௬)

ஆனவானவாகவமெங்குமானப்போர்
போனபோனமைந்தர்பிழைப்பின்போமென்றன்
னானமெய்தாவவ்விறைபோனானுயிரோடும்
போனகண்டகாய்கதிரோனும்புறமிட்டான். (௩௭)

புந்தண்மலைப்பஞ்சவராணைப்போர்வென்று
சேர்ந்தசேர்த்தமன்னவரோடுநிறைலோடு
தார்த்தம்பாடிவீடுபுருந்தார்தனையாளும
வேந்தன்னோடும்பாசறைபுககான்வீடுமன். (௩௮)

பூண்பாய்மார்பிற் புத்திரர்தம்மைப் பொலிவோடுங்
காண்பாணை வர்க்கண்டி லுள் பெற்றகாந்தாரி
சேண்பாலெய்தச் சென்றன ரோவென்றிருகண்ணீர்
தூண்பாலாகிச் சோர்தரவுள்ளஞ்சோர்வுற்றாள். (௩௬)

கொன்னேருந்திமைந்தரிருக்கக் கொலையுண்டர்
முன்னே முன்னுமுன்ன முடிந்ததினென்னோ
மின்னேயென்னமெய்குலையாமண் மிசைவீழந்தா
ளென்னேயென்னேயென்றிணையாநின்றென செய்தாள். (௪௦)

வீற்றாகற்பின் மின்னணையாணைவின் மைந்த
ரோறாமன்றிலேற்றவுமாமன்றென்னோதா
ளுறாவன் பிற்கண்ணறைமன்னனொருதேவி
யாராவெளளத்துன்புறவன்றேயடிபிட்டாள். (௪௧)

ஆளாய்மாய்ந்தவேந்தரிடந்தோறமுமோசை
கோளாவெப்போதேருவமென்றக்கிளர்கங்குள்
மீளாவோடிற்றதகிசைவாரோர்மிளிர்சென்னிச்
சுளாமணிபோலவந்ததுகாலேச்சுடரம்மா. (௪௨)

நான்காம்போர்ச்சருக்கமுற்றிற் று.

ஆக செய்யுள் - ௪௨.

ஐந்தாம்போர்ச்சருக்கம்

கலிநினைத்துறை.

கருமா முகிற்கோலநெஞ்சத்திருத்துங்கருத்தெய்துமே
லருமாதவனறாறுமவன்முத்திருக்கைக்குமவனேருந்
தருமாலெனநாறுதாளானைவண்டேறுதண்ணீர்துழாய்
மருமாலேபுகின்றதிருமாலையல்லாதுவல்லார்களையார். (௧)

வரசங்கமுந்தாராயுஞ்சின்னமும்பொன்மணிக்காளமு
முரசங்குந் துத்துபியுமெங்குமெழவிம்மருழவிம்மவே
ககாசிந்துகிளாசிந்துஅகாசிந்துவினாசிந்துகண்மென்னவே
அரசன்பெருஞ்சேனைவெள்ளம்புறப்பட்டதணியாகவே. (௨)

விருதாயிரங்கோடிமுரசாயிரங்கோடிமேன்மேலெழப்
பொருதானையுடன்வந்தனைந்தார்புறந்தற்புபாலருங்
கருதாவரக்கன்கொடுத்தானையிறைவன்கடுத்தானையென்
றிருதானையுமபோலவெதிரும்பவருமன்னரிருதானையும். (௩)

அரக்கர்க்குமுதல்வானளித்தோருமெமரின் றுமவர்போலுமைத்
துரக்கைக்குநின்றேனெனத்தெவ்வர்தம்மோடுசொல்லிற்றெனத்
குரக்குக்கொடித்தேரின் மிசையோடிவிசையோடுகடத்தாடவே
புரக்கைக்குநின்றோனுடனசெவ்வசன் விசயன்புறப்பட்டனன். (௪)

அரனின்றனன்போலவவனின்றதேரோத்தவணிதேர்மிசைப்
பொரநின்றமதிமைந்தனெடுசென்றுமுனைநின்றபொரவெண்ணியே
சரநின்றகுனிசாபவிசயன்றனைக்கொண்டுசங்கங்குறித்
தூரநின்றவவனெஞ்சுடைப்பாகன்மான்றேருகைத்தூரவே. (௭)

ஊர்கின்றதேரோடியுயர்கங்கைமகனின்றவொருதேருடன்
சேர்கின்றவெல்லைக்கலிங்கேசர்முதலானதெம்மன்னர்போய்
நேர்கின்றவிசயன்றனுடன்மோதியவனேவுநெடுவாளிபட்
டூர்கின்றபுண்வாயில்வார்கின்றசெந்நீரினிடையுழ்கினார் (௮)

செல்லுங்கலிங்கேசரலையுண்டநிலைகண்டுசிவனென்றுபார்
சொல்லும்பெருஞ்செம்மல்பல்லங்களவன்மேற்றொழித்தேவினான்
கொல்லுங்கொடும்பாணமவையந்துவிசயன்கொதித்தேவினான்
வல்லுந்தன்வின்னானுமவ்விதலம்புமுடனற்றுவிடைகொள்ளவே. (௯)

இவர்கொண்டசெற்றத்தொடிவ்வாறுபொர்செய்யவிகல்வீமனைப்
பவர்கொண்டநெடுவேலைபோல்வந்துமொய்த்தார்கள்பலமன்னருங்
கவர்கொண்டமுனைவாரியவர்மாற்புதோறுங்கழன்றோடவே
தவர்கொண்டுசெற்றான்முன்னளகேசனமர்வென்றதனியாண்மையான். (அ)

துச்சாதனன்றம்பிமார்மைந்தர்மற்றுஞ்சகுனிசல்லிய
னெச்சாபமுடிமன்னரும்பின்னருந்துன்னியெதிர்சீறின
ராச்சாபமொன்றுலுமன்றவ்வவர்க்கம்பநேகந்தொடுத்த
துச்சாசனஞ்சொல்லிநின்றானவ்வடன்மன்னருடனோடவே. (க)

செருத்துப்புடைத்தோடிவருதம்பியர்க்கண்டுசெற்றத்துடன்
கருத்துப்புகைத்துட்கலங்கிக்கடைக்கண்கள்கனல்காலவே
மருத்துத்தருங்காணினிறுனையின்றவிமலைவேனென
வுருத்துத்தடந்தேரினியிசைவந்தடுத்தானுரக்கேதனன். (க௦)

போதநிலைநின்றவன்போடுசாபம்பிடித்தெங்கனுஞ்
சோராதவயவானியிகைந்துசேரத்தொகுத்தேவின
னாராவமுடனிட்டகவசம்பிளந்தோடியாண்மைக்கெலாம்
வீரபிடேகஞ்செய்வயவீமனகன்மார்பின்பிகழங்கவே. (க௧)

சுமந்தொறுஞ்சென்றுநடமாடுகழலையனெதிராய்வருங்
காமன்றனுடன்மேல்விழித்திட்டதுதலிற்கனற்கண்ணெனத்
தாமம்புணந்தாரமணநாறுமார்பத்தடந்தோயவே
வீமன்றொழித்தானொருதிரம்புபார்மன்னன்மிடல்சாயவே. (க௨)
கலிவருத்தம்.

ஓரம்பினுனைந்தேழுலகுடையானமரவே
வீரம்புனைவீமன்குனிவில்லோடெதிர்திற்கப்
போரம்பரவுலகாள்பவர்புகழ்பூரிசவாவந
திரம்புதொடுத்தானொருதேர்மேலினனிவன்மேல். (க௩)

இவனான்மையைமதியாதெதிரொய்தானெனவெய்திற்
பவனாகதிபெறுதேரினனளிநுபதியிளவ
லவனருயிர்கவரவேனெனவப்பொன்றுதொடுத்தான்
றவனான்மறைதெரிபூரிசவாவுஞ்சரம்விட்டான். (கசு)

ஏணற்றுயர்வரைமார்பினிருவோர்களுமொருவோர்
காணற்றொழிலரிதாருறைகடிதிற்கணைதொடவே
நாணற்றனவெஞ்சாபமுநடுவற்றனவெனினுங்
கோணற்றனபுகல்வாறொருகுறையற்றதவர்க்கே. (கரு)

ஒருகேடகவுரைதேறினருளமேயெனவமரிற்
பொருகேடகநடவுங்கனபொற்றேர்மிசையிழியா
முருகேடவிழ்தார்மார்பினர்முனைவாளமிரண்டோ
டிருகேடகமிருகையினுமிருவோருமெடுத்தார். (கசு)

படிவாயுடுபதியுந்தின்பதியும்பொருதெனவே
தொடிவார்கரதலமொன்றியதுறுதோலிடைமறையா
வடிவாண்முனையசையாவிசைவருசாரிகள்பயிலா
விடிவாய்முகிலதிராவெதிதொதிர்சீறினரிப்பால். (கௌ)

தோலாதடலொடுசீறினதூரகத்தொடுதூரக
மேலாளொடுமேலாள்வரிவில்லாளொடுவில்லா
ளோலாமுடியரசோடாசிரதத்துடனிரதங்
காலாளொடுகாலாண்மதகரிமாவொடுகரிமா. (கஅ)

நீடுங்கடகரியின்கரநிரையற்றனநதியா
யோடுங்குருதியின்வாளைகளெனவோடினவொருசார்
கோடுஞ்சிலையம்பிற்றலையியுண்டனகுறைநின்
றுடுந்தொறுமுடனடுவவலகைக்குலமொருசார். (கக)

கோல்கொண்டவைசிலைகொண்டவைவாள்கொண்டவைகூர்வாய்
வேல்கொண்டவையவைதம்முடன்விழுகைத்தலமொருசார்
கால்கொண்டுகுசெந்நீர்விரிகளமோககனமதா
மால்கொண்டகரிக்கோடிளமதியாவனவொருசார். (உ௦)

முந்நீர்தருபவளங்கொடுமுன்னஞ்சமைவனபோற்
செந்நீரின்மிதந்தோடுவதேராழிகளொருபா
னன்னீர்மழைபொழிசெம்புனனநீவாய்வருதுணாபோ
லந்நீரிடைபுகுமுனைகளலைபாய்வனவொருசார். (உ௧)

வையாரயில்கணைதோமரம்வாஸ்கப்பணமுதலாங்
கையாயுதமுமுருந்துனைவழிசெம்புனல்கால
மெய்யாயிரவிதமாய்விழுவெம்போரிடையிருபத்
தையாயிரமுடிமன்னவரகல்வானமடைந்தார். (உ௨)

இவ்வாறு முனைந்தாருயிரிஞ்சேனையும்டிய
மைவானுலகிடமற்றதுவயவீரர்நெருக்கா
லவ்வானவர்தமதாலயம்வலம்வந்தவருக்கன்
செவ்வானுறுகுடபால்வரையிடமென்றதசேர்ந்தான். (உ௩)

எப்போதுமரும்போரினிலிதயங்கனிகூர்வார்
கைப்போதுபடைசெம்புனல்கடலுண்டதுகால்வா
ரொப்போதுதலரிதாயிருதிமன்னருமொருவா
வப்போதனிசத்தோடுமகன்பாசறைபுக்கார். (உ௪)

இரவென்றிருள்கெழுநஞ்சினிளந்திங்கனெயிற்றோ
ரரவுண்டததான்மீளவுமிழ்ந்தோனெனவருக்க
னூரவுங்குடதிசைநீனிவதுததிகுளொளித்தோன்
விரவுங்குணதிசைவேலையினமிசைவந்துகிளர்ந்தான். (உ௫)

ஐந்தாம்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - ௬௭.

ஆறும்போர்ச்சருக்கம்.

இதுவுமது.

கோயிலாளுடையபைங்கொண்டலார்கண்மியில்
பாயலாய்வாழநீபாக்கியஞ்செய்ததென்
நீயலாதுவமைவேறில்லெனத்தீயநின்
வாயெலாநஞ்சுகால்வாளெயிற்றுரகமே. (௧)

பயிலும்வெம்பாசறைப்பாண்டவனாவருந்
துயிலுணர்ந்தணிபசந்துளபமாலடிபணிந்
தயிலுநஞ்சனையபோரடுகளங்குறுகினார்
சயிலவெங்கடகரித்தானையுந்தாமுமே. (௨)

பகுத்தபல்லனிகளின்பான்மையக்குரோணியான்
மிகுத்தவெஞ்சேனையாம்வெள்ளநீர்வேலையை
தொகுத்துவண்டியிர்ந்தொடைத்தருபதன்றிருமகன்
வகுத்தனன்புறமிடாமகரமாவியூகமே. (௩)

போகமுந்தருமமேயானமெய்ப்புனிதனு
நாகவெங்கொடியுடைநாயகக்குரிசிலும்
வேகவெம்படையுடைவேந்தருஞ்சேனையு
மாகவங்குறுகினாராவம்பெருகவே. (௪)

பொருஞ்சமங்கருதியாள்புரவிதேர்போதகந்
தெரிந்துகொண்டிருதிசையினுஞ்செல்லவே
பெருஞ்சனந்தன்னையப்பீடுடைவீடுமன்
கரிஞ்சமென்றுள்ளபேர்வியுகமுங்கட்டினான். (௫)

இத்திரன்முதலியவிமையவர்தங்களா
லந்தரமிடனறவரவுனைந்தலமர
வந்துவந்திருபெரும்படைஞருமாறுபட்
மித்தினர்முந்தினரொட்டினர்முட்டினர்.

(௭)

பரவிநால்விதவயப்படைஞருஞ்சூழவர
இரவிநான்வெமபகையிருளினுக்கென்றுதன்
புரவிநான்மறையெனப்புண்டதேர்தூண்டினான்
விரவினான்விமன்மேல்விற்கையாசிரியனே.

(௭)

சிலைவரம்பெறுதலிற்றேசிகன்சீறவு
நிலைபெறும்புகழினுனஞ்சினஞ்சலிசெயா
மலையினும்பெரியதேர்வலவனும்புரவியுந்
தலையறும்படிசுரந்தனுவனைத்துதையினான்.

(௮)

சூழிவெங்கசுரத்தரகத்திருபனா
வீழ்வெங்கனைகளான்மெய்துனைத்தளவிலே
தாழநின்றிலனெழிற்சல்லியன்றன்றோடே
தோழவின்மர்செய்கென்றொருநிசைத்தோன்றினான்.

(௯)

வல்லைவெஞ்சமர்செயவல்லைநீவருகென
வல்லையுந்துணிசெய்துவெல்லவர் தவளையுந்
தொல்லைவெங்கரியெனதேரோடுந்தோண்மடுத்
தெல்லையம்புவியின்மேலென்றினான்விமனே.

(௧௦)

சல்லியன்றன்பெருஞ்சலிவுகண்டங்கையி
னெல்லியங்கனியெனநேரலாருயிரொனப்
பல்லியங்களுமெழப்பாந்தளம்பொற்கொடி
யல்லியந்தெரியலானங்குவந்தனுதினான்.

(௧௧)

வெம்புயவீழன்மேல்விலவனைத்தாயிர
மம்புகண்மாரிபோலார்த்தெழவீசினார்
தும்பையந்தார்முடிச்சூழ்படைமன்னருந்
தம்பியர்யாவருமாமனுந்தானுமே.

(௧௨)

தோன்றரித்துவசனுஞ்சோகமில்பாகனார்
வான்றடத்தேரோடுமவருகெனச்சென்றெறி
ஞன்றினான்மைந்தருமினாருருமுயினாயே
போன்றமைத்துநரும்வாணிருபருமபுடைவர.

(௧௩)

நின்றிருசேனையுநேர்படவேலினும்
வன்றிறல்விலினும்வாளினுமலைவுறக்
குன்றனதோளினுரிருவருங்கொக்கரித்
தொன்றினர்விலவனைத்தொருவருக்கொருவரே.

(௧௪)

அவனுமப்பிவனுர்த்தமுதவெழுதின
 னிவனுமபவன்மணித்தோளின்மேலெழுதின
 புவனமெங்கனுமிகப்பொறியெழப்போர்செய்தார்
 பவனனுங்கனலியுநிகொனும்பரிசினார். (௧௫)

வரத்தின்முன்பெறுகதைவன்மையும்வின்மையுஞ்
 சிரத்தினின்றெண்ணவோர்பேர்பெறுஞ்சேவகன்
 சரத்தினுங்கடுகுதேர்ச்சர்ப்பகேதனையன்
 றுரத்தின்வெங்கணைகள்பட்டுருவவில்லுதையினான். (௧௬)

தான்விடுங்கணைகளிற்றம்பியர்தம்மையும்
 தேன்விடுந்தெரியலானெய்துபுண்செய்துபின்
 னூன்விடும்படிதுளைத்தருவுபல்கழியால்
 வான்விடும்பேரையும்வானிலுய்த்தனனரோ. (௧௭)

வாஉருங்கவனமாக்கடுகுதேர்வலவர்போ
 யேவருஞ்சிலைகள்போயிருபுயவலிமைபோ
 யாவரும்பண்டுதாமிடுபுறமிட்டனர்
 தேவருங்கண்டுவநதலர்மழைசுகதினார். (௧௮)

எழுசுரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஏயவரிசிலைமனெடுபொருபோரினெனைவரும்வென்னிட
 மேயவிழியிலையாபதிதருவீர்பலருமலிகன்னு
 மாயமுதிர்சினமுளவினாவுடன்மீளவரவபிமன்னுவுந்
 தூயவரிசிலைவாளிகொடுதனதேர்கொடவனெதிர்துன்னினான். (௧௯)

மானவபிமனுரூனவிகனைவாளிபலபலவேவமே
 லானவிரதமுமேவும்வலவனுமாழிகளுமுடனற்றபின்
 றானவிரதமுமுமல்லிசையொடுதத்தியருகுறுசித்திர
 சேனனெனுமினையோனதணிபெறுதேரின்யிசைகடிதேறினான். (௨௦)

மற்றையினாளுமைத்துனனுமதமத்தகயபகத்தனுஞ்
 செற்றவிகன்னுமுற்றுமிவனெடுசெற்றியமர்பொருகிறினார்
 வெற்றியபிமனும்விற்கையுடனவரவிட்டகணைகள்விலக்கிமா
 பெற்றுக்கணையனைவர்க்குமவரவொய்த்துவிழவிழமொத்தினான். (௨௧)

நெடியவரிசிலைமீரமுறைமுறைநெடியவிசையுடன்விசியுநா
 ணிடியுருகிலெனவகிலவெளிமுகடியவவதிர்பெருநகையுடன்
 கொடியவிகனைமடியவவனுடல்கொடியருடருகுருநிநீர்
 வடியவிருபுயமொடியவுதையினன்வடியகணையொருநொடியிலே. (௨௨)

மன்னர்மணிமுடிமன்னுகனைகழன்மன்னனிளவல்விகன்னனை
 முன்னருடகணைபின்னர்விழவிழமுன்னரமர்பொரமுன்னினான்
 பொன்னசலிசுரன்னபுயவபிமன்னுவொருவனுமின்னா
 மென்னவமர்பொரவின்னரனுருவதென்னவெருவின்துன்னலார். (௨௩)

அன்றையமரினிலொன்றுபடவவரங்கமயர்வுபுபங்கமே
தென்றுமொழிவதுதந்தமனையுறவெந்திருபருமூந்தினர்
வென்றுபொருமுனைநின்றவபிமனைவிஞ்சுமுவகைகொணஞ்சுடன்
சென்றுதழுவினரிந்துவரவெழுதினுவெனமகிழ்தந்தைமார். (உச)

கோடுமுதலொடுவாளிகளினிறவீழ்வபலகடருஞ்சரங்
காடுபடுதுளவோன்முன்வரவிகஞ்சன்மழகளிறெக்குமா
லோடுருதியினூடுவடிவொருபாதிபுதைதருமோடைமா
நீடுமுதலையினவாயின்வலிபடுநீலகிரியைநிகர்க்குமால். (உரு)

மாலுமதகடசாலதுதலுமருப்புமேருகையும்வதனமுந்
தோலுமொழியவுளானதசைபலபேயகணுகாதருதும்பிமா
நாலுமறைகளுமேலமெனவகல்வானமெனமுமுருளானமே
போலுமெனவொளிர்மெனியுடையவர்போர்வையுரியதன்போலுமே. (உச)

சேனையிபமுகமற்றுவீழ்வனசென்றுகிசைவழிகவ்வின்
போனவயவர்கள்படைகொடுதொதிர்புசல்புரியிருபுதமுஞ்
சோனமழைமுகில்வாகன்முதலசுரோசர்தொழுதுதுதிக்கவே
யானேமுகவசுரோசனுடனமரரிடுமுதல்வனையொர்க்குமே. (உஎ)

இமையமணுகினன்விசயன்மதலையையின்றையமரிளியுங்களுக்
கமையுமெனமுதலனிகமடையவுமணியுமவனிபர்நால்வருந்
தமையனெடுதமபதியினனுகினர்தங்கவிராவொடுகங்குல்பேய்ச்
சிமையமணுகினன்மீளநனியிருள்சிறையவுதயதிவாகான். (உஅ)

ஆறும்போர்ச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆசெய்யுள் - ௧௨௫.

பரமபதிதுணை.

கூர்மபுராணம்.

திருமால்கொண்டருளிய கூர்மமூர்த்தத்தினதுதூல். புராணம் பழமை. இது பண்டிள்ளவரலாற்றின்மேல் பண்பாகுபெயரும், இவ்வரலாறு தான மாகிய தூல்மேல்நின்றலின் தானியாகுபெயருமாய்நின்றலால் இருமடியாகு பெயர்;—ஆகவே இத்தொடர் செய்யுட்கிழமையென்னும் பொருட்பிறிதின் கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத்தொகைகிலைத்தொடராய் தூற் குக்காரணக்குறியாய்வந்தது. கூர்மபுராணம் கிலைமொழி வருமொழி வட சொற்களாதலால் இபல்புணர்ச்சி. “கடலசமுழுதும் பொகிந்த பேழ்வயி ற்றுக்கடவுண்மோட்டாமை யெம்பெருமான் - வடமொழிதொகுத்த தெய்வ மாக்கதையை” என இந்நூலில்வருதல்காண்க. பண்டிள்ளவரலாறுகள் உல கத்தின் தோற்றமும், உலகத்தினொடுக்கமும் மன்வந்தாமும் முனிவர்களர சர்களமரபும் சரிததிரமுமாம். இவ்வைந்துமே பதினெண்புராணங்களுக் கும் இலக்கணங்களாதலால் அவற்றுள் ஒன்றாகிய இக்கூர்மபுராணத்திற்கும் இவையே இலக்கணங்களாகக்கொள்க. “தோற்றமுலகமீண்டொடுக்கற்கு க டர்மன்வந்தரமுனிவர், ஆற்றலரசர்மர்பவர்தஞ்சரிதமென்னுமோனாந்தம், சாற்றம்புராணலிலகணமென்றறிஞருரைப்பர்” எனவும் “பிரமநற்பதமம் வைணவஞ்சைவம் பேருலகேத்துபாகவதம், அருமறைதெளிதத பெளம.கம் நாரதிய மார்க்கண்ட மார்க்கிரேயம், கருதரும்பொருள்சோ பிரமகைவாதத மிலிங்கநல்வராகமெய்க்கார்தம், மருவுவாமனஞ்சொற கூர்மரீண்மச்சங் கா ருடஞ்சிறந்தவாயவியம்” எனவும் ஐந்திலக்கணங்களுக்கும் பதினெண்புரா ணங்களுக்கும் இந்நூலுள்வருதல்காண்க. இது கவியாற்செய்யப்படுதலிற் காவியமன்றோவெனின்; காவியமெனல் பொதுவகையாயினும் வேதத்தின் சாரமே பதினெண்புராணமாதலால் புராணமெனல் சிறப்புவகையாலென க்கொள்க.

காப்பு.

(இ-ள்.) வெள் கிலா கற்றை கான்று-வெள்ளியகிலவின்பெருக்கைவீசி, விளங்கும் ஓர் பிறை கோடு இன்றி-விளங்குகின்ற ஒரு இளம்பிறையையொ த்தகொம்பில்லாமல், எண்ணில்-நினைக்கில், ஒர்பாகம்-ஒருபாகமானது, கூந்த ல் பிடி என-மத்தகத்தினீண்ட மயிரையுடைய பெண்யானையைப்போல், இ ருந்த ஆற்றால் - இருந்ததன்மையால், பெண ஒரு பாகம் வைத்த - உமாதே வியானா யொருபாகத்திலவைத்தருளிய, பிஞ்ஞகன் உருவுகாட்டும் - (தமது) பிதாவாகிய சிவபெருமான் திருவுருத்தோற்றத்தை அடியார்க்குக்காட்டியரு ளும், அண்ணல் அம் களிரல்யானை - பெருமையையுடைய அழகிய மதச்செ ருக்கிணையுடைய நல்லமுத்தபிள்ளையாரது, அடிமலர் சென்னி வைப்பாம். திருவடித்தாமரையை எமது சிரத்தின்மேற்குவிடாம்.

ஓர்பால் பெண்யானை யிலக்கணமுடைமையால் பிறைக்கோடின்றிக் கூந்தற்பிடியென விருந்தவாற்றால் எனவும், சிவபெருமான இலக்கணமுற்றும் தாம் வாய்த்திருத்தலால் பிஞ்ஞகன் உருவுகாட்டுமெனவுக்கூறினார்.

பூருவகாண்டம்.

முன்னுள்ள பெரும்பாகமென விரிதலால் இடவேறுபாட்டின்மேனிற்ற இடைச்சொற்றொடரொனக்கொள் 1. இரண்டும் வடசொற்களாதலால் “இடையுரிவடசொலி னியம்பிபடசொளாதவு” என்றவியால்வந்த இயல்பு புணர்ச்சி.

இருபத்துமூன்றாவது.

இராவணன்வதை யத்தியாயம்.

அத்தியாயம் சிறுபாகம். இராவணனைவதைத்தலையுணர்த்திய சிறுபாக மெனவிரிதலால் மூன்றுசொல் இரண்டுசந்தியாக்கி, முன்னது அழிக்கப்படு பொருளில்வந்த இரண்டாம்வேறுமைத் தொகைநிலைத்தொடரும், பின்னது இயற்றப்படுபொருளில்வந்த உருபும் பயனுந்தொக்க இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடருமாகக்கொள்க. இராவணன் யாரையுமழச்செய்பவன் எனக்கூறுவர். இப்புராணத்தில் கயிலையின் கீழ்க்கப்பட்டு ஆயிரவருடம் அமுதலால் இராவணன் எனச் சிவபெருமான் பெயர்த்தந்தருளினார் எனக்கூறுதலால் இக்காரணம்பற்றிவந்ததெனக்கொள்க. அதனைப் பின்னர்க்கொள்க.

1. (இ-ள்.) அள்ளல் கரும் சேறு இடை - அள்ளலாகிய கரியசேறறினிடத்தில், பெடை ஒடு அலவன் ஆடும் சிறு குழியை - பெண் ஞானடோடு ஆண் ஞானிகலந்து விளையாடும் சிறியகுழியினை, கள் வாய் உயிர்க்கும் - மதுவினை ததமதுவாயாற் கொப்புளித்துமிடும், நறும் புன்னை தாது - நறுமணங் கமழும் புன்னைமலரின் மகரந்தங்கள், தூர்க்கும் கடல் கரை வாய் - தூர்க்காறினற கடலின்கரையினிடத்து, வள்ளல் - இராமமூர்த்தியானவர், கடல் அம்சானை ஓடும் - கடல்போல அளவின்றிப் பரந்த அழகிய எழுபதுவெள்ளவா நரசேனையோடும், இறுத்தல் கேட்டு - இடையறாது வசிக்கலைக் கேள்வியுற்று, வல் அரக்கன் - வலிமையிசை இராவணனுனவன், தெள்ளும் மறைதூல் துறை போய - வடித்தெடுத்த வேசநூலின் வழியே சென்ற, தேர்ச்சி துணைவர் ஓடும் - ஆராய்ச்சியையுடைய பெரியோர் முதலிய மந்திரிகளோடும், தேர்த்தான் - (இனிக்முஞ்செய்தியை) ஆராய்த்தான்.

பெரியோர் - மாலியவான் முதலாயினோர். மந்திரிகள் - மகோதரன்புதலியோர். அள்ளல் - அள்ளுதலாகிய பொருள்மேல்நிறலால் தொழிற்பெயர் இது குழம்பாகிய பொருள்மேல் தொழிலாகுபெயரும், அது உவமையாகுபெயராய்ச் சேறறினமேலும் நிறலால் இருமடியாகுபெயர். கருஞ்சேறு என்றது பழையசேறுதலால் அள்ளற்கருஞ்சேறு என்ற தொடர்பினமொழியை விசேடித்துவந்த இருபெயரொட்டிப் பண்புத் தொகை நிலைத்தொடர்.

புன்னை மலராகிய சினைப்பொருள்மேல் நின்றலால் முதலாகுபெயர். உயிர்க்கும் எதிர்காலப்பெயரெச்சம், இது புன்னை யென்னும் வினைமுதற் பொருள் கொண்டது உயிர்பகுதி, கு சாரியை, கரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும்சந்தி, உம் எச்சவிகுதி. நெய்தல் நிலமாதலால் புன்னைமரங்களின் மிகுதியைக்கூறுதலின்மிகுதி நவீற்சியணி. (ச)

2. (இ-ள்.) அன்னகாலை - அக்காலையில், வீடணன் - விபீஷணர், போர் அரக்கா கோமான் முகம் நோக்கி - போர்த்தொழிலை யுடைய இராசாதிபதிகளுக்கு அரசனாகிய இராவணனுடைய முகத்தைப்பார்த்து, கணனி கற்பின் உரு அமைந்த - அழிபாத கற்பே ஒருருக்கொண்டுவந்தா லொத்த, கமலம் தடம் கண் சாணகியை - தாமரைமலர்போன்ற பரந்தகண்களையுடைய சீதா பிராட்டியை, இன்னே விடுதல் - இப்பொழுதே சிறையினின்றும் விடுதல், நெறி எனலும் - (நாம் உயிருய்யும்) வகையென்றுகூற, இலங்கை வேந்தன் - இலங்கைக்கரசனாகிய அவ்விராவணன், முனிந்து உரைப்ப - கோபிததுப் பழித்துக்கூறுதலால், மின்னு நகு வேல் வீடணன் - மின்னலைப்போலும்விளங்கும் வேலையேந்திய அவ்விபீஷணர், போந்து - அவ்வாலோசனைச்சபையினின்றும் சென்று, இராமன் உழையில் - இராமமூர்த்தியிலிடத்து, மேயினான் - (தமது மந்திரிகளோடு) அடைக்கலமடைந்தார்.

மந்திரிகளாவார் அசுலன், அநிலன், அரன், சம்பாதி. வீடணன்-விபீஷணன் என்னும் வடமொழியின்திரிபு. பார்ப்போர்க்குப் பயங்கரஞ் செய்யுந் தோற்றமுடையவன். சாணகி - சனகன்புத்திரி சாணகி, இது தத்திதாந்தபதம். அன்ன அகாச்சுட்டின் திரிபு. அந்த என்றும்போல மருஉ என்னும் அமையும். இனி காலப்பொருள்மேல் கின்ற இடைச்சொல் ஈறுதொக்கு இன்னென நின்றது. எனலும் இடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம் என் இடைச்சொற்பகுதி, அல் சாரியை, உம் எச்சவிகுதி. இது நிகழ்காலத்தின்மேல்கின்ற, முனிந்து என்னும் பிறவினைமுதல் இறந்தகால வினையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. முனி பகுதி, ந் சந்தி, த் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. உரைப்ப காரணப்பொருள்மேல் நின்றலால் இறந்தகாலவினையெச்சம் உரைபகுதி, பகரமெய்விரித்தல் விகாரம், பகரமெய்ச்சந்தி, அ எச்சவிகுதி. போந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் போ பகுதி. மேயினான் மே பகுதி, ய் சந்தி, இன் இறந்தகால விடைநிலை, ஆன் முற்றுவிருதி, பகுதியல்லாதன இடைச்சொற்களாதலால் யகரந்தோன்றியது. விபீஷணன் இராமனிடத்தில் அடைக்கலம் அடைந்தான் என்பது “காங்கண் மீச்சுமந்துசெல்லும் கதிர்மணிமுடியன்கல்லும், மரங்களுமுருகநோக்குங்காதலாந்கருணைவள்ளல், இரங்கின றோக்குந்தோறு மிருகிலத்திறைஞ்சுகின்றான், வரங்களின்வாரியன்னதாளிணைவந்துவிழ்தான்” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (உ)

3. (இ-ள்.) கல்லும் கரும் கண் பெண் ஆக - கருங்கற்பாறையும் கரியகண்களையுடைய ஓர்பெண்ணாக, நடந்த கழல் கமலம் காலோன் - சென்ற வீரகண்டைகட்டிய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களையுடைய இராமமூர்த்தி, மல் ஆர் தடம் தோள் வீடணனை - மற்போர் கிறைந்த உயர்ந்ததோளையுடைய விபீஷணரை, மதி தூல் துறை போம் மாருதி தன் - அறிவுதூலின்வழியேசென்ற அனுமனுடைய, சொல்லால் தேறி - உறுதிச் சொல்லால் (அவர்செய்தி

யைத்) தெளிந்து, இலங்கை நகர்க்கு இறை நீ என்னை - இனி இலங்கைநகரத் திற்கு அரசன் நீயேயென்று, சுடர் பரப்பி - கிரணத்தைவீசி, எல்லோன் போல - சூரியனைப்போல, இருள் துருவும் - இருளையோட்டும், எரி மா மவு லி குட்டினான் - விளக்கம் அமைந்த பெரியகிரீடத்தைச் சூட்டினார்.

கருங்கற்பாறையாகக் கிடந்த அகலிகைசாபத்தைப் போக்கினமையால் கருங்கட் பெண்ணாக நடந்த என்றார். இறைநடுகிற்தல் அதுதொழிலாகுபெய ராயரசன்மேல்நின்றது. இது பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஐ தொழிற்பெயர் வி குதி. துருவல் தேடுதல். ஓட்டுதல் உரியபொருளாதல் துருவல் என ஒப்பு டைப்பொருள்மேல்தந்து கூறியது குணவணி. துருவும் என்னும் எதிர்காலப் பெயரொச்சம் மவுலி யென்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது துருவுபகுதி மருத்தின்புத்திரன் மாருதி, இது தத்திதாந்தபதம். (ஈ)

4. (இ-ள்.) உரவு திரை நீர் கடல் அடைப்பான் - பெரிய அலையையுடைய நீர்மயமாகிய கடலில் சேதுபந்தஞ்செய்ய, வருணன் பழிச்சி - வருணனைத் துதித்து, உயர் களையின் - உயர்ந்த கடற்களையின்கண், விரியும் தருப்பை ச யனத்தில் மேவி - பரப்பிய தர்ப்பாசனத்திலிருந்து, ஓர் ஏழ் நாள் நோற்ப- ஏழுநாள் தவஞ்செய்யவும், வருணன் போதந் திவன ஆக - அவ் வருணன் வ ர்த்திருக்க, வெகுண்டு - இராமமூர்த்தி கோபித்து, வரி வெம் சிலையின் ஒயிம்- கட்டமைந்த கொடியவில்லோடும், புருவம் சிலை கால் குனித்திடலும்-தமது புருவமாகிய வில்லின்காலையும் வளைக்க, ஓர் ஏழ் புணரியும் புனைந்த - எழுக டலும் கோபத்திப்பற்றிப் புனைந்தன.

திரை வினைமுதற்பொருளில்வந்த, இகரவிகுதியொடு புணர்ந்து குன்றி யதொழிற்பெயர். ஓடைப்பான் எதிர்காலவினையெச்சம் அடை பகுதி, பகர மெய் சந்தி, பான் எச்சவிகுதி. பழிச்சி, மேவி, வெகுண்டு இறந்தகாலவினை யெச்சங்கள் பழிச்சு, மேவு, வெகுள் பகுதிகள். நோற்ப நிகழ்காலவினையெ ச்சம் நோனமைபகுதி, ஈறுகெடுதலும் லகரம் நகரமாகத்திரிதலும் சந்தி, பகரமெய்விரித்தல் விகாரம், அ எச்சவிகுதி. புருவத்தை வில்லாக உருவகஞ் செய்த வெஞ்சிலையொடு கூட்டிக் குனித்திடலும் என்றமையால் இதுசமு ச்சயவணி. போதந்திலன்போ எனனு முதனிலைத்தனி வினைப்பெயர் தன்னை வினைப்படுத்தவந்த தா என்னும் வினைப்பகுதியொடு கூ-டி. ஒருசொற்றன்மை ப்பட்டுகின்ற போதா வினைப்பகுதி, முதல் குறுகல் விகாரம், நகரமெய் சந் தி, தகரமெய் இடைநிலை, இல் எதிர்மறையுருபு, அனைத்தும் ஒருபகுதி, அன் விகுதி. நிகழ்காலத்தில் போதருகின்றிலன் எனவரும். ஆக என்பது எச்சப் பொருளைத்தரும் இடைச்சொல்லாதலால் போதந்திலன் என்னும் வினைமுற் றை எச்சப்பொருளாக்கியதெனவதிக. ஒறுத்தல் தொழிற்பெயர் ஒறுபகுதி “ஊழிசென்றதுமொப்பதாமொருபகலவையோர், ஏழுசென்றனவந்திலனெ றிகடற்கிறைவன்” எனக் கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (சு)

5. (இ-ள்.) கரை கொன்று இரங்கு கடல் புகைய - கரையொடு மேதி யொலிக்குங் கடல் புகைந்தெழ, வருணன் வெருவி - வருணன் அஞ்சிவந்து, காகுத்தன் வினா மென் கமலம் தாள் பணிந்து - இராமமூர்த்தியினது வாச மிக்க மெல்லிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிபயைவணங்கி, வேலை அடைப்

பான் உணாத்து ஏக - சமுத்திரத்திற் சேதுபந்தஞ் செய்யச்சொல்லிப்போக, செரு ஏக்கறவு அற்று உயர் திணி தோள் - போர்த்தொழிவிற் றுழாதயர்ந்த திண்ணியதோனையுடைய, செம்மல் நளனால் - பெருமையுடைய வாராத்ச் சனால், அணை கட்டி - சேதுபந்தஞ்செய்து, பரிதி மான் தேர் எதிர் தடுக்கும- சூரியனுடைய குதிரைபூண்ட தேரை எதிரோதேதுயர்ந்த, சுவேத வரையின் பால் இறுத்தான் - (சிகரத்தையுடைய) சுவேதமலையின் பக்கத்தில் வசித்திருந்தார்.

கருமரபில்வந்தவன் காகுத்தன், இது தத்திதார்ப்பதம். வெருவி இறந்தகாலவினையெச்சம் வெருவுபகுதி. ஏக்கறவு தொழிற்பெயர் ஏக்கறுபகுதி, உகரர்க்கேடு சந்தி, உ. தொழிற்பெயர் விசுதி, வகாமெய்சந்தி “உடையார் முன்னில்லார்போலேக்கற்றம்” என்னும்திருக்குறட்டுப் பரிமேலழகருரையிற் காண்க. இறுத்தான் உயர்திணை யாண்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று இறுபகுதி, த் சந்தி, த் இறந்தகாலவிடைநிலை, ஆன் ஆண்பால்விசுதி. பரிதமண்டலத்திற்கும் சுவேதமலைக்குந் தொடர்புகூறினமையால் தொடர்புயர்வு நவீற்சியணி “நவையறுமுலகிறகெல்லாராயகரீயேசீறிந், கவையரின்சாரணமல்லாந் பிறிதொன்றுகண்டதுண்டோ” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க.

6. (இ-ள்.) இறுத்த தானை இடை புகுந்த-அங்குவசிட்ட எழுபதுவாராரேசனை வெள்ளத்தினடுவில தமது உருவொளிந்துவந்த, சுகசாரணரை எதிர் பற்றி - சுகன் சாரணனென்னும் துதுவரை எதிராது பிடித்து, கழல் செறித்த கால் வீடணன் போய் - வீரகண்டைகட்டிய காலையுடைய விபீஷணன் சென்று, செம் கண் கரியோன் முன் உய்ப்ப - தாமரைபோலச் செவந்த கண்களையுடைய கரியநிறத்தையுடைய இராமமூர்த்தியின் முன்னேவிட, ஒறுத்தல் தீது - (துதாகவந்தவரை) தன்முததல் கொடியசெய்தல், விடுத்தி என - (அவர்களை வருத்தாது) விடுவிப்பா யென்றுகூற, விடுப்ப - (பணித்த அவ்வாறே) விடுக்க, ஒற்றர் பணிந்த ஏகி - துதாகவந்த அச்சுகசாரணர்கள் வணங்கிச்சென்று, கறுத்த நெஞ்சன் - கோபித்த மனத்தையுடைய, இலங்கையர் கோன் அறிய - இராவணன் தெரிந் துணர், அனைத்தும் கட்டு உணாத்தார் - (நடந்தசெய்தி) முழுமையும் விடாது தொகுத்தச்சொன்னார்கள்.

சுகசாரணர் “சிலவிகாரமாம்” என்றவிதியால் நிலைமொழி யீறுகெட்டும் “உயர்திணையும்மைத் தொகைபலரீறே” என்றதனால் பலர்பால் விருது பெற்றும் வந்தன. இறுத்த, செறித்த, கறுத்த இவை இறந்தகாலப் பெயரெச்சங்கள். இறு, செறி, கறு பகுதிகள். முதலும் இறுதியிலுமுள்ளபெயரெச்சங்கள் வினைமுதற்பொருளையும் இடையிலுள்ள பெயரெச்சம் செயப்பொருளையுன்கொண்டன. விடுத்தி முன்னிலையொருமை யெதிர்காலப் பிறவினைமுற்று விடுபகுதி, தகரத் தோற்றமும உகரர்க்கேடும் சந்தி, து பிறவினை விசுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, இ முன்னிலையொருமை விசுதி. தன்வினையில் விடுதியெனவரும்.

(சு)

7. (இ-ள்.) கரிய திரை வாரிதி செவப்ப - கரியகடல் செந்நிறமடைய, கடைகண் சிவந்தோன் தனை காண்பான் - கடைககண்சிவந்த இராமமூர்த்தியைக்காண, திருகு சினத்த வாள் அரக்கன் - (பனகவரிடத்து) மாறுபட்ட

கோபத்தையுடைய வானையேந்திய இராவணன், செம் பொன் மணி கோபுரம் இவர - செவந்த பொற்றகட்டில் இரத்தினமழுத்திய கோபுரத்தின்மேல் ஏற, வரை கொண்டு உயர்ந்த - அட்டகுலபருவதங்களைவென்று செருக்கியுயர்ந்த, மணி தடம் தோள் அரக்கன் - இரத்தினமழுத்திய பரந்ததோளையுடைய இராவணனை, காண்பான் - காண, மணிவண்ணன் - நீலமணிபோலநிறம் வாய்ந்த இராமமூர்த்தி, இரவி தடம் தேர் செலவு அகற்றும் - சூரியனது பரந்ததேர் வினாந்துசெல்லும் செலவினையொழிக்கும், சுவேத வகையின் மீது இவர்தான் - (சுகரதையுடைய) சுவேதமலையின்மேலேறினார்.

அட்டகசங்கனோடு போர்செய்து அவற்றின் கொம்பு முறிந்தஇடத்தில் இரத்தினமிழைத்திருத்தலால் மணித்தடந்தோள் என்றார். வாரிதிரீர்ப்பிறப்பது என்னும் பொருள்மேல் நிறைவால் காரணப்பெயர். கரிய, சினத்த பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்பு வினைபெயரெச்சங்கள். காண்பான் எதிர்காலவினையெச்சம் காண் பகுதி, பான் எச்சவிகுதி. இவராகிகழ்காலவினையெச்சம் இவர் பகுதி, உடையவன் தொழிலை யுடைமைமே லேற்றிச் சினத்தவாள் என்றார். கரியதினா வாரிதிசெவப்ப என்றது சொன் முரணணி. வாரிதிசெவப்பக்கடைக்கண்சிவந்தோன் என்ற குறிப்பால் நிலைகலங்குதல் என்னும் பொருள்தோன்றுதலால் குறிப்பணி. செவ பண்படியாகப்பிறந்த தெரிநிலை வினைப்பகுதி, சிவ உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினைப்பகுதி. (எ)

8. (இ-ள்.) வெள்ளிப் பொருப்பை எடுத்த புயன் - வெள்ளிமலையை வேரோடு பறித்தெடுத்த புயத்தையுடைய இராவணன், இவன் ஆம் என்ன-(இங்குத்தோன்றும்) இவனானென்று, வீடணன் - விபீஷணர், போர் வள்ளற்கு உணர்த்தல் கேட்டிடலும் - போர்த்தொழிலில் மிக்க இராமமூர்த்திக்குச் சொல்லுதலைக்கேட்ட அப்பொழுதே, மணி கோபுரத்தின் மிசை தாவி-இரத்தினமழுத்திய இலங்கைநகர்க் கோபுரத்தின்மேற்றாண்டி, கள்ளம் கொடிய அரக்கன் ஓடும் - வஞ்சத்தையுடைய கொடிய இராவணனோடும், செரு ஏற்று - போர்செய்து, அவன் தன் கதிர் முடிகள் தள்ளி - அவனுடைய விளக்கமமைந்த பத்துக் கிரீடங்களையும் பறித்தது, சயம்கொண்டு - வெற்றிகொண்டு, இரவி காதலன் - சூரியன் புத்திரானாகிய சுக்கிரீபன், இராமன் அடி தாழ்ந்தான் - இராமமூர்த்தியின் திருவடியை வணங்கினான்.

தாவி இறந்தகால வினையெச்சம். தா பகுதி, வகரமெய்ச்சந்தி, இ எச்சவிகுதி. வெள்ளிப்பொருப்பை எடுத்த எனப் புயத்தின் மிகுதியைக் கூறின மையால் வீறுகோளணி. கயிலையெடுத்தமைபின்னர் வருதல்காண்க. “கொழுமணிமுடிகடோறுங்கொண்டனகுழுவின் கூட்டம், அமுதருகுறுகின்றனடித்தலமதனிற்குட்டித், தொழுதயனூனிகின்றான்” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (அ)

9. (இ-ள்.) விலங்கல் - மலையையொத்த, நிணிதோள் அங்கதனை - நிண்ணியதோள்களையுடைய அங்கதனை, இராமன் னாதுவிடுப்ப - இராமமூர்த்தி னாது அணுப்ப, அவன்-அந்த அங்கதன், இலங்கை நகரின் இடை எய்தி-இலங்கைநகரத்திற்குச்சென்று, இகல் வேல் (பகைவருடன்) போர்செய்யும் வேலையேந்திய, அரக்கன் முன் உறலும் - இராவணன்முன்போய்நிற்க, அலங்கல்

வடிவாள் - வெற்றிமாலையையணிந்த வடித்தவாளையேந்திய, இராவணனும் - அந்த இராவணனும், நீயாகா கொல் என - நீயாரொன்றுவினவ, உன்புலன் தள் தேய - உனது இத்திரியங்கள் தத்தநிலையினின்றுகெட, வால் றுதியில் - (தன்னு) வாலினுதியால், பணித்தோன் புதல்வன் என - கட்டியவாலியினுடைய புத்திரனென்று, புகன்றான்-சொன்னான்.

வாலதியில் எனப்பாடங்கூறி வாலினாலெனப்பொருள்கூறுவாருமுண்டு. அங்கதன் பகைவருடலையழிப்பவன். அலங்கல் அசைதல் இது தொழிலா குபெயராய் மாலையின்மேல் நின்றது. உறலும் நிகழ்காலவினையெச்சம் உறு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அல் சாரியை, உம் எச்சவிருதி, யாரா ஐ சாரியை யிடைச்சொல, புகன்றான் இறந்தகாலவினையுற்று புகல் பகுதி. வாலி சிவபூசையிலிருக்குஞ் சமையத்தில் இராவணன் பின்வந்திருக்கிக் கட்டிச் சேர்க்க வாலி தன்வாலில் இறுகக்கட்டிச் சிவபூசைமுடித்தான் என “வெய்யவாளரக்கன் கையிருபதினூ லீக்கவும்விறனயிருவாலி, கையினாலவனெருக்கெனவினுக்கி வாலினுறக்கடிதுறக்கட்டி, மையணிகண்டனபூசனைமுடித்து” என உத்தரராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (க)

10. (இ-ள்.) என்றல் ஓடும் - என்று அங்கதன்கூறி, இலங்கைநகர் எரித்த கவி - இலங்கைநகரத்தையெரித்த குங்கு, யாண்டு உனது என்ன - எவ்விடத்திலுள்ளதென்று வினவ, உன் தன் சிறுவன் - உனதுபுதல்வனாகிய இத்திரசிதது, வீக்க அகப்பட்ட-கட்ட அக்குரங்கு அகப்பட்ட, இழிவின் - இழிசெயலால், உயர்வாரததலைவர் - உயர்ந்தவாரதசேனபதிகள், உளம் கொதித்து-மனங்கொதித்து, கன்றி கடிய - கோபித்துநுரத்த, காணத்து இடை ஒளித்த-காட்டிலோடியொளித்தது, அந்த புன் குரங்கு-அந்த அறபக்குரங்கு, பொன்றியதுவோ-மடிந்ததோ, உய்த்ததோ-அன்றிச்சீவிததுள்ளதோ, அறியேன - (யான் ஒன்று) அறியேன்.

வாராய் பாராபொப்பது. உன் எனத்திரிந்துநின்ற நீயெனது முன்னிலையொருமைப்பெயரோடு தன் எனத்திரிந்துநின்ற படர்க்கைக்குரியதான் என்னுஞ்சாரியை நின்றது இடவழுவமைதி. கன்றி இறந்தகாலவினையெச்சம் கன்று பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, இ எச்சவிருதி, பொன்றியது, உயர்ந்தது இறந்தகாலவினையுற்றுகள் பொன்று பகுதி, நகரவீறுதொக்குநின்ற இன் இறந்தகால இடைநிலை, யகரமெய்சந்தி, அ சாரியை, துஒன்றன்பால்விருதி, வருமொழிமுதலுயிர் வரக்குற்றியலுக்காம் கெடாதுநின்றது “உயிர்வரினுக்குறன் மெய்விட்டோடும்” ஓடும் என்ற இலேசால். உய் பகுதி, ஓகாரங்கள் ஐயப்பொருளன. (க0).

11. (இ-ள்.) பொற்புக்கு அரசா - அழகிநுக்கு அரசியாகிய சீதாபிராட்டியை, விடுத்தி என புகல - விடுவிப்பாய் என்று அங்கதன்சொல்ல, மறுத்து-இகழ்ந்துமறுத்து, இப்புன்குரங்கை - இந்த அறபக்குரங்கினை, மல்போர் அரக்கர் - தன் அருகினின்ற மல்புத்தத்திற்சிறுநத அரக்கரை (ரோக்கி) கோறர் என - கொல்லுங்களென்று எவ, ஷந்தோர்-போரிற்றுவந்த அந்த அரக்கர்களுடைய, டிவி அறமாய்தது - உயிணைப்பற்றறக்கெடுத்து, வெற்பு ஆர் - மலையையொத்த, தடம தோள் அங்கதனும் - உயர்ந்ததோளையுடைய அங்கத

னும், இராமன் உழை இன் - இராமமூர்த்தியினிடத்து, வினாவின்நிப்போய்-
வினாந்துசென்று, கல்பாடு அழித்த - அட்டரூலர்வதங்களின் பெருமையையெடுத்த, புயத்து அரக்கன் - புயத்தையுடைய இராவணனது, செய்தி அனைத்தும் - செய்திமுழுமையும், கட்டுரைத்தான்-விடாதுதொடுத்துக்கூறினான்.

கோதிர் முன்னிலைப்பன்மை யேவல்வினைமுற்று கொல் பகுதி, முதல் நீளுதல் விகாரம், து சாரியை, லகரக்கேடுந் தகரத்திரிபும் சந்தி, இர்பன் மையேவல் விசுதி. ஆர் உவமை யுருபிடைச்சொல். (கக)

12. (இ-ள்.) செம் கண் புலிபோதது அன்ன - சிவந்தகண்களையுடைய புலிப்போதையொத்த, அங்கதன் செப்பும் எல்லை - அங்கதன்கூறுங்காலத்திலுள், கங்கைக்கு இறைவன் - கங்கைத்துறைக்குத் தலைவராகிய இராமமூர்த்தி, துணைவில்-வினாந்து, கடல் தானை குழ - கடல்போலப்பரந்த எழுபது வாரரசேனாவெள்ளம்புடைகுழ, வெங்கண்கொடியோர் - அஞ்சாமையையுடைய இராவணன்முதலியோர், யிடைகின்ற - நெருங்கிய, இலக்கைமுதுர்-இலங்கையாகிய தொன்றுதொட்டுள்ள நகரை (குழந்த) மங்குல் - மேகங்கள், புறம்போகு - புறத்திற்செல்ல, உயர் இஞ்சி - (மேகமண்டலத்துக்கும்) அப்பாற்சென்றமதிலை, வளைந்தகொண்டான் - முற்றுக்கையெய்தார்.

அன்ன உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரொச்சம் அன் இடைச்சொற்பகுதி, ளகரமெய்சந்தி, அ எச்சவிசுதி, போரு என்னும் வினைப்பகுதி வினையெச்சப்பொருள்மேல்கின்றது. வளைந்தகொண்டான். தற்பொருட்டில்வந்த வினைமுற்று-வளை பகுதி, து சாரியை, நகரத்தோற்றமும் ளகரம் ளகரமாகத்திரிதலும் சந்தி, டகரமெய் இடைகிலை, ஆன் உயர்நினையாண்பால்விசுதி. (கஉ)

13. (இ-ள்.) கரை கொன்று இரங்கு - கரையொடுமோதியொலிக்கும், கடலின் - கடல்போல, கவி வெள்ளம் எய்தி - எழுபதுவாரரசேனாவெள்ளம், புரிசைப்புறத்தின் இறுத்த - மதிலின்புறத்தில் முற்றுகைசெய்து, ஆர்க்கும் பூசல் கேட்டு - கோலிக்கும் வீரகோஷத்தைக்கேட்டு, வரைகொன்ற - மலையைவென்ற, திண்டோள் அரக்கன் - திண்ணியதோள்களையுடைய இராவணனுடைய, திறல் மள்ளர்யாரும் - வெற்றியையுடைய வீரர்கள் எல்லாரும், பொரு வெம் சிலை கை - போர்செய்யும் கொடியவில்லையேந்திய கையை யுடைய, பெரியோன் ஓயும் - இராமமூர்த்தியோடும், போரின் ஏற்றார்-போர்த்தொழில்செய்ய எதிர்த்தார்கள்.

யார் என்பதில் யா என்னும் வினாவிடைச்சொல் எல்லாம் என்னும் பொருள்மேல் நின்றது. இரங்குகடல் பொருகிலைவினைத்தொகை கிலைத்தொடர்கள். (ககஉ)

14. (இ-ள்.) கம்பம் ஆர் குறியு-கம்பத்திற்கட்டிய யானைச்சேனையையுடைய, பிரசங்கன் கணன்று செல்ல - பிரசங்கனென்னும் அரக்கன் கோபித்துப் போர்முகத்தவர, சம்பாதி-சம்பாதிக்கென்னும் வாரரசேனைத்தலைவன், வெற்பு ஒன்று எறித்த - மலையொன்றைவேரொடுபறித்துவிசி, அவன் தனை மாய்த்தான் - அந்தப்பிரசங்கனைக்கொன்றான், வம்பு ஆர் மலர் தாருவின்

வாசகிறைந்த மலையுடைய விருகூத்தால், மாருதிமோதல் ஓடும்-அனுமன் அடிக்க, சம்புமாலி - சம்புமாலியென்னும் அரக்கன், வெம்பா உயிர் போகி-மனநொந்து உயிர்கழிந்து, விழுந்தனன்-நிலத்தின்மேல்விழுந்தான்.

கம்பம் ஈறுதொக்குகின்ற மகாமெய்யின்மேல் வருமொழிமுதல் உயிரோறிக் கம்பார் எனகின்றது. கனன்று வெம்பா இறந்தகாலவினையெச்சங்கள் கனல் பகுதி, லகரம் நகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி. வெம்பு பகுதி, உகரக்கேடுசந்தி, ஆ இறந்தகாலவினையெச்சவிகுதி. (கசு)

15. (இ-ள்.) வென் வேல் - வெற்றியையுடைய வேலையேந்திய, பிரதபன் தன் உயிர் விய-பிரதபன் என்னும் அரக்கனுடைய உயிர் அழிய, வெம்போர்-கொடியபோர்த்தொழிலையுடைய, ஒன்றார் வணங்கும் - பனகவர்வணங்கும், நான் - நானென்னும் வானரத்தலைவன், ஓர் கதை கொண்டு மாய்த்தான்-ஒருதண்டாயுதத்தால் அவனைக்கொன்றான், கல் நாடு - மலைவிரும்பும், தின்ன தோள் தபனன் தலை-திண்ணிய தோளையுடைய தபனனென்னும் அரக்கனை, கேசன் காய்ந்து-கேசனென்னும் வானரசேனைத்தலைவன் கோபித்து, பொன் நாடு மாதர்-வீரசுவர்க்கத்திலுள்ள தெய்வப்பெண்களினது, நலம் கூட்டுண்-இன்பத்தைக் கொள்ளுகொண்டு அதுபவிக்க, போக்கினான் - செலுத்தினான்.

வென் வெற்றி. இவ்வுலகத்தின் இன்பத்தினும் தேவருலகத்தினின்ப மிக்கதாதலால் கூட்டுண் என்றார். கூட்டுண் காரியப்பொருள்மேல் நிற்பதால் எதிர்காலவினையெச்சம் கூட்டுண் பகுதி, அ எச்சவிகுதி. போதல் வினைக்குத் தபனனும் போக்குதல் வினைக்குக் கேசனும் வினைமுதல்களாதலால் போக்கினான் என்பது இருவரின் முடியும் ஒருபிறவினைமுற்று. (கடு)

16. (இ-ள்.) வில் நுங்க வீங்கு-வில்லினைக்கப்பருத்த, திணி தோள் உடை-திண்ணியதோளையுடைய, மிததிராக்கன் தன் - மித்திராகூனென்னு மரக்கனுடைய, அங்கம்வீழ - சரீரம் நிலத்திலேமேல்வீழ, விறல் வீடணன்-வெற்றியையுடைய விபீஷணர், தண்டன் மாய்த்தான் - தமது தண்டாயுதத்தினால் உயிர்வாங்கினார், மன்னற்கு இளையோன் - இராமமூர்த்திக்கு இளைய இலட்சுமணர், விருபாக்கனை-விருபாக்கனென்னு மரக்கனை, வாளின் ஒன்றால்-ஒருவாள்வெட்டால், தென் அம்புலத்தோர்-தென்புலத்தோர், விருந்து ஏற்ப செலுத்தினான் - வந்து விருந்தெதிர்கொள்ள அனுப்பினார்.

நுங்குதல் விழுங்குதல், விருபாக்கன் வேறுபட்ட பார்வையையுடையவன். வில்லிறகு விழுங்குதலில்லாமையால் வீட்ட இலக்கணை. ஏற்ப எதிர்காலவினையெச்சம் ஏல் பகுதி, பகரமெய்விரித்தல் விகாரம், லகரம் நகரமாகத்திரிதல் சந்தி, அ எச்சவிகுதி. (கசு)

17. (இ-ள்.) வெயில் கான்று - கிரணத்தைவீசி, இருள் சேத்து எழு-இருளையோட்டியெழுந்த, வெம் கதிர் செல்வன் மைந்தன் - சூரியன்முத்திராகுமிய சுக்கிரீபுன், அயில் வேல் பிரகத்தனை - சூரியவேலையேந்திய பிரகத்தனென்னும் அரக்கனை, வெம் களத்து ஆவி உண்டான் - போர்க்களத்தில் அவன்பிராணனைச்செகுத்தான், துயிலாதவென்றி-ஊக்கமிருந்த வெற்றியையுடைய, மயிந்தன்-மயிந்தனென்னும் வானரசேனாபதி, பொருதோமரத்தால் - போர்

செய்தறகுரிய ஏறியாயுத்தால், வயம் வெம் சிலை - வெற்றியையுடைய கொடியவில்கையேந்திய, வச்சிரமுட்டி-வச்சிரமுட்டியென்னும் அரக்கனை, வாகைகொண்டான்-வெற்றிகொண்டான்.

மைந்தன் பிதாவின் வன்மையாயுள்ளவன் எனநின்றலால் காரணப்பெயர். மைந்து (வன்மை) பகுதி. கான்று, சீத்து, இறந்தகாலவினையெச்சங்கள்; கால் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, றகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி, சீ பகுதி, துயிலாத எதிர்மறைப்பெயரெச்சம் தயில் பகுதி, ஆ எதிர்மறைவிகுதி, அனைத்தும் 'ஒருபகுதி, து சாரியை, உகரக்கேடுசந்தி, அ எச்சவிகுதி, வெயில்கான்ற இருள் சீத்து, துயிலாத வெனிதி பொருள்கட்கு உரியவினை கூறுது ஒப்புடைவினை கூறிபது குணவணி. (கௌ)

18. (இ-ள்.) கங்கைநாடன்-இராமமூர்த்தி, அழல் வெம் பருவாய் - நெருப்பைக்கொப்புளிக்குங் கொடியபிளந்தவாயையும், திறல் - வெற்றியையுமுடைய, அக்கினிகேது - அக்கினிகேதுவும், ஒங்கும் எழுவென்ற - உயர்ந்த னுண்ணிவென்ற, திண் தோள் வலி-திண்ணியதோளின்வன்மையையுடைய, ரச்சமிகேது-ரச்சமிகேதுவும், லன்னார் தொழும் - பகைவர்வணங்கும், எச்சகோபன்-எச்சகோபனும், அவர் ஆழி-விளங்குஞ்சக்கரத்தையேந்திய, சுதந்தன் என்னும் - சுதந்தனுமாகிய, கழிவெம் சினத்தார்-மிகுந்தகொடியகோபத்தை யுடையவரது, உயிர் உண்டனன்-உயிரைக்கொள்ளுகொண்டார்.

உயிரைப்போக்குதலின்நி உண்ணுதலின்மையால் விடாத ஆகுபெயர். குணவணி யெனினும் ஒக்கும். (கஅ)

19. (இ-ள்.) சுடுவெம் சினத்த - சுட்டுவருத்துங் கொடியகோபத்தையுடைய, வயம் மீளி - வெற்றியிடுக்க மீளிப்பருவத்தையுடைய, துமிந்தன் என்போன் - துமிந்தனென்னும் வாராசேனாபதி, அடல் கூர் அசனி - வலிமையிடுந்த இடியேறறையொத்த, பிரபன் தனது ஆவிகொண்டான் - பிரபனது உயிரைக் கொள்ளுகொண்டான், கடலும் சுவற்றும் - கடலையும் வற்றச்செய்யும், கணல் வெம் கண் - வடவாக்கினிபோன்ற கொடியகண்களையுடைய, குசேனன்-குசேனனென்னும் அரக்கன், வெய்யமிடல்-கொடிய வன்மையையுடைய, வித்துன்மாலி உயிர் - வித்துன்மாலி யென்னும் அரக்கனுயிரை, விண் அகத்து ஏற்றினான் - வீரசுவர்க்கத்தில் குடியேற்றினான்.

மீளி பாலபருவத்துக்கு மேற்பட்டபருவமாதலால் மீளிப்பருவம் என்றும். சுவற்றும் என்னும் பிறவினைப்பெயரெச்சம் கண் என்னும் வினைமுதற்பொருள்கொண்டது. சுவற்று பிறவினைப்பகுதி. தன்வினையில் சுவறு எனவரும். வெய்ய பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம். வெம்மை பகுதி, மீளித்ததுமிந்தன் எனப்பாடல்கொள்க (கக)

20. (இ-ள்.) இ ஆறு - இந்தவகையால், இராமன் - இராமமூர்த்தி, எரிதும் மி இலங்கு-அக்கினியைச்சிந்திவிளங்கும், வை வேல் - கூரியவேலையேந்திய, வெம் வாய் அரக்கர்தம்மை - கொடிய அரக்கர்களை, வில்கொடு னாழிலாட்டும் - தாமேந்தியவில்கால் னாழிலாட்டுச்செய்யும், அவ்வேலை தன்னில்-அக்காலையில், திராவேலையின்-அலையையுடைய மேலைக்கடலில், ஆழிவெய்யோன் - ஒருசக்கரத்தையுடைய குரிடன், செவ்வான் - செவ்வானமானது, கனம்

போல் குடபால் உற-போர்க்களத்தைப்போல மேலைத்திசையில்பரவ, சென் றுசேர்ந்தான் - அத்தமிழித்தான்.

இராமன் யாவனாயுஞ் கந்தோஷிப்பிக்கிறவன். நூழிலாட்டு சேனையோ ட வேல் எறிதல். எரிவினைமுதற்பொருளில்வந்த இகரவிருதியொடுபுணர்ந்து குன்றியதொழிற்பெயர். தும்மி இறந்தகாலவினையெச்சம் தும்மு பகுதி, உக ரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிருதி, எரிதும்மி ருணவணி. செவ்வான்களம்போல் உவமையைப் பொருளாகவைத்துக்கூறியது விபரீதவுவமைபணி. (உ௦)

21. (இ-ள்.) கங்குல் பொழுதில் - இராக்காலத்தில், நிருதர்க்கு இறை-அர க்காக்குத் தலைவனாகிய இராவணனுக்கு, காதல் மைந்தன் - விருப்பமிக்கபுத் திரனாகிய இந்திரசித்து, வெம் கை சிலையின் - தனது கொடியகரத்திலேந்தி ய வில்லிலேறிட்டெய்த, கணைமாரி விலக்கி - சரவருஷத்தைத்தடுத்தி, அன் னேன்-அந்த இந்திரசித்தினுடைய, துங்கம் கொடிஞ்சி - உயர்ந்தமொட்டை யுடைய, தடம் தேர் துகள் ஆக - பரந்ததேர்பொடியாக, வீசி-மேலெடுத்து வீசி, கொடும சிங்கப் போத்து என்ன - கொடிய ஆண்சிங்கத்தைப்போல, அ ங்கதன் சீறி ஆர்த்தான் - அங்கதன்கோபித்து வீரகோஷஞ்செய்தான்.

இறைகாதல் மைந்தன் முறைக்கியை பொருளில்வந்த நான்காம்வேற் றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர. காதல் இடைப்பிறவரல். (உச)

22. (இ-ள்.) மான் தேர் அழிந்த - குதிரையுண்டதேர் சிதைந்த, திறல் இந் திரசித்து-வெற்றியையுடைய இந்திரசித்துவானவன், வானில்-ஆகாயத்தில் (பூத்த) மீன்தோய்ப்படலத்தில் - நட்சத்திரங்களோடு கலந்த மேகபடலத்தி ல், மறைந்து-தன்னுருக்காட்டாமல் ஒளிந்து, வெருண்டுநோக்கி-கோபித்து ப்பார்த்தது, சான்றோர்புகழும்-பெரியோர்புகழும், தனிவில் கை-ஒப்பில்லாத வில்லையேந்திய காங்கனையுடைய, தலைவர் தம்மேல் - இராம இலட்சுமணர் மேல், ஊன்தோய் - பகைவர்தகைகலந்த, பருவாய் அரவம் கணை - பிளந்த வாயையுடைய சர்ப்பபாணத்தை, உந்தி ஆர்த்தான் - செலுத்தி வீரகோஷஞ் செய்தான்.

இந்திரசித்து இந்திரனைச்செயித்தவன். தேரழிந்த இந்திரசித்து உயர் தினையொடுசார்ந்த அஃறிணை உயர்தினைமுடிபெற்றுவருதலால் திணைவழுவ மைதி. ந-பொது “உயர்திணைதொடர்ந்த” என்னும ரூ ஆல். உந்தி இறந்த காலவினையெச்சம் உந்து புகுகி. (உஉ)

23. (இ-ள்.) செம கண் - செவந்தகண்களையும், பனைகை-பனைமரம்போன்ற கையையும், கொலை-கொலைத்தொழிலையுமுடைய, வேழம்-யானையானது, சி லம்பிநூலின்-சிலம்பிநூற்றநூலால், தங்கி சிமிழ்ப்புணடு கிடந்தாலென்ன- பொருந்திக் கட்டுப்பட்டுக்கிடந்தாற்போல, தம்பி ஓடும - இலட்சுமணரோடு ம், பொங்கும்தழல்வாய் - கொதிக்கும்விஷாககினியைக்கொப்புளிக்கும் வா யையுடைய, -புயங்கம்கணை - சர்ப்பபாணமானது, தோள்பிணிப்ப - தமது தோளைச் சிக்கெனக்கட்டலால், இகல் வென்றி வீரன் - பேரரில்வெற்றியை யுடைய இராமமுர்த்தி, வெம் கண்களத்தில் - கொடிய இடம்பரந்த போர்க் களத்தில், கிடந்தான்-மூர்ச்சித்துக்கிடந்தார்.

கிடந்தாலெனவிரிதலால் கிடந்தென தொகுத்தல்விகாரம். சிமிழ்ப்புண் டு செயப்பாட்டுவினையெச்சம் சிமிழ் பகுதி, பகரமெய் விரித்தல்விகாரம், பகரமெய் சந்தி, உண்புதியன பகுதலால்வந்த செயப்பாட்டு வினைவிசுதி, டகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. பிணிப்ப காரணப்பொரு ளில்வருதலால் இறந்தகாலவினையெச்சம் பிணி பகுதி, பகரமெய்விரித்தல் வி காரம், பகரமெய் சந்தி, அ எச்சவிசுதி. (உங)

24. (இ-ள்.) செய்ய - செவந்த, தாமரைகண்ணன் - தாமரைமலர்போன்ற கண்களையுடைய இராமமூர்த்தியின், செய்தினோக்கி - அவசமடைந்தசெய்தி யைப்பார்த்து, வெய்யவன் காதலன் - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன், வெகுளியீகொள - கோபந்தலைக்கேற, ஐயிரு தலைவர்போந்து - பத்துவாரா சேனைத்தலைவர்களென்று, அரக்கன்மைந்தனை - இராவணன்புத்திரனாகிய இந் திரசித்துவை, கையினில் கவர்க என - உயிரொடு கையாற்பிடிக்கக்கடவீரெ ன்று, கடிதில் ஊண்டினுன் - வினாந்துசெலுத்தினுன்.

செய்ய பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம் செம்மை ப குதி, ஈறுகெடுதலும் மகரமெய் யகரமெய்யாகத்திரிதலும் யகரத்தோற்றமு ம் சந்தி, அ எச்சவிசுதி, போந்து இறந்தகாலவினையெச்சம் புகு பகுதி, ஈறு கெடுதலும் உகரம் ஓகாரமாகத்திரிதலும் நகரத்தோற்றமும் சந்தி, தகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, உ எச்சவிசுதி, கவர்கென வியங்கோள் வினைமுற்றி ன் ஈறுதொக்கது. (உச)

25. (இ-ள்.) ஊண்டிய - சுக்கிரீபனுலேவப்பட்ட, மாருதிமுதல ஊயவர்- அனுமன் முதலிய புனிதகுணமுடையோர், தேண்டினர் - தேடிப்பார்த்தார் கள், வெய்யவன் - கொடியகுணமுடைய இந்நிரசித்து, வான் இடைசெல்ல- கணமரர்க்கமாகச்செல்ல, காண்டலும் - அவன் இவர்களைக்கண்ட அப்பொ முதே, கணைகளால் வீழ்த்தி - தமது பாணங்களால் அவர்களைத் தரைப்படு த்தி, தாதைபால் மீண்டனன் - தனதுபிதாவாகிய இராவணனிடத்து விரு ம்பிச்சென்று, புருந்தமை விளம்பினுன் - நடந்தசெய்தியை எடுத்துச்சொ ள்னுன்.

முதல பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம் முதல் பகுதி, தேண்டினர் இவ்வினைமுற்றில் ணகரமெய் விரித்தல்விகாரம். புருந்தமை இ றந்தகாலவிடைநிலை பெற்றுவந்த தொழிற்பெயர். (உரு)

26. (இ-ள்.) தாதையும் - இராவணனும், மைந்தனைத் தழுவி - தனது புத் திரனாகிய இந்நிரசித்துவைத்தழவி, ஒற்றரால் - ஊதுவரால், சீதையைகொ ணர்ந்து - சீதாபிராட்டியைக் கொண்டுவந்து, அவர் செய்தி காட்டு என - இ ராம இலக்ஷ்மணருடைய செய்தியைக் காட்டாயென்று, ஓதலும் - சொல் ல, புட்பகத்து ஏற்றி (இந்நிரசித்தின் ஏவலால் காக்கும் அரக்கிகள்) புட்ப கவிமானத்திலேற்றி, ஒல்லை போய் - வினாந்து (போர்க்களத்திற்) சென்று, போது அரி - தாமரைமலர்போலச் செவ்வரிபார்த, நெடும் கண்ணுன் - பரந் தகண்களையுடைய சீதாபிராட்டி, புழைப் காட்டினார் - மனம்வருந்திப் புல ம்பக்காட்டினார்கள்.

சீதாபிராட்டியை அரக்கமாதர்கள் புட்பகவிமானத்திலேற்றி மூர்ச்சித்துக்கிடந்த ராமலட்சுமணரைக் காட்டியது. பிரமாஸ்திரத்திற் கட்டுண்ட காலத்திலெனக் கம்பராமாயணத்திற் கூறியிருக்கின்றது, இங்கு நாகபாசத்திற் கட்டுண்டகாலத்தில் எனக்கூறுதல் கற்பபேதத்தால என உணர்க. கொணர்ந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் கொண்பகுதி, முதல் குறுகலும் ரகமெய் விரிதலும் விகாரம், நகரமெய் சந்தி, த் இடைநிலை, உ. எச்சவிகுதி. ஒல்லை வினாவுப்பொருள்மேல் நின்ற இடைச்சொல். (உசு)

27. (இ-ள்.) திரிசடை - விபீஷணன் புத்திரியாகிய திரிசடை என்பவன், அரில் தப உணர்ந்தனன் - குற்றமறத்தெரிந்து, நீ அழுங்கல் என - நீ வருந்தாதே யென்று, மனம் கொள தெருட்ட - மனந்தெளிய தெளிவிக்க, தேறிய-மனந்தெளிந்து புலம்புதலொழிந்த, புரி குழல் அணங்கினை - மைப்புரியை யொத்த கூந்தலையுடைய சீதாபிராட்டியை, காக்கும் புன்மையோர் - இமைகொட்டாமற் காக்கும் தீய அரக்கியர், மரு மலர் சோலையில் - வாசமிக் கமலர்களையுடைய அசோகவனத்தில், சிறை வைத்தார் - சிறையில் வைத்தார்கள்.

தப உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த நிகழ்காலவினையெச்சம், தபு பகுதி. அழுங்கல் எதிர்மறை யொருமை யேவல் வினையுற்று அழுங்கு பகுதி, உகரக் கேடு சீந்தி, அல் விசுதி. அழுங்கற்க எனப் பொருள்கொண்டு அல் எதிர்மறை வியங்கோள் வினையுற்று விசுதியெனக் கூறிலும் அமையும். தெருட்ட நிகழ்காலத்தில்வந்த பிறவினை வினையெச்சம் தெருட்டு பிறவினைப்பகுதி. உணர்ந்தனன் முற்றெச்சம். (உஎ)

28. (இ-ள்.) முகம் ஒளி இழந்திலர்-தமதுமுகமோ ஒளியிழக்காதிருக்கின்றனர், உயிர் உண்டு ஆம் என-(அதனால்) உயிருண்டென்று, தெளிவு ஒடும்-மனம் தெளிந்து, வீடணன் - விபீஷணர், செப்பும் ஏல்வையில் - சொல்லுங்காலத்தில், களி ஒடும் - களிப்போடும், தடம் சிறை கலுழன் - பரந்தசிறையையுடைய கருடூர்தி, எய்தினான் - அங்குவர, துனை எயிறு அரவு தன் - துனைபொருந்திய பற்களையுடைய சரப்பாணத்தினது, தொடர்ச்சி விட்டது-கட்டுவிட்டது.

எய்தினான் முற்றெச்சம். முகம் ஒளியிழந்திலர் உயர்தினையொடுசார்ந்த அஃறிணை உயர்தினை முடிபேற்றது, திணைவழுவமைதி, ந - பொது “உயர்தினைதொடர்ந்த பொருண்முதலானம்” என்றரு-ஆல். (உஅ)

29. (இ-ள்.) தாள் - ஊரையுடைய, வகாழுடி முதல் - மந்தரகிரியின் உச்சியில் (தம்பமரகரட்டு வாசகியாற்பிணித்திழுத்த) தழும்பு தீர்ந்து - வடுவினின்மூலங்கி, உயர்-உயர்ந்துவிளங்கித்தோன்றும், கோள் விரும் மதி என்ன-நவக்கோள்களிலொன்றாகிய சந்திரனைப்போல, குமார் உய்ந்து எழ - இராம இலட்சுமணர்கள் வடுகீங்கிச்சீவித்தெழ, தோள்வலியால்-தனதுதோளின்வலியால், அமிழ்து எடுத்ததோன்றல் - கடலிலுள்ள அமிர்தினையெடுத்த கருடூர்தி, நீள் இரும் கிறகினால் - தமது நீண்ட பெரிய கிறகுகளினால், நீவி எயினான் - தடவிச்சென்றான்.

தனதுதாயாகிய வினதையின்சிறை நீக்குதற்பொருட்டுத் திருமலைச்சுரணடைந்து அமுதங்கொண்டிவந்தமையால் அயிழ்தெடுத்த தோன்றல் என்றார். உவமைக்கும் பொருளுக்கும் ஒற்றுமையுண்மையால் உவமையின்றொழிபுப் பொருட்கேற்றி வடுநீங்கி என்றும். நீவி இறந்தகாலவினையெச்சம் நீவு பருதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ எச்சவிகுதி, சந்திரன் தம்பமாக இருந்தது “மாயிருஞ்ஞாலந்தாழியாமத்துமந்தரமதிதறியாக” என இந்நூலில் வருதல்காண்க.

30. (இ-ள்.) முருகு உறழ் செவ்வியோர் - முருகக்கடவுளை ஒத்த இராமலட்சுமணர்கள், குனித்த - வளைத்த, மொய்ப்பு உடைய-வலிமையையுடைய, வரிசிலை - கட்டமைந்த வில்லின், நாண் ஒலி - குணத்தொனியும், மடித்த வாய் உடைய - மடித்தவாயையுடைய, பரிதி சேய் முதலிய - சூரியன்புதல்வனாகிய சுக்கிரீபன்முதலிய, படைஞர் - சேனாவீரருடைய, ஆர்ப்பு ஒலி-வீரகோஷமும், உரும் என்ன - இடியேற்றைப்போல, இராவணன் - இராவணனுடைய, செவியின் உற்ற - காதில்வந்துதாக்கின.

உற்றதே உற்றவே எனப்பாடங்கொள்க. முருகன் முருகு ஈறுதொக்கு நின்றது. படைஞர்பொருட் பெயர்ச்சொல் படை பருதி, குகரம் பெயரிடைநிலை, அர் பலர்பால்விகுதி. நானொலி, ஆர்ப்பொலி என வினையுதல்கள் இரண்டாதலால் உற்ற எனப் பன்மைப்பயனிலைத்தந்தார். உடைய குறிப்பு வினைப்பெயரெச்சம் இது ஈறுதொக்குநின்றது. (நஉ)

31. (இ-ள்.) கேட்டலும்-கேட்ட அப்பொழுதே, இராவணன் - இராவணனானவன், கிளர்ந்ததானேமேல்-போர்க்கெழுந்தசேனையின்மேல், பூட்டுவில்-நாண்பூட்டிய வில்லையேற்கிய, புகை நிறம் கண்ணன்-தூமாக்கூனை (நோக்கி) போக என - போர்க்குச்செல்லக்கடவாயென்றுகூற, வான் திறல் ஒடும்-வானின்வன்மையோடும், செருமலைய - (அவ்வாக்கன்) போர்செய்ய, மாருதி-அனுமன், தான் துணைபிடித்தனன் - அவனது இரண்டிகால்களையும் ஒரு சேரப்பிடித்து, தரையின் எற்றினான்-நிலத்தின்மேல் அடித்துக்கொன்றான்.

கிளர்ந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் கிளர் பருதி, போக என்னும் வியங்கோள் வினையுற்றின் ஈறுதொக்கது. பிடித்தனன் முற்றெச்சம். (நக)

32. (இ-ள்.) கச்சை - கழுத்திடுகியிறையும், அம்புகர்முகம்-அழகியபுள்ளிதங்கிய முகத்தையும், களி-மதச்செருக்கையுமுடைய, நல்யானைபோல்-அரசிலக்கணமுமைந்த யானையைப்போல், வச்சிரத்து எயிற்றவன்-வச்சிரத்தனானவன், மலைய - போர்செய்ய, வாலி சேய் - வாலியின்புத்திரனாகிய அங்கதன், அவன் கையில் - அவன் கையிலுள்ள, நச்சவான் பறித்து - நஞ்சுபூசிய வானைப்பறித்து, செச்சை நான்மலர் - வெட்சியினது அன்றலர்ந்த மலர்மலை, தாழ்முடி தலை - தங்கிய மகுடமணிந்த தலையானது, சிதற வீசினான்-சிதறும்படி வெட்டினான்.

நல்யானை என்றமையால் அரசிலக்கணம் அமைந்த யானை என்றும். அரசிலக்கணமாவன ஏழுறுப்புயர்ந்து ஏழுறுப்புத்தாழ்ந்திருத்தல். நஞ்சு நச்சமென்றொடர் வேற்றுமைவழியில் வன்றொடராதல் ந-உயி-நசு-ஆம் கு-ஆல்.)

33. (இ-ள்.) மாருதிக்கு அகம்பனன் உடைந்து - அனுமனுக்கு அகம்பனன் தோற்று, வான் தவழ் - ஆகாயத்தில் தவழும், கார் நிறத்து இராவணற்கு-

மேகம்போது நிறத்தையுடைய இராவணனுக்கு, உடைக்குங்காலையில் - சொல்லுங்காலத்தில், பார்ப்பதைத்து எழும் - நிலவுலகைப் புதைத்துப்பார்த்த, இருள் பருகி - இருளைக்குடித்து, பாய்திறை - பார்த்த அலைகளையுடைய, ஆர்கலி அகடு கீண்டு - கடலின் வயிற்றைக்கிழித்து, அருக்கன் தோன்றினான்-சூரியனுதயஞ்செய்தான்.

பார் முதனிலைதிரிந்த தொழிலாகுபெயராய் உலகின்மேனிற்றது, பரன்னும் வினைப்பகுதி முதல் நீண்டு ஈற்றகரங்கெட்டுப் பாரொனநின்றது. கார் பண்பாகுபெயராய் மேகத்தின்மேல் ஈறுகெட்டு “ இளைபவுமென்ற தினால் ஈற்றுக்கரமுங்கெட்டு முதல்நீண்டு நின்றது. இருளையோட்டுதலும் கடலினடுவிற்போன்றதலும் ஆகிய உரியபொருளின் வினையோன்றிருள் பருகியகடுகீண்டென ஒப்புடைப்பொருள் வினையதற்கூறியது குணவணி. (நடக)

34. (இ-ள்.) இளை விழி - இரண்டுகண்களும், எரிகவிழ்த்து புகைய - அக்கினியைச் சிந்திப்புகைய, ஏற்று எதிர்வரு - எதிர்த்து முன்னிட்ட, பிரகத்தனை - பிரகத்தனென்னு மரக்களை, நிருதர் வெம் கூற்று என - அரக்கர்களுக்குக் கொடிய யமனைப்போல, திரியும் நீலன் - திரியாநின்ற நீலனென்னும் வாராசேனாபதி, கீழைவாயிலில்-இலங்கைக்கீழைவாசலில், குருதிவாய் வழி உக-உதிரம் வாயின்வழியேசிறந்த, குத்தி வீழ்த்தினான்-குத்திலிவத்தின்மேலே விழுத்தினான். (நடச)

35. (இ-ள்.) அகம்பனன் திரிசிரா பனசன் - அகம்பனும் திரிசிராவும் பனசனும், ஆடல் வேல் - வெற்றிதங்கிய வேலையேந்திய, நிரும்பன்-நிரும்பனும், ஒள்வாள் அதிகாயன்-ஒள்ளிய வானையேந்திய அதிகாயனும், நீள் கும்பன்-உயர்ந்தோங்கிய கும்பனும், நகும் கதிர்வேல் - விளங்காநின்ற ஒளியமைந்த வேலை ஏந்திய, இராவணி நாரந்தகன் - இந்திரசித்தும் நாரந்தகனும், திகழ்ந்த வேல் - விளங்காநின்ற வேலையேந்திய, மகோதரன் தேவாரந்தகன் - மகோதரனும் தேவாரந்தகனும்.

அகம்பனன் என்பதுமுதல் தேவாரந்தகன்காறும் என்னும்மைதொக்கு நின்றதொடர். (நடரு)

36. (இ-ள்.) ஈங்கு இவர் முதலிய - இவ்விடத்து இவ்வரக்கர் முதலாகிய, தலைவர் எண்ணிலர் - அளவில்லாத இராணாதசேனாபதிகள், வாங்கிய வில்லினர்-வளைத்த வில்லையேந்தினவரும், மடித்த வாயினர்-மடித்த வாயையுடையவரும், வீங்கிய தோளினர் - பருத்த தோள்களையுடையவரும், வெகுண்ட நெஞ்சினர் - கோபித்தெழுந்த மனமுடையவருமாய், பரங்கினில் - தனது பக்கங்களில், அளப்பு அரும்படை ஒடு ஏக - அளவு செய்தற்கரிய சேனையோடுவர.

அகம்பனன் என்னுஞ் செய்யுள் முதல் மாற்றலர் என்னுஞ் செய்யுள்காறும் ருளகம் ஆதலால் ஏக என்னும் வினையெச்சம் பின்வரும் செய்யுளில் எய்தினான் என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலைகொண்டது. (நடசு)

37. (இ-ள்.) மாற்றலர் - பகைவர்கள், வயிறு எரி தவழ்ந்து - தமது வயிற்
றில் நெருப்புத்தவழ்தலால், மாழ்குற - மயங்கவும், கூற்றமும் - இயமனும்
கண் புதைத்து அஞ்ச-தனது கண்களைமூடி அஞ்சி யொதுங்கவும், கொல் சி
னத்து-கொல்லுங் கோபமிக்க, ஏற்று உரி - இடபத்தின்னோரார் போர்த்த,
முரசு இனம் - போர் முரசின் கூட்டங்கள், இடியின் ஆர்ப்பு எழ - இடியை
ப்போலக் கோஷிக்கவும், ஆற்றல் சால்-வலிமையி்க்க, இராவணன்-இராவண
னுவன், அமரில் எய்தினான் - போர்க்களத்தில் வந்தான்.

மாழ்குற நிகழ்காலவினையெச்சம். மாழ்குறு பகுதி. (நஉ)

38. (இ-ள்.) கொய் உளை - கொய்த புறமயிரினையுடைய, சுவல் பரி கோடி-
பிடரினையுடைய கோடிருதிகளை, பூட்டிய - தொடுத்த, வையம் ஊர்ந்து-
தேரைநடத்தி, அடு கணை மழை - கொல்லுதற்குரிய சரவருஷத்தை, பொழி
ந்திடும் பெய்யனை - பெய்யும் இராவணனை, காண்டலும் - கண்ட அப்பொ
ழுதே, மாருதி வெகுண்டு - அதுமன் கோபித்து, எய் எனும் அளவையின்-
எய் பென்னுங்காலத்தில், எதிர்த்து கூறுவான் - எதிர்த்துசொல்லாரின்றான்.

பொழிந்திடும் நிகழ்காலப்பெயொச்சம். பொழி பகுதி.து சாரியை. நக
ரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சங்கி, இடு பகுதிப்பொருள்விசுதி. அனைத்தும்
ஒருபகுதி, உம் பெயொச்சவிசுதி இது நிகழ்காலத்தின்மேல்நின்றது.(நஅ)
39. (இ-ள்.) கரும் தடம் கண்ணி - கரிய பரந்த கண்களையுடைய உமாதேவி
யாரை, பங்கன் வாழ் - இடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வாழாரின்ற,
கயிலை எடுத்த - வெள்ளியங்கிரியை வேரோடுபறித்தெடுத்த, உன் புயம்வலி
காண்பான் - உனது இருபதுபுயங்களின் வன்மையைக்காண, பொருந்தின
ன் - வந்தேன், எனது மார்பு இடை - எனதுமார்பினிடத்து, ஒருகால் குத்
து என நின்று - ஒருநாள் குத்தாயென்று தாழ்ந்து நின்று, போர் இரப்ப-
போரினை யிரந்துவேண்ட, என்னை முன்னர் வினாந்து-என்னை முன்பு வினா
வாய், குத்துக என்று - குத்தக்கடவாயென்று, அரக்கன்-இராவணன், வெ
ற்பு உறழ் - மலையையொத்த, மார்பு எதிர் கொடுப்ப - தனதுமார்பை யெதி
ர்ந்துகொடுக்க, இருந்தடம் கிரியின் அசனி வீழ்ந்தா லென்ன - பெரிய உயர்
ந்தமலையின்மேல் இடிவீழ்ந்தாற்போல, எழுவ வலிஅனுமன்-மிக்க வலிமை
யையுடைய அனுமனுனவன், குத்தினன்-குத்தினான்.

குத்துக வியங்கோ ளீறுதொக்குநின்றது. வீழ்ந்தென்ன தொகுத்தல்வி
காரம். முன்னர் காலவேறுபாட்டின்மேனின்ற இடைச்சொல். முன் இடை
ச்சொல் பகுதி, எனகரமெய்சந்தி, அர் பகுதிப்பொருள்விசுதி. (நக)

40. (இ-ள்.) எழுவ வலி தடம் தோள் - மிக்க வலிமையை யுடைய பரந்த
தோளையுடைய, மாருதி புடைப்ப - அனுமன் குத்த, இழி பெரும் குருதி-சிந்
தும் பெரிய உதிரவெள்ளம், கான்று ஒருக - வெளிப்பட்டிப் பெருக்கெடுப்
ப, அறிவு அழிந்து - உணர்வு அழிந்து, ஒல்லை - வினாவில், உணர்வு வந்து
எய்தி - கெட்ட அறிவுவந்து கூடி, ஆற்றல் அம் சலிவினை வியப்ப - வலிமை
யின் அழகுமிக்க அனுமனை இராவணன் மெச்ச, கறை கெழு வேலோய்-உ

போரின்கொருவன் என்றாற்போலச் சிலைத்தொழிற்கொருவனென்றது வீரமிகுதியையுணர்த்திநின்றலால் வீறுகோளணி. தூற்றலாலாகியதூலை தூற்ற தூலென்றாற்போலப் படுமயர்ச்சியென்றது காரணப்பொருளில்வந்த பெய சொச்சமாதலால் துழைதலாலாகிய அயர்ச்சியெனக்கூறினும். அயர்ச்சி தீர்ந்து நீக்கப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தொகைசிலைத்தொடர். தொழுதனன் முற்றெச்சம். பூத்தனைய தொகுத்தல்விகாரம். ஐய பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புவினப்பெயசொச்சம் ஐ பகுதி, யகரமெய்சந்தி, அ பெயரொச்சவிசுதி. இவரா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம் இவர் பகுதி, ஆ இறந்தகாலவினையெச்சவிசுதி. (சச)

45. (இ-ள்.) காற்று உறழ் - காற்றினையொத்த, கடுப்பின் - வேகத்தையும், கலினம் - கடிவாளத்தையுமுடைய, மான் தடம் தேர் - குதிரைபூண்ட பரந்த தேரும், கழை சுளி-குத்தக்கோலைக்கண்டார் கோபிக்கும், கவுள் மதம் - கபோலஞ்சிந்து மதத்தினையுடைய, களிறு-யானையும், பால்திரை கவரி - பாற்கடலிற்றோன்றிய அலையையொத்த சாமணபூண்ட, கூந்தல்மா - புறமயிரையுடைய குதிரைகளும், தறுகண்-அஞ்சாமையையுடைய, பாய்புலி பேர்த்து அன்ன - பாயும்புலிப்போத்தையொத்த, வயவர் - காலாட்களும், வீற்றுவீற்றுக - துண்டு துண்டாக, மறிதற - மடங்கிவீழ, இராமன் - இராமமூர்த்தி வரிசிலை - கட்டமைந்த வில்லை, குனித்தலும் - வளைக்க, அரக்கன்-இராவணன், வெருண்டு - கோபித்து, கூற்று மெய்பணிப்ப - இயமன் உடல் நடுங்க, அனுமன்மேல் - அனுமன்மீது, கொடும் கணை பொழிந்த நின்று - கொடிய சரவருஷத்தைப்பொழிந்த நின்று, ஆர்த்தான்-கோஷித்தான்.

பிறர்க்கு வருத்தஞ்செய்யாது செல்லுதற்பொருட்டுப் புறத்திற்குமுந்து செல்லுவோர் ஏந்திய குத்துக்கோலோடு மோதுதலால் கழைசுளி கவுண்மதக்கனிநென்றார். பணிப்ப எதிர்காலத்தில் வந்த வினையெச்சம், பணிபகுதி பகரமெய்சந்தி, பகரமெய் விரித்தல் விகாரம். அ எச்சவிசுதி. வீற்று வீற்று இரட்டைக்கிளவி, இது பிரிந்து நின்றிசைப்பில் பொருள்படாதென்றறிக.()

46. (இ-ள்.) மாருதி மருமம் பிளந்திட-அனுமனுடையமார்பு பிளவுபட, அரக்கன்-இராவணன், வடிகணை தொகுத்தமை-வடித்தலையுடையபாணத்தைப்பிரயோகித்ததை, நோக்கி - பார்த்து, கார்முகம் விநோதன்-வில்லின் விளையாட்டையுடையவனாகிய இராமமூர்த்தி, நிருதர்கோன் கவசம் - அரக்கர் தலைவனாகிய இராவணனுடைய கவசமும், கணல் உமிழ் - தீயைக்கக்கும், படைக்கலம்-ஆயுதமும், தடம் தேர் ஊர்தரு பாகன்-பார்த்த தேரைநடத்தும் பாகனேந்திய, வரிசிலை அனைத்தும்-கட்டமைந்த வில்லும் ஆகிய இவையெல்லாம், ஓர் ஒரு பகழியால்-ஒவ்வொரு பாணங்களால், துணிதது - துண்டிபடுத்தி, தார்புனை - வெற்றிமாலையையணிந்த, மவுலி ஒருபதம் - பத்துக்கிரீடங்களையும், கணையால் தள்ளி - பாணங்களால் வீழ்த்தி, ஈங்கு - இராவணனை நோக்கி, இவை புகல்வான் - இவற்றைச் சொல்லுகின்றார்.

ஒருபதம் என்பதினியுதியிலுள்ள உம்மை இனைத்தென அறிபொருட்கண்வந்த முற்றும்மை. வடிக்கணை உருபும் பயனுமுடன்றெுக்க இரண்டாம்

வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடராதலால் வருமொழிமுதல் வல்லெழுத்து மிக்கது. படர்க்கைக்குரிய ஆங்கென்னுது முன்னிலைக்குரிய ஈர்கென்றது இடவழுவமைதி. மற்று அகசநிலை. (சசு)

47. (இ-ள்.) கூந்தல் மான்-புறமயிரையுடைய குதிரைபூண்ட, தடம் தேர்-பார்த்தேரும், அணிந்த பொன் கவசம் - அணிந்தபொன்னாலாகிய கவசமும், கொடும் கிலை - வளைந்தவிலும், அடும் கணை புட்டில் - கொல்லாநின்ற அம்பறத்துணியும், காந்து - விளங்காநின்ற, எரிகலிழ்க்கும் - அக்கினியைச் சிந்தும், படைக்கலம்-ஆயுதங்களும், இன்றிநின்றனை-ஆகிய இவைகளில்லாமல்லின்றாய், சீதையை கழிதின் ஈந்து - சீதையைவினாந்துதந்து, நின் ஆவி-உனது பிராணன், உய்தியெல்-பிழைப்பாயானால், உய்தி-பிழைப்பாய், அன்று எனில் - அல்லவாகில், இன்றுபோய்-இன்றைக்குப்போய், நாளைபோந்து-நாளைக்குவந்து, வெம் களத்தில் - கொடியபோர்க்களத்தில், நின் கிணை ஒடுவிளிதியெல் - உன்சுற்றத்தாரோடு சாவாயாகில், போக என விடுத்தான்-போகக்கடவாயென்றேவினார்.

நின்னாவி அவனுமுயிரும் வேறன்மையால் ஒற்றுமைக்கிழமைப்பொருளில்வந்த ஆறும்வேற்றுமைத் தொகைகிலைத்தொடர். கிணை ஒன்றினின்றொன்று கிணைத்தல்போலத் தன்னினின்றுகிணைத்தோர் மேல்கின்றலா லுவமையாகுபெயர். உய்தலும் விளிதலும், நிச்சயமாதலால் எதிர்காலத்தினார் கூறவேண்டுவதை இறந்தகாலத்தாகூறியது தெளிவுபற்றிவந்த காலவழுவமைதி. ௩-பொது. “வினாவினு மிகவினுத் தெளிவினும்” என்னுஞ்சூத்திரத்தாலுணர்க. உய்க்கினி பகுதிக்கண், தகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை, இ முன்னிலையொருமைவிருதி. “ஆனாயாவனக்கமைந்தனவமைந்தமாருதம்போல், பூனை யானது கண்டனையின்றுபோய்ப்போர்க்கு, நாளைவாவெனல்கினுன்” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. இது தமிழ்ச்சொன்னுந்துறை. (சஎ)

48. (இ-ள்.) வெள்ளி அம்பொருப்பும் எடுத்தவன் - கைலையங்கிரியையும் எடுத்த இராவணன், நாணம் சுமக்கலன் ஆகி - தோற்றநாணத்தைச்சுமக்க ஆற்றாதவனாகி, வெய்துயிர்த்து - பெருமூச்செறிந்து, பள்ளம் நீர்வேலி-கடலே அரணாகவுடைய, இலங்கையின் எய்தி - இலங்கைக்கரையடைந்து, பரிவுடன் அமைச்சரோடு எண்ணி - வருத்தத்துடன் மந்திரிகளோடு ஆலோசித்து, எள் அரும் மதுகைக்கு - நிந்தித்தல்லல்லாத தனதுவன்மைக்கு, இணையல்லாத கும்பகன்னனை-வேறுநிகரில்லாத கும்பகன்னனை, படுதுயில் எழுப்பி-பெரியநித்திரையினின்றுமெழுப்பி, அள் இலை - கூரியதகட்டுவடிவாகிய, சூலம் திரித்து - சூலத்தைத்திரித்து, மானுடர்தம் ஆவி உண்டிடுக என-மனுடராகிய இராமலட்சுமணர்களுடைய உயிரைக் கொள்ளுகொள்ளக்கடவாயென்று, விடுத்தான்-வினான்.

அமைச்சர் அமாத்தியர் என்னும் வடசொற்றிரிபு. அமா அருகில், தியர் இருப்பவர். கும்பகன்னன் குடம்போலுங் காதினையுடையவன். பொருப்பு என்பதன் இறுதியின் உம்மை உயர்வுசிறப்புப்பொருட்டு. (சஅ)

49. (இ-ள்.) விடுத்தலும் இராவணன் ஏவ, இமைப்பில் - இமைகொட்டித் திருமுன்னமே, செருக்களத்து எய்தி - போர்க்களத்தை அடைந்து, வாராவீரகா அள்ளி - வாராவீரர்களைத் தனதுகைகளால் அள்ளி, வாய்ப்படுத்தி மடுத்த - தனதுபெருவாயிற்பெய்து, கவுள்புடை குதட்டி-கவுளில் ஒதுக்கிக் குதட்டி, மலர்கதிர்-பரந்திரணத்தையுடைய, பரிதி சேய் தன்னையிடித்து - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபனைப்பிடித்து, உயர் இலங்கை புருதலும் - செல்வமிக்க இலங்கைநகரிற்செல்ல, தடம் கண் அரக்கியர் - பரந்தகண்களையுடைய அரக்கமாதரீகள், பெய்த மென் சார்தின் - (கும்பகன்னன்) மேல்வீசிய மிருதுவாகிய சந்தனக்குழம்பாகிய சீதோபசாரத்தால், இரவிசேய்-சூரியன்புத்திரனாகிய அச்சுக்கிரீபன், அடுத்தமெய் துயர்தீர்ந்து - (அரக்கனால்) தனக்குண்டாகிய தேகச்சோர்வினின்றுநீங்கி, அரக்கன்-அக்கும்பகன்னனுடைய, மூக்கு செவி பறித்து - மூக்கையும் செவியையும் கொய்து, அகன்றான் - அவனினின்று நீங்கினான்.

குதட்டி இறந்தகாலவினையெச்சம் குதட்டு பகுதி, ஒடு எண்ணுப்பொருளில்வந்த இடைச்சொல். இரவிசேய் எனபதன்முதலில் அகரச்சுட்டுத்தொகுத்தல். துயர்தீர்ந்து நீக்கப்பொருளில்வந்த ஐந்தாம்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். (சக)

50. (இ-ள்.) திருகுலம் சீற்றம் - மாறுபட்ட கொடியகோபத்தையுடைய, மடங்கல் ஏறு அணையான் - ஆண்சிங்கத்தையொத்த கும்பகன்னன், செவி மூக்கினைகவர்ந்த - தனது செவியையு மூக்கையும் கொய்துசென்ற, இரவி காதலனைத்தொடர்ந்து - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபனைப் பின்றொடர்ந்து, வெம்களத்திரன் ஏற்றவர் - வெய்யபோர்க்களத்தில் எதிர்த்த வாராவீரனாகிய, உயிர் பிழிந்து உண்டு - உயிரை உடலினின்றுக் கொண்டு உண்டு, வருதலும் - வர, இராமன் கொடுமரம் குழைத்து - இராமமூர்த்தி வில்லினைவளைத்து, பற்பல-பலவாக, வடிகளை தூண்டி - வடித்தலையுடைய அம்புகளை யேவி, அருவரை-பெரியமலையையொத்த, தடம் தோள்-உயர்ந்ததோளும், மருமம்-மார்பும், நீள்சென்னி-நீண்டசிரசும், வீற்று வீற்றாய்விழ-தூண்டு துண்டாய் நிலத்திலிழ, அறுத்தான்-தூண்டுசெய்தார்.

கவர்ந்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம், கவர் பகுதி, இது வினைமுதற்பொருள்சொண்டது. வருதலும் நிகழ்காலத்தில்வந்த எதிர்காலவினையெச்சம் வர பகுதி, குறுகலும் ரகரவுகரம் விரிதலும் விகாரம், து அல் இரண்டும்சாரியை, உம் எச்சவிகுதி. குழைத்து இறந்தகாலவினையெச்சம் குழை பகுதி. (நு0) 51. (இ-ள்.) களத்த இடை கும்பகன்னனை - போர்க்களத்தில் கும்பகன்னனை, இராமன் கடிந்தமை கேட்ட - இராமமூர்த்திகொன்ற செய்தியைக்கேள்விப்பட்ட, வல் அரக்கன்-வலிய இராவணன், உளத்து இடை-தனதுமனத்தினிடத்து, வெகுளி மேற்கொள - கோபமெழுந்தோங்க, கண்ணின் ஒழுகு - தனது கண்களினின்றுஞ்சிந்தும், வெம் கணல் சிகை - கொடியகோபாக்கினியின்கொழுந்தை, கதுவி-பற்றுதலால், துளி புயல் வறப்ப-துளித்தலையுடைய மேகங்கள்வறப்ப, கனன்று - கோபித்து, அதிகாயன் தன் முகம்

நோக்கி - தனதுபுத்திரனாகிய அதிகாயனுடைய முகத்தைப்பார்த்து, நீ துணைவின் - நீவினார்து, அளப்பு அரும சேனை - அளவுசெய்தற்கரியசேனை, சூழ்வரசெல்க என்று - பக்கத்திற்கூழ்ந்துவரச் செல்லக்கடவாயென்று, அறைதலும் - கூற, அடுகளத்து எதிர்ந்தான்-கொல்லும்போர்க்களத்தில் போருக்கு எதிர்ந்தான்.

அதிகாயன் பருத்தசரீரத்தையுடையவன். கதுவி காரணப்பொருளில் வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் கதுவு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, "இ எச்சவிசுதி, வறப்ப காரியப்பொருளில் நின்றலால் எதிர்காலத்தில்வந்த பண்படியாகப்பிறந்த வினையெச்சம் வற பகுதி, பகரமெய் சந்தி, பகரமெய் விரித்தல் விகாரம், அ எச்சவிசுதி, கனன்று இறந்தகாலவினையெச்சம், கனல் பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, நகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி, வெகுளி தொழிற்பெயர் வெகுள் பகுதி, இ தொழிற்பெயராகுதி. (10க)

52. (இ-ள்.) பொருப்பு உறழ் தடம் தோள் - மலையையொத்த பரந்ததோளையுடைய, வானரம் எழுதூறு - எழுதுவானரவீரனாயும், உருவ-ஒருசேரவுருவ, கதிர்பொழி-கிரணத்தைச்சிந்தும், ஓர்வேலால்-ஒருவேலினை, செருக்களத்து எறியும் - போர்க்களத்தில் எறியும், நாரந்தகன் தன்னை - நாரந்தகனை, அங்கதன்-அங்கதனுனைவன், பரிவொடும் செருத்தான்-வெறுப்பில்லாமற்கொன்றான், உருத்து வந்து உடற்றும் - கோபித்துவந்துபொசெய்யும், தேவரந்தகனை-தேவரந்தகனை, அனுமன் ஓர் குத்தினால் - அனுமனுனைவன் ஓர்குத்தினால், ஒறுத்தான்-கொன்றான், பருப்பதம் அதனால் - ஒருமலையினை, மகோதரன் ஆவிபறித்திட - மகோதரனென்னுமரக்கனுடைய உயிர்போக, நீலன் எறிந்தனன் - நீலனென்னும் வானரசேனைத்தலைவன் வீசினான்.

மறிந்திட என்பதனைப் பறித்திட எனப்பாடல்கொள்க, பருப்பதம் கணுக்களையுடையது, நாரந்தகன் நரருக்கியமன். தேவரந்தகன் தேவர்களுக்கு இயமன். செருத்தான் இறந்தகாலவினையுற்று செரு பகுதி, உருத்து உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் உரு பகுதி, உடற்றும் எதிர்காலப்பெயரெச்சம் உடல் பகுதி, லகரமும், நகரமும் நகரமாகத்திரிதல் சந்தி, து சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, உம் எச்சவிசுதி. இரண்டனுருபுநிற்குமிடத்து முன்றனுருபுவந்தது உருபுமயக்கம். (10உ)

53. (இ-ள்.) மாருதி கிணவி - அனுமன் கோபித்து, திரிசிரா - திரிசிராவினது, அம் கைவாள் பறித்து-அவனது கையிலேந்திய வாளைப்பிடுங்கி, அவன்தலை துயித்தான் - அவ்வரக்கனுடைய தலையைவெட்டினான், போர் முகத்து-யுத்தமுகத்தில், இடபன்-இடபனென்னும் வானரசேனைத்தலைவன், மத்தனை-மத்தனென்னுமரக்கனை, கதையால் புகை எழ புடைத்து-தனது தண்டாயுதத்தால் புடைமேலெழ அடித்து, உயிர்குடித்தான்-அவன் உயிரையுண்டான், இலக்குவன்-இலட்சுமணர், கார்முகம் சூழைத்து - வில்லினைவளைத்து, மலர் அயன் கணையால் - தாமரையில்வசிக்கும் பிரமாஸ்திரத்தால், அமரர்கண்களிப்ப-தேவர்கள் கண்ணி கனிகூர், நேரல்கடந்த-பகைவரைக்கடந்த, திறல் அறி

காயன்-வெற்றியையுடைய அதிகாயனது, நெடும் தலை துமித்து நின்று-பெரியதலைபடுத்துணடித்து நின்று, ஆர்த்தான்-வீரகோஷஞ்செய்தார்.

துமித்து இறந்தகாலவினையெச்சம் துமி பகுதி, சினவி பெயரடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலவினையெச்சம் சின பகுதி. சினம் பெயர். அமரர் இறப்பில்லாதவர். (௫௩)

54. (இ-ள்.) கறங்கு-ஒலிக்காரின்ற, தெள் திரை நீர் - தெள்ளிய அலையை உடைய கடல்குழந்த, உலகு எல்லாம் வென்ற - உலகினையெல்லாம் வெற்றி கொண்ட, கதழ் சினத்து-மிக்ககோபத்தையும், அடல்-வெற்றியையுமுடைய, அதிகாயன் இறந்தமை - தனதுபுத்திரனாகிய அதிகாயன் இறந்தசெய்தியை, நிருதர்கோன் கேட்டு-இராவணன்கேட்டு, சினவி-கோபித்த, இந்திரசித்தினைவிடுப்ப-இந்திரசித்தினையேவ, செறிந்த கூர் இருள்வாள் - நெருங்கிய மிகக் க இருளில், வெம் சமர் உடற்றி - கொடியபோர்செய்து, திசைமுகன் பகழியால்-பிரமாஸ்திரத்தால், இராமன்-இராமமுர்த்தியும், போர் மறம் கள்-போரில் வெற்றியைக் கொள்ளுகொள்ளும், இளவல்-இலட்சுமணரும், வானரத்தலைவர்-வானரசேனத்தலைவருமாகிய, யானையும் - எல்லானாயுப, மண் இடைவீழ்த்தான் - நிலத்தின்மேல்விழுத்தினான்.

கதழ் சினம் வினைத்தொகைநிலைத்தொடர். இதனடியாகக்கதழ்ந்த கதழ்ந்து, கதழ்த்தான் எனவினைவிகற்பங்கள்வரும். அடல் வெற்றிமேல்நிற்றலால் தொழிலாகுபெயர் அடுபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அல் தொழிற்பெயர் விகுதி. (௫௪)

55. (இ-ள்.) வரி சிலை கல்வி - கட்டமைந்த வற்றொழிற் கல்வியே, உருவு எடுத்தது அலைய - உருவெடுத்ததை யொப்ப வருக்கொண்ட, வாள் எயிறு அரக்கன் - விளங்கும் வக்கிரதந்தங்கனையுடைய இந்திரசித்த, வெம் சமரில்-கொடியபோரில், புரி தொழில் அனைத்தும் - தான்செய்த தொழில்முற்றும், இராவணற்கு உரைத்து - தனது பிதாவாகிய இராவணனுக்குச் சொல்லி, பொங்கு பேர் உவகையின் இருப்ப - மேலெழுந்த பெரியமகிழ்ச்சியோடு அவனிருக்க, நிருதர் புங்கவன் ஆம் - அரக்கர்களில் உயர்ந்தவனாகிய, வீடணன் - விபீஷணன், சாம்பன் - சாம்பனும், நிகர் இல் போர் அனுமன் அருகு-தனக்கு ஒப்பில்லாத போர்த்தொழிலையுடைய அனுமனாகிய இவர்கள் பக்கத்து, துணைவினில் சென்று எய்தி - வினாவிற்சென்றடைந்து, நீர் பிழைத்தமையால் - நீங்கள் உயிரோடிருத்தலால், யாரும் இறந்திலர் என்று-எவரும் உயிர்கழிந்திலொன்று, அறைந்தான் - கூறினான்.

எடுத்தலைய தொகுத்தல்விகாரம்.

(௫௫)

56. (இ-ள்.) ஐய கேள் - அனுமனே கேளாய், மெய் புகு கருவி - சரீரத்திற்றுனைத்து அமுந்திய ஆயுதங்களை, மாற்றறம் அதகம் - மேலெழுப்பும் சஞ்சீவியும், துணி பங்கம் - பிளவுபட்ட, மெய் பொருத்து அதகம் - சரீரத்தைப் பொருத்துஞ் சஞ்சீவியு, எய்திய தமும்பு - அடபுக னேறிட்ட தமும்பினை, தீர்த்திமம் அதகம் - தீர்த்து முன்னிருந்தவடிவையாக்கும் சஞ்சீவியும், இன்

உயிர் அளித்திடும் அதகம் - கழிந்த இனிய உயினமீட்டுக்கொடுக்குஞ் சஞ்சி
வியும் ஆகிய இவைகள், வெள்ளி வரைக்கும் - கவிலையங்கிரிக்கும், நல் இட
பகிரிக்கும் - நல்ல ரிஷபமலைக்கும், நாப்பண் - நடுவில், இனிது அமரும்-
தனக்கொரு இடைபூமின்றி இருக்கும், மை அறு - குற்றமற்ற, மருத்துவநா
யினில் உள - மருத்துமலையிலுள்ளன, நீ கொணர்க என - நீ கொண்டுவர
க்கடவாயென்று சாம்பன்கூற, மாருதி பாய்ந்தான் - அனுமன் (கொண்டு
வரப்) பாய்ந்தான்.

ஐய அண்மைவிளி. மெய்ப்புகருவி மாற்றுறுமதகமுதலியன நான்கு எ
ன்னும் எண் தொக்குநின்ற செவ்வெண். “மாண்டாராயுய்விக்குமருந்தொ
ன்றுமெய்வேறுவகர்களாகக, கீண்டாலும் பொருந்துவிப்பதொருமருந்துப
டைக்கலங்கள்கிளர்ப்பதொன்று, மீண்டேயுந்தம்முருவேயருளுவதோர்மெய்
மருந்துமுள்” எனக்கம்பராமாயணத்தில் வருதல்காண்க. (ருசு)

57. (இ-ள்.) பாய்தலும்-அனுமன் பாய, அதனில் மருந்து காண்கிலனாய்-அ
ம்மலையில் அந்தமருந்தைக் காணாதவனாய், பரு வரை பறித்து வந்து உய்ப்ப-
பருத்த அம்மலையை வேரோடு பறித்துக்கொண்டிவந்து போர்க்களத்திலவை
க்க, சேய - செவந்த, தாமரை கண் செல்வனை முதலோர் - தாமரை போன்
ற கண்களையுடைய இராமமூர்த்தி முதலியோர், துயில் உணர்ந்தார் என எழு
ந்தார் - நித்திரையின்றி எழுந்தவர்போல எழுந்தார்கள், ஏய - பொருந்த,
அம் மலையை - அந்த மலையை, மாருதி - அனுமன், முன்னர் இருந்த உழி
வைத்து - முன்பு இருந்த இடத்தில் வைத்து, மீண்டு எய்த - திரும்பிவந்த
டைய, காய் சிளும் கதுவி - மிக்க கோபத்திற்கு, இரவிசேய் முதலோர்-
சூரியன்புத்திரனாகிய சுசுகீர்பன்முதலியோர், கடி மதில் இலங்கை - சாவல்
மிக்க மதில்குழந்த இலங்கையில், தீ மடுத்தார் - தீக்கொளுவினார்கள்.

சேய பண்படியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயராச்சம் செமமைபருதி,
முதல்நீளுதலும், ஈறுகெட்டு மகரமெய் பகரமெய்யாகத் திரிதலும் சந்தி.
அ எச்சவிகுதி. ஏப நிகழ்காலவினையெச்சம் ஏய்பகுதி, அ வினையெச்சவிகுதி.
58. (இ-ள்.) நிருதர் கோன் - அரசர்களுக்குத் தலைவனாகிய இராவணன்.
அன்னது கேட்டு - அதனைக் கேட்டு, கும்பகன்னை தன் மைந்தரை - கும்ப
கன்னனுடைய புத்திரர்களை, அழையா - அழைத்து, மின் நகுமின்னல்போ
லவிளங்கும், சுடர் வேல் - விளக்கம் அமைந்த வேலையேந்திய, தலைவரோடு
ஏகி-சேனைத்தலைவரோடுசென்று, வெம் சமர் புரிக என விடுப்ப-கொடியபோ
ரைச் செய்வீரென்று ஏவ, கல் நவில் திரள் தோள் - மலையையொத்த திர
ண்டதோளையுடைய, குரங்கு வெம் சேனை - கொடிய வானரசேனையாகிய,
களை கடல் - ஒலிக்குங் கடலானது, உடைதர கலக்கி - உடைந்து புடைபெ
யர உழக்கி, கொல் றனை - கொல்லுதற்ஹேழிலையுடைய றதிவாய்ந்த, அயி
ல் வேல் கப்பணம் சிதறி - கூரியவேலாகிய கப்பணங்களைச் சிந்தி, கூற்றம்
அஞ்சுற-இயமனும் அஞ்ச, எதிர் மலைந்தார் - எதிர் நின்று போர்செய்தார்கள்
கப்பணம் கைவேல் கும்பகன்னன்மக்களாவார் கும்பன், நிரும்பன்.
அழையா செய்பா என்னும் வாய்பாட்டி முந்தகால வினையெச்சம். அழை

பகுதி, யகரமெய்சந்தி, ஆ எச்சவிருதி, வேற்கப்பணம் இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகை. குரக்குவெஞ்சேனை மென்றொடர் வன்றொடர் ஆதல் ந-உயிர்-ஊசு-சூ-இல் “மன்னே” என்ற மிகையால். (ருஅ)

59. (இ-ள்.) அங்கதன் சினவி - அங்கதன் கோபித்து, அகம்பனன் என்னும் அரக்கனுக்கு - அகம்பனனாகிய அரக்கனுக்கு, அமரர் உலகு அளித்து-விண்ணுலகம்தந்து, வெம் கனல் நேர் - வடவாமுகாக்கினியை யொத்த, பிரசங்கனை - பிரசங்கனென்று மரக்கனை, மறலி விருந்து எதிர் கொள்க என விடுத்தான் - இபமன் விருந்தெதிரா ஏற்கக்கடவ னென்று யமபுரத்துக்கு அனுப்பினான், அரி சினம் துவதன் - கொல்லுங் கோபமிக்க துவதினென்னும் வானரசனைத்தலைவன், செம் கை வள் உகிரால் - செவந்த கையிலுள்ள கூரியநகங்களால், சுரோணிதக் கண்ணனை செகுத்தான் - சுரோணிதாக்கூனைக் கொன்றான், திறல் மயித்தன் - வெற்றியையுடைய மயிந்த னென்னும் வானரசனைத்தலைவன், பங்கம் இல் மயூபாக்கனை - குற்றமில்லாத மயூபாக்கனென்னும் அரக்கனை, பறவை கூட்டுண - சமூகமுதலிய பறவைகள் கொள்ளை கொண்டதையெண்ண, உயிர் படுத்தான் - அவன் உயிரைப் போக்கினான்.

மறலி கொல்லுதலையுடையவன், மறல் (கொலை) பகுதி, இ பெயர்விகுதி. பறவை வினைமுதற்பொருளில்வந்த தொழிற்பெயர் பற பகுதி, வகரத்தோற்றம சந்தி, ஐ விருதி. அமரர் ஈறுதொக்கு அமர் என நின்றது. (ருக)
60. (இ-ள்.) நள் இருள விழுங்கி - மிக்க இருளைவிழுங்கி, கதிர் எதிர் எடுக்கும் - கிரணங்களைச் சத்திசெய்யும், பரிதி சேய் - சூரியன்புத்திரனாகிய சுக்கிரீபன், நாகு இளம பிறை தாழ் - இளமைதங்கிய பிறையையொத்த, வெள் எயிறு அகல் வாய் - வெள்ளிய வக்கிரதந்தங்கள்பொருந்திய அகன்றவாயையுடைய, கும்பன் - கும்பனென்னுமாக்கன், வான் மகளிர் - அரம்பையருடைய, நகை விருநது அயின்றிட - புன்னகையாகிய விருநனை யனுபவித்துத்தினைக்க, விடுத்தான் - ஏவினான், கொள்ளை வண்டு-வண்டின் கூட்டங்கள் - அதை தார் - மதுவுண்டொலிக்கு மாலையையணிந்த, நிரும்பனை-நிரும்பனென்னும் அரக்கனை, திறல் கூர் அனுமன் - வெற்றியிக்க அனுமன், ஓர் குத்தினில் கொன்றான் - ஒரு குத்தார் சிதைத்தான், வள்ளல்-இராமமூர்த்தி, ஓர் கணையால் - ஒருபானைதால், அடல் புரி - கொலைத் தொழிலைச் செய்யும், மகரக்கண்ணனை - மகரக்கூனைன்னும் அரக்கனை, ஆர் உயிர் மாய்த்தான் - அரிய உயிர்வாங்கினான்.

மகரக்கண்ணன் மகரமீன்போன்ற கண்களையுடையவன். பிறை தொழிற்பெயர் பிறபகுதி, ஈறுகெடுதல் சந்தி, ஐ தொழிற்பெயர் விகுதி, இது ஆகு பெயராய்ச் சந்திரன்மேல் நின்றலால் தொழிலாகுபெயர். அயின்றிட நிகழ்காலவியெய்ச்சம் அயில் பகுதி, து சாரியை, லகரம் னகரமாதலும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடு பகுதிப்பொருள்விகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி. இல் எதுப் பொருளில் வந்த ஐத்தனுருபு. வள்ளல் பண்பாகுபெயராய் நின்றலால் காரணப்பெயர் வண்மைபகுதி, ஈறுகெடுதலும் ளகரத்தோற்றமும் சந்தி, அல் பண்புப்பெயர்விகுதி. நாகிள ஒருபொருட் பன்மொழி. (சு0)

61. (இ-ள்.) ஈங்கு இவை - இவ்விடத்தில் நிகழ்ந்த செய்திகள், அரக்கன் செவி மூதல் உறலும் - இராவணனுடைய காதிமட, இந்திர சித்தினை ஏவ- அவன் இந்திரசித்தினை ஏவ, ஆங்கு - அவ்விடத்தில், அவன் - அவ்விந்திரசி த்து, மாயா சீதையை - மாயையாலாக்கிய ஓர்சீதையை, விறல் கூர் அனும ன் முன் - வெற்றியிக்க அனுமன் முன்பு, தடிந்து - கொன்று, இகல் வேள் வி - போர்சூரிய யாகமாகிய, நிகும்பலைக்கு - நிகும்பலையை, தீங்கு அற பு ரிவான் - விதிப்படிசெய்ய, உறலும் - அடைய, மாருதி-அனுமன், திரு மது மார்பன் - இலக்சுமீயவசொகும் ஸ்ரீவற்சமென்று மறுப்பொருந்திய மார்பை யுடைய இராமமூர்த்தியின், பாங்கு வந்து - பக்கம்வந்து, அரக்கன் புரிந்த மை - அவ்விந்திரசித்தைச்செய்த செய்தியை, உரைப்ப - கூற, பருவரல் கட லில் வீழ்ந்து - துன்பமாகிய கடலில் விழுந்து, அயர்ந்தான் - சோர்ந்தான்.

சீதை படைச்சாலிற்றேன்றினவள், இரண்டனுருபு நிற்குமிடத்த நான் கனுருபு நிற்கலுருபுமயக்கம். தடிந்து இறந்தகாலவினையெச்சம். தடி பருதி. புரிந்தமை இறந்தகால இடைநிலைபெற்றுவந்த தொழிற்பெயர், செவிப்புல னைச் செவிமுதலென்றார்.

(சுக)

62. (இ-ள்.) ஆய போத்து-இவ்வாறான காலையில், அனுமன் உரைத்தல் கே ட்டு - அனுமன் கூறிய வார்த்தையைக்கேட்டு, ஐய - ஐயனே, அழுங்கிடே ல்-வருந்தல்வேண்டாம், இராவணி-இராவணன் புத்திரனாகிய இந்திரசித்து, வஞ்ச மாயையில் - வஞ்சத்தையுடைய மாயையினாலு, சீதை வகுத்தனன் - சீதையினுவகுத்தது, தடிந்து - கொன்று, மகம் செய்வான்-யாகத்தைச் செ ய்ய, நிகும்பலைக்கு அகன்றான் - நிகும்பலைக்குச் சென்றான், மேய அவ்வேள் வி - பொருந்திய அந்தயாகம், முற்றுநின் - முடிந்தால், நம்மால் வெல்லுத ல் அரிது - நம்மால் வெல்லுதல் முடியாது, அமர் உடற்றி - போர் செய்து, தீயினை செருப்பான் - அந்தயாகத்தைச் சிதைக்க, இளவலை விடுத்தி என்று- இலட்சுமணரை யனுப்புவாயென்று, வீடணன் தெளிந்து உரைத்தான்-வீட ணன் மனந்தெளிந்து சொன்னான்.

வீடணன் வன்முன் வடிவாகச் சென்று தெளிந்து கூறினமையால் தெ ளிந்தென்றார். இராவணி இராவணன் புத்திரன் இது தத்திராந்தபதம். வ குத்தனன் முறறெச்சம். அழுங்கிடேல் முன்னிலை யொருமை யெதிர்மறை யேவல் வினைமுற்று. அழுங்கிடு பருதி. உகாக்கி சந்தி, ஏல் விருதி. வண் டின்வடிவமாகச் சென்றானென்பது “வன்முனதுருவங்கொண்டுமானவன் மனத்திற்போனான், நன்டலையிருக்கைதன்னிப்பொருக்கெனச் சார்த்தா னே, கண்டனென்பது” எனவரும் கம்பராமாயணச்செய்யுளானுணர்க.சுஉ

63. (இ-ள்.) உரைத்தலும் - இராவணன்கூற, கமலம் தடம் கண்ணன் - தா மரைமலைப்போலப் பார்த்தகண்ணையுடைய இராமமூர்த்தி, இளவல் - இல ட்சுமணரை (நோக்கி) ஒல்லு போக என - வினாந்து செல்லக்கடவா யென் னு ஏவ, தொழுது ஏகி - வணங்கிச்சென்று, வரை தடம் திணி தோள் - மலை போலுயர்ந்த திண்ணியதோளையுடைய, அனுமன் மேல் இவர்த்து - அனுமன்

மேல் ஆரோகணித்து, வாரா விரா பிள தொடர - வாராசேனாவீரர் பின்பு
டர்ந்தவரையும், அரக்கர் கோன் - அரக்கர்தலைவனாகிய இராவணனிடைய,
இளவல் - தபபியாகிய விபீஷணன், கணன்று முன் நடப்ப - கோபித்து மு
ன்செல்லவும், அரன் விழித்து எரித்த முப்புரத்தின் - சிவபெருமான் நெற்
றிக்கண் திறந்தெரித்த திரிபுரத்தைப்போல, செரு களம் செவப்ப - யுத்தக்ள
ம் உதிரத்தாற் செவப்பேற, சிதிது கண் சிவக்கும - சற்றுக் கண்கள் சிவச்சு
ம், சேவகன் - இலட்சுமணர், நிகும்பலை சோரதான் - நிகும்பலையாகத்தைச்
சேர்ந்தார்.

தொழுது என்னும் வினையெச்சம் ஏகி யென்னும் வினையெச்சத்தின் மு
தனிலையையும், அய்வெச்சமிவர்து என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையு
ம், அது சிவக்குமென்றும் பெயரெச்சத்தின் முதனிலையும், அய்வெச்சம் சே
வகனென்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையையும் கொண்டன. (சூக)

64. (இ-ள்.) அரு மறை - அரிப வேதவிதிப்படி, தக்கன் புரி மகம் - தக்கன்
செய்தயாகத்தை, கணங்கள் அழித்தது என - சிவகணங்கள் அழித்ததறபோ
ல, அடல் சினத்த - கொல்லும் கோபத்தையுடைய, அரக்கன் புரிதரும வேள்
வி-இத்திரசித்துச்செய்யும் நிகும்பலையாகத்தை, வாராசேனாவீரர் அழித்தலும்
வாராசேனாவீரர் சிதைக்க, புண திறந்து அன்ன-புண்திறந்து யொ
த்த, எரி உமிழ்-கோபாகணினியைச் சிந்தும், தறு கண்-கொல்லுங்கண்களையு
டைய, அரக்கர் கோன் சிறுவன் - இராவணன்புத்திரனாகிய இத்திரசித்து, இ
மை கறிந்து - இமைகளாகுகி, அழல் உக விழித்து - கோபாகணினி சிந்த கண
களைவிழித்து, பரிதி - சூரியனுடைய, மான் தடம் தேர் அனைய - குதிரையுடைய
பார்த்ததேகையொத்த, பொன் தேரில் - பொன்னுற்சமைந்த தேரில், பாய்
புலி போத்து என்ன - பாய்ந்து மலையிலேறும் புலிப்போத்தைப்போல, இவ
ர்ந்தான் - ஏறினான்.

முதல் கிணக்கொற்றுமை உண்மையால் கிணவினையை முதல்மேலேற்றி
இமைகறிந்ததற்கு விழித்தெனவும், உவமைக்கும பொருட்கும ஒற்றுமை உ
ண்மையால் பொருளின் தொழில் உவமைக்கேற்றியுங் கொள்க. என உவ
மையுருபிடைச் சொல்லடியாகப் பிறந்த நிகழ்காலவினையெச்சம். எனஇடை
ச்சொல் பகுதி. னகரக்கேடு சந்தி. அ வினையெச்ச விருதி. (சூச)

65 (இ-ள்.) அந்தரத்து அமரர் - வானத்தினிறந்த தேவர்கள், இமைப்பு
உறாத கண்கள் இமைத்து - இமைகொட்டாத கண்களை இமைகொட்டி, வா
ன் துறந்தனர் அகல - அவ்வாகாயத்தைவிட்டு நீங்கவும், மந்தரம் வெடிப்ப-
மந்தரகிரி வெடிப்படவும், மாதிரம் தலைவர் - திக்குப்பாலர்கள், வயிறு எரி தவ
ழ்ந்து - தமதுவயிற்றில் அச்சமாகிய நெருப்புத்தவழ்தலால், நின்று எவக-கம்
பித்துநின்று மனம்வருந்தவும், கந்து அடு புறது கை - கட்டுத்ததியை முறிக்க
கும் துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையையுடைய, திக்கயம் வெருவி - அஷ்டக
ஜங்களும் அஞ்சி, களி மதம் துறந்து - செருககால்வரும் மதநீங்கி, காண் ப
டர - காட்டித்தெல்லவும், அண்டசோளாகையும் வெடி தர - அண்டவட்டங்க

ஞம் வெடி படவும், இந்திரன் பகைஞன் - இந்திரசித்து, வரி வில் நாண் எறிந்தான் - கட்டமைந்த வில்லில் குணத்தொனியெய்தான்.

மாதிரத்தலைவர் திக்கயம் இவற்றினின்றுதியில் இளைத்தென அதிபொருளில்வந்த முற்றும்மைதொகுத்தல், வெருவுதலால் மதநீருதலின் வெருவி காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தகாலவினையெச்சம். வெருவு பகுதி. பகைஞன் பொருட்பெயர் பகை பகுதி, ஞகரம் பெயரிடைநிலை, அன்விகுதி. (சுரு)

66. (இ-ள்.) களத்து எதிர் ஏற்ற - போர்க்களத்திலெதிர்த்த, ஓர் ஒரு கவிசுட்கு - ஒவ்வொரு குரங்குகட்கு, வில் விசயின்-வில்லின்விசையா லெவிய, ஆயிரம் ஆயிரம் கண்கள் - ஆயிரமாயிரம் பாணங்களும், துளைத்து-ஒவ்வொரு குரங்குகயுந்துளைத்து, நேமி அம் கிரியும்-சக்கரவாளகிரியும், துளைவினின் உருயி - வினாந்தபொயருவி, விண படர - ஆகாயத்திற்செல்லவும், வளைதலை புகுதம அரவு என-வளையிற் செல்லும்பாடபைப்போல, சில போய்-சிலஅம் புகள்சென்று, அனுமனது ஆகம் ஊடு உருவ-அனுமனுடையசரீரத்தினடுவிற்பட்டுருவவும், தனி புயல் ஏழும் - குளிர்த்த ஏழுமேகங்களும், கடையுத்தது இறைக்கும் தாணாபோல்-யுகமுடிவிற சிந்தாம மழையைப்போல, கணை மழை பொழிந்தான்-சரவருஷத்தைச் சொரிந்தான்.

ஓர் ஒரு கவிசுட்கும் ஒவ்வோராயிரம் கணைகளை யேவினான் என்பார், ஓரொருகவிசுட் காயிரமாயிரமென்றார். சிலபன்படியாகப் பிறந்த டலவன்பாற்படர்க்கைகு குறிப்புவினைமுற்றுப்பெயர். சின்மை பகுதி. (சுசு)

67. (இ-ள்.) கூறறு - இயமனுடைய, மெய் பணிப்ப - உடல் சுயபிச்சு, அரக்கர் கோன் விடுதத - இந்திரசித்து எவிய, கொடும கணை யாவையு-கொடிய அம்புகள முழுமையும், கணையால் மாற்றி - தமதுகணைகளால் அறுத்து, வாள அரக்கன் - வானையேந்திய அந்த இந்திரசித்துவினுடைய, மருமம்-மார்பிலும், நீள் தடம் கை - நீண்டகையிலு மணிந்த, அணி - ஆபரணங்களும், முடி - கிரீடமும், துண் துகள் படுத்தி - துண்ணிய பொடிகளாகச்செய்து, காற்று உறழ் புரவி - காற்றையொத்த வேகத்தையுடைய குதிரைகளையும், கலினம் மான் தடம் தேர் - கடிவாளத்தையுடைய குதிரை பூண்ட பார்த்தேர் களையும், களிது இனம் - யானைக்கூட்டங்களையும், துணித்து-துண்டுபடுத்தி, வெம் குருதி ஊற்று இருந்த ஒழுக - கொடிய உதிரமூற்றெடுத்தொழுகவும், கவந்தம் ஆட்டு அயர - கவந்தங்க ளாடவும், இலக்குவன் - இலட்சுமணர், உறு கணை பொழிந்தான் - மிக்க சரவருஷத்தைச்சிந்தினார்.

கவந்தம் உடற்குறை.

(சுஎ)

68. (இ-ள்.) இந்திரன் மருமம் - (அந்தப்பாணம்) இந்திரனுடைய மார்பை, போழ்ந்தது-பிளந்தது, மறலி ஈருளின் - இயமனுடைய ஈரலின், தீம் கவவ அறிந்தது - இனியசுவையை யறிந்தது, அந்தாதது இயங்கும் - ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும், புட்பக ஊர்தி - புட்பகவிமானமானது, அரத்த வெம புனலின் ஆடியது - உதிரவெள்ளத்தில் முழுகியது, செம் தழல் கடவுள் - அக்கினிதேவனுடைய, பழு எலும்பு ஒடித்தது - பழுவெலும்பினை முறித்தது, தீய

ன் - இத்திரசித்து, வெம் திறல் முகப்பகழி - கொடிய வலிமைவாய்ந்த முகத்தையுடைய பாணத்தை, மந்தரம் தடம் தோள் - மந்தரகிரியை யொத்த உயர்ந்ததோள்களையுடைய, மாருதி - அனுமனது, மருமம் போழ்த்திட - மார்புபிளவுபட, வல்தினின் விடுத்தான் - வலித்த ஏவினான்.

திய என்பதைத் தியன் எனப் பாடங்கொள்க. போழ்ந்தது ஒன்றன்பாற்படர்க்கை யிறந்தகாலவினைமுற்று போழ்பகுதி, நகரமெய்சநதி, தகரமெய் இறந்தகாலவிடைநிலை, அசாரியை, து விசுதி. இயங்கும் நிகழ்காலத்தின்மேல் நின்ற பெயரொச்சம் இயங்குபகுதி. இத்திரன் ஐசுவரியமுடையவன். ஊர்தி தொழிலாகுபெயராய் வாகனத்தின்மேல்கின்றது ஊர் பகுதி, தி தொழிற்பெயர் விசுதி. ஒடித்தது ஈறுதொக்கு ஒடித்த என நின்றது. இலட்சுமணரம்பின்வலிமைப்பெருமையைக் கூறினமையால் மிகுதி நவீரகியணி.

69. (இ-ள்.) உரு கெழு தோற்றத்து - அச்சமிருந்த தோற்றத்தையுடைய, அனுமன் மார்பு அகலத்து - அனுமனுடைய மார்பில், உடற்று வெம் பகழி - வருத்தநாகின்ற கொடியபாணம், போழ்ந்து உருவ - பிளந்த உருவுதலால், குருதிகான்றிடலும் - உதிரஞ்சோர, இலக்குவன் - (அதரோகிய) இலட்சுமணருடைய புருவத்தோடும் - புருவத்தோடும், உயர் கொடும சிலை குழைய - உயர்ந்த வளைந்த வில்லும் வளைய, வரி சிலை அற்றது - இறத்திரசித்துவின் கட்டமைந்த வில் தணிபட்டது, ஊர் தரு பாகன் மறித்தனன் - அவனது தேரைநடத்தும் பாகனாகிலைகலங்கியிறந்தான், வாம் பரி மறிந்த - அவனது தேரிற் பூட்டியதாலிச்செல்லும் குதிரைகளுமடங்கிவீழ்ந்தன, வினா செலும் - வினாந்துசெல்லும், 'மான் தேர் திரந்தது - குதிரைபூண்ட தேரும் பொடிபட்டது, அவ்வரக்கன் - அந்த இத்திரசித்து, வியன் நகர் - பரந்தநகரமாகிய, இலங்கையிற் புருந்தான் - இலங்கைக்குச் சென்றான்.

மார்பகலம் ஒருபொருட்பன்மொழி. போழ்ந்து இறந்தகால வினையெச்சம் போழ்பகுதி, நகரமெய் சநதி, தகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிசுதி. வாவும் என்னும் பெயரொச்சத்தின் ஈற்றடலுயிர்மெய்கெட்டு வாம் எனநின்றது. ந. வி. "செய்யுமெனச்சவீற்றுயிர்மெய்சேறலும்" என்ற குத்திரவிதியால். மறித்தனன் மறி பகுதி. (சுசு)

70. (இ-ள்.) ஓர் இமை ஒடுங்கும் முன்னர் - ஒரு இமைப்பொழுதொடுங்குதற்குமுன், தீர் தடம் தேர் பண்ணுதுத்த - ஓர் பரந்த தேரை அலங்கரித்து, ஒல்லையின் இவர்த்து - வினாந்து ஏறி, போர் முககது எய்தி - யுத்தமுகத்தில் வந்து, கவி குலம் அனைத்தும் - வானரக்கூட்டங்கள் முழுமையும், பொன்ற - இறக்க, வெம் கணை மழை பொழியும் - கொடிய சாவருஷத்தைச் சிந்தும், கார் நிறத்து அரக்கன் - கரிய நிறத்தையுடைய இத்திரசித்துவினது, கொடிஞ்சி மான் தேரில் - மொட்டையுடைய குதிரைபூண்ட தேரில் கட்டிய, கவனம் - வேகத்தையுடைய, வாம் புரவிகள் அனைத்தும் - தாவிச்செல்லும் குதிரைகள் முழுமையும், பாரிடை மறிய - நிலவுகின்மேல் வீழ்ந்திறக்க, வீடணன் எதிர் போய் - விபீஷணன் அவன் எதிர்சென்று, பாழி அம் கதையினால் - பருத்த அழகிய தண்டாயுதத்தினால், புடைத்தான் - அடித்தான்.

இமை என்ன முதனிலைத் தொழிற்பெயர் காலத்தின்மேல் நின்றால் தொழிலாகுபெயர். பொன்ற இற-தகாலவினையெச்சம் பொன்று பகுதி, உகர்க்கேடு சந்தி, அ எச்சவிருதி. மறிய காரியப்பொருள்மேல் நின்றலால் எதிர்காலவினையெச்சம் மறி பகுதி. (எ0)

71. (இ-ள்.) நரை விடை - வெள்ளிப் பிட்டுப்பூர்த்தியை, ஊர்த கடவுளும்-3டத்தியுளும் உருசகிரமூர்த்தியும், மலர் மேல் நான் முகம் சட்டிநும்-தாமரைமலரின்மேல்வசுகுரப்பிரமத்தேவனும், வியப்பு-அதிசயிக்கவும், அருவரை தடம சேரார் - அரியமடலையபொத்த உயர்ந்தோனையுடைய, இத்திரன்-தேவேந்திரன், இழந்த அரசு இயல் - கைவிட்ட அரசியலானது, கிடைத்தது என்று உவப்பு - இப்போது கிடைத்ததென்ற மகிழ்ச்சி, திரை எறி - அலை எறியும், குருதி புனல் - உதிர்வெள்ளமானது, பரந்து ஓடி - பரவியோடிப் பாய்தலால், கரும கடல் முழுவதும் - கரியகடல்முழுவதும், செவப்ப - செவக்கவும், இரவும் நன் பசுவும்-இராப்போதிலும் பகற்போதிலும், மூன்று நாள் ஒழியாத - மூன்றுநாள்களும் ஒழியாமல், இருவரும் - இலட்சுமணரும் இந்திரசித்தும், வெம் சமர் விதைதார் - கொடிய போர்செய்தார்கள்.

வியப்பு, உவப்பு, செவப்பு என்னும்மை தொக்குறின்ற எச்சங்கள் காரியப்பொருண்மே னின்றலால் எதிர்கால வினையெச்சங்கள். விய உவ செவ பகுதிகள். பாய்தலால் இசையெச்சம். இகழ்ந்த அரசியல் கிடைத்ததென்று உவப்பு இது பொருண் முரணணி. கரும கடல் முழுவதும் செவப்ப இது சொன்முரணணி. (எக)

72. (இ-ள்.) அநாதரத்து அமரர் - ஆகாயத்தினின்ற தேவர்கள், மலர்மழை பொழிய - புட்பவருஷத்தைச்சுரித்த, ஆடகம் பொருப்பின் - பொன்மலையை, குழைத்த-வளைத்த, சந்திரன் மெளஸ் கடவுள் ஆம் என்ன - சந்திரனையணிந்த கிரீடநையுடைய சிவபிரானைப்போல, தடம கிடை - பெரிய தனாக, குழைவற வாங்கி - வளையக் காதுகாறுஞ் செல்ல வளைத்தது, கருது அடி - கட்டுத்தறியை முறிக்கும், புழைகை - துவாரம்பொருத்திய துதிக்கையையும், கடா-மசத்தையுமுடைய, களி அனைய - யானையை ஓடத்த, இலகருவன்-இலட்சுமணர், விசுமபு காத்தருளும் - விண்ணுலகைக் காக்கும், இத்திரன்களையால் - இத்திராஸ்திரத்தினால், இராவணி சென்னி-இந்திரசித்துவினுடைய தலையை, இரு நிலத்து - பெரிய நிலவுலகின்மேல், அறுத்து வீழ்த்தினன் - அறுத்து வீழ்த்தினன்.

வாங்கி இறந்தகாலவினையெச்சம் வாங்கு பகுதி, உகர்க்கேடு சந்தி, இ எச்சவிருதி. வாங்கி அறுத்து என்னும் வேறுபல அடுக்கிய வினையெச்சங்கள் வீழ்த்தினன்னெனும் வினைமுற்றின் முதனிலையைத் தனித்தனிகொண்டன. ந-பொது “உருபுபலவடுக்கினும்” என்னும் சூத்திரத்தால். சிவபிரான் மேருவை வளைத்த அன்றே திரிபுரம் பாழ்பட்டதுபோல வில் காது காறுஞ் செல்ல வளைத்த அன்றே இராவணி பட்டாணென்பதுதோன்றச் சந்திரமௌஸி கடவுளாம் என்னத் தடஞ்சிலை குழைவறவாங்கி என்றார். (எஉ)

73. (இ-ள்.) விண்ணவர் இயக்கர் - தேவர்களும் யக்ஷர்களும், விஞ்சையர் முனிவர் - வித்தியாதாரும் முனிவர்களும், வாரார் - வாரா சேனாவீரரும், வியந்தனர் ஏத்த - அதிசயித்துத் துதிக்கவும், கண் அகல் - இடம்பார்த்த, ஞாலம் முழுதும் - நிலவுலகமுற்றும், களிப்பு - களிகூரவும், கார் முகம் கல்வியின் - வில்வித்தையின், துறைபோம் - மார்க்கத்திற் கைதோர்த்த, அண்ணல் சேவடியின் - இராமமூர்த்தியின் செவந்த திருவடிகளை, இவ்வல் போய்வணக்க - இலட்சுமணர் சென்று வணங்க, வாய் - தனது வாயால், பிழி குதும்

துளி - மதுவாகிய சிததுளியை, பிலிற்றும் - சிந்தும், தண்-குளிரந்த, நறும் கமலம் - நறுமணங்கமழும் தாமரைபோன்ற, கண்ணன் - கண்களை யுடைய இராமமூர்த்தி, உள் மகிழ்ந்து - மனமகிழ்ந்து, தழுவி நின்ற ஆசி கூறினன் - புல்வி ஆசிவசனங்கூறினார்.

வியாதனர் முறறெச்சம், பிலிற்றும் எதிரகாலப் பெயரெச்சம், பிலிற்று பகுதி, உசாக்கேடு சந்தி, உம் எச்சவிகுதி, இது கமலமென்னும் வினேமுதற் பொருள் கொண்டது. தழுவிநின்று டுடைவிடாமல்பொருள்மேல் வந்த இறாதாலவ்வேயெச்சம். தழுவு பகுதி. உசரக்கேடு சந்தி. இசாரியை, நில டுடைவிடாமல்பொருள்மேல் வந்தவிகுதி. அதுவகாக்கும் ஓர்பகுதி, நகரமெய் இறந்தகால இடைநிலை. உ எச்சவிகுதி. பெருமொழி முதல் மெல்லெழுத்துவாராறுதலுக்கரம் எனமரைய் அன்ருாலம் எனவருதல் ந-மெய், உச-கு-இல. “மெல்லெவிண்ணவு:” என்றனமபரல். (எங்)

74. (இ-ள்.) நகரு இடை நிழல் - இவ்விடத்தில் இரட்செய்திகணிகம, இராவணி, நதிரங்குதம், அமரின - போரில, இறந்தமை இறந்தசெய்தியை, ஒற்றா போய் இசைப்ப - தூதுவ சென்று கூற, தூங்கு இசை மிழற்று - என்ற நீங்காது ஏதிலை கருமொலிக்கு, புவிய - முறுக்காணியையுடைய, யாழ் உயர்த்ததோள் - வினாதுவகச்சுதையுயர்த்திப் இராவணன், தூ - ப வாரிதியில் வீழ்ந்து - அன்பகடலில்லியிருந்து, அழுந்து - நிலைகாளுது. ஆழ்ந்து, பாங்கு உறை - தனதுபுகழ்திலிருக்கும், பரி தேர் - குதிரையும் தேரும், வெம சினம களிறு பதாதி - கொடிய கோபத்தையுடைய யானையும் காலானும், என்று உகைக்கும் நால் படைபுய - என்று சொல்லப்படு ராண்குசேனையும், வீரகு நீர் வேலை - பெருத்த நீர்மயமாகிய கடல்குழந்த, புவி முதுகு உளுக்க-நிலமாறு முதுகுநெளக்க, வெம் சமரா புரிக என விடுத்தான் - கொடிய சண்டைசெய்ய ககடவீரென்று எவ்வினா.

யாழ் தானமாகிய கொடிமேனிற்றலால் தானியாகுபெயர். நிற்க-நிற்ற லென்னஞ்சொல்க்கழ்ச்சியால்க்கழ்ச்செனவாடொருணக்கழ்ச்சிதோன்ற உப சரித்தராம். உளுக்க-நாரியடபொருள் மேனிற்றலால் எதர்கால் விலையெச்சம், உரு பகுதி. கு சாரியை ககரத்தோற்றமுபுரக்ககருஞ்சுதி, அ எச்சவி குதி, தூதுவாக உருத்த உருத்தான் என்ற வினேவிதற்பங்கன்வரும். முதுகுளுக்க என்றதனால் தனது படைமுற்றும் ஒருசேரச்செல்க என எவ்வினென்னும் பொருள்போதரலால் உதாரவணி. “உதாரமென்பது ஓதியசெய்யுளில் - குதிப்பினொருபொருள் நெறிப்படத தோன்றும்” என்றது தண்டியலங்காரம். (எசு)

75. (இ-ள்.) ஆயிரம் நா - ஆதிசேடன் தனது ஆயிரநாவுகளாலும், ஓர் அளப்பில் நாள் வருந்தி - ஒரு அளவில்லாத நாள்தோறும் வருந்தி, எண்ணும் - வரையறுக்கப்புகிலும், எண்ணுதற்கு அரிதாம் - வரையறுத்தற்கரிய, போர்மேய - போர்த்தொழிலை விரும்பிய, மூலபலததினை - மூலப்படையை, இராமன் - இராமமூர்த்தி, வில் விளையாட்டு அயர்ந்து - சிதது வில்விளையாட்டுச்செய்து, எளிதில்-தனக்கு ஓர் அருமைதோன்றாது, காயும் வெம களத்தில - வருத்துங் கொடிய போரக்களத்தில், கடினக ஓர் ஏழில் - ஓர் ஏழொழி கைப்பொழுதில், கனல் விழி - சீப்பறகருங் கண்களையும், புலவு நாறு அழல் வாய் - புலால்நாற்றம்வீசும் தீக்கொப்புளிக்கும் வரையறுமுடைய, பேயும் - பேய்க்கணமும், வெம குறும் தாள் பூதமும் - கொடிய சிறிய கால்களையுடைய பூதகணங்களும், உவப்ப - சந்தோஷிக்க, பெய் கணை மாரியின் - சாரியும் தனது சாவருஷத்தால், அறுத்தான் - துண்டிடுத்தினார்.

சேனையாறினுள் மூலப்படை ஒன்று, அப்படையிலுள்ளோர் தனது மூதாதைமுதலியோர் காலந்தோறும் தொன்றுதொட்டுவரும்சேனாவீரர்கள். அவைகையையாவன மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டிப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, கைப்படை. கம்பராமாயணத்தில் ஏழாநாழிகை எனக்கூறியிருக்கின்றது. “ஆனையாயிரந்தேர்பதினாயிர மடல்பரியோருகோடி, சேனாகாவலராயிரம்பேர்படிச்செழுமணியின்றும், காணமாயிரமாழிங்கோடிச் சூக்கவின்மணிகணிரொன்னும், ஸ்னையம்மணியேழாநாழிகையாடியதினரிதன்றே.” என வருதல்காண்க. (எடு)

76. (இ-ள்.) உரவு நீர் - பெரிய நீர்மயமாகிய, தரங்கம் - அலைகளை யுடைய, கடல் பெரும் தாளை - கடலையொத்த பெரியமூலசேனை, சிதைந்தபடம-அழிந்தசெய்தியை, ஒற்றர் போய் உரைப்ப - தூதுவர்கள் சென்றுகூற, புருவம்-புருவங்கள், வாள் நுதலில் ஏறின - ஒள்ளிய நெற்றியின்மேல் ஏறின, விழித்த விழிகள் ஓர் இருபதும் - விழித்த இருபதுகண்களும், புனகந்த - புனகந்தன. அரு வரை - பெரியமலையைப்போத்த, தடம் தோள் இருபதும் - உயர்ந்த இருபதுதோள்களும், பணையா - பனைத்த, அண்ட கொள்கை முகடு அளந்த-அண்டவட்டத்தின் சிகாத்தை அளந்தன, (அதனால்) அரக்கன் வெகுளி - இராவணன்கோபம், என் ஆம் என கிளைநது - யாதாய் முடியுமோ என்று கருதி, ஞானவர்கள் - தேவர்கள், வெருவி ஓடினர் - அஞ்சியோடி ஞாகவர்.

பணையா செய்யா வென்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். தோளிருபது ஒருமைபிற் பன்மைவந்த வழுவமைதி. புனகந்த அளந்த அன்சாரியை பெறுதுவந்த பலவீன்பால் படாக்கைவினைமுற்றுகள். பெற்று்வரில் புனகந்தன அளந்தன எனவரும். (எசு)

77. (இ-ள்.) பொருப்பு உறழ் - மலைபையொத்த, தடம் தோள் - உயர்ந்த தோள்களையுடைய, மாபெரும் பக்கன மகோதரன் - மாபெரும்பகசனும் மகோதரனும், பொருந்நாகடந்த - ‘பொர்செய்யு’ றொனாவென்ற, உருப்பம் வெம் சினதக - உஷ்ணயிசுரத்த கொடியகோபத்தையுடைய, திறல் விருபாக்கன் - வெற்றிவாய்ந்த விருபாக்கனும், ஸ்னைய அம்புகர் முகம் - பட்ட-தவையணிந்த அழகியபுளிதங்கியமுகமும், பருஉ தாள் - பருத்ததாள்களையும், மருப்பு உடைய தடம கை - கொம்பினையுடைய நீண்டதுகைகையுமுடைய, வாரணம்-யானையும், தடம்தோ-பரக்கதேரும், வாமபரி-தாவிச்செல்லும் குதிரையும், பரிதி வான் உறவர்-சூரியனைப்போல ஒளிவாய் தவாளால்பகைப்புலதகையுமும் வீரரும், இதைதன எழுகடலின்-சந்தித்து எழாநின்ற கடலைப் போல, ஆத்த முகச்செல்ல-கொவித்தது முன்னே போக, திகல் அமர் வேட்டி- பகைவரோடு போர்செய்தலை விருமபி, எதிர எழுந்தான் - எதிர்த்தெழுந்தனன்

எழும்போதே பகைவரோடெதிர்த்துக்கூடுதி யெழுந்தனனாகலால் எதிரொழந்தானென்றார். மகோதரன் பெருவயிறுடையவன், பொருநர் பொருபகுதி, றகரமெய் பெயரிடைநிலை, அர் பலர்பால்வுகுதி, இகல் பகைவர்மேல் நிற்தலால் தொழிலாகுபெயர். வேட்டு இறந்தகாலவினையெச்சம். வேள்பகுதி, ளகரம் டகரமாகத்திரிதல் சந்தி, டகரமெய் இடைநிலை, உ எச்சவிகுதி.

78. (இ-ள்.) மூவகை உலகும் - மூன்று உலகங்களும், கனது அடிப்படுத்த-தனது காலின்கீழ்ப்படுத்திய, முழவு உறழ்-மத்தளதையொத்த, தடம்பிப்பது அரக்கன் - உயர்ந்தபுயதகையுடைய இராவணன், வரவு மான் தேரில்-தாண்டிச் செல்லும் குதிரையுண்டதேரில், மதிருடைநிழற்ற-சத்திரையெயா

தத் தவளவட்டக்குடை ஒருபால் நிழலைச்செய்யவும், வயங்குவெண் சார்ந்
ரை இரட்ட-விளங்கும் வெள்ளையகவரி ஒருபால்விசவும், கோ எரிதது அருந்
து - விண்ணுலகையெடுத்த ஊனனும், குருதிவான் அவணர் - உதிரந்தோய்ந்த
வானையேந்திய அரர்ரள, குறுமுடைவாய் சுமந்து ஏக-குறுமுடை வானைச் சு
மந்த ஒருபால்வரவும், தேவா மமய நடுநடு-தேவர்கள் உடல் நடுநடு, தி
சைசொறும் வணங் - சிவசுர-தோறுந் ஒருபால்வணங்கவும், செருக்க
ளசூது - போராசுரத்தல், ஒலலைவன் அடைந்தான் - விகாரதுவந்த சோந்
தான்.

தேவராசிபருகுசலிதல் கோவெடுத்தருத்துமென்றார். கோ இடவாகு
பெயர். இரட்ட நகழ்காலவிளையெச்சம், இரட்டப் பருதி, அருந்தும் நிகழ்கால
த்திலவந்த பெயரொச்சம், அருந்து பருதி, உகரக்கேடுசுந்தி, ம ம எச்சவிருதி,
இது வான் என்னும் வினைமுதற்பொருளகொண்டது. (எஅ)

79 (இ-ள்.) ஆயிரமசெருவில் - அநேகத்தாஞ்செய்யும்போரில், மறலியை
புறம் கணம் - இயமனை முதுகுபார்த்து, அமர்பெறாது-அவனிடத்தில் போர்
பெறுமையால், அரும சமம் வேடு-பெறுதற்கரிய போனாவிரும்பி, மாயிரு
ஞாலம் முழுவதும் - பெரிய நிலவுலகமுறதும், திரிந்த - திரிந்துமுன்ற, வா
கை-வெறுநிமாலையையணிந்த, வேல்தந்தல்-வேலின்வலிமைவாய்ந்த, விருபா
க்கன்-விருபாக்கனென்னு மரக்கன், காயத்தா-சுட்டுவருத்துங் கிரணத்தையு
டைய, பரிதி சிறுவனை எதிர்த்து - சூரியன்புத்தரானகிய சுக்கிரீபனையெதிர்த்
து, ஓர்கலையினல் புகடத்தலும் - ஓர்தண்டாயுதததாலடிக்க, வெருண்டு-
அச்சுக்கிரீபன்கோபித்து, தி உமிழ - கோபாக்கினியைச்சிறதும், தறுகண் பி
துங்கி - கொடியகண்கள் பிதுங்கி, வான் அரக்கன் மறிதர - வானையேந்திய
அலவிருபாக்கன் மடங்கிவிழ்ந்து உயிர்கழிய, சென்னியை நெரித்தான்-அவ
ன்தலையைக் கைகளானெறித்தான்.

ஞாலம் இடவாகுபெயர். மாயிரு ஒருபொருட் பன்மொழி. வருமொழி
முதல் உயிர்வர வகரவுடம்படுமெய் தோன்றது யகரமெய்தோன்றியது உ
ரிச்சொற்றொடராதலால் ந-மெய் “இடை யுரிவசொலன் இயாபியகொளாத
வும்” என்ற குத்திரத்தால், புறம்கணம் பெறுதுவேட்டு என வேறுபல அடிக்
கிய விளையெச்சங்கள் தனித்தனித்திரிந்த என்னும் முதனிலையையும் அப்பெ
யரொச்சம் வேல் என்னும் வினைமுதற்பொருளையுந் கொள்ளவைத்தது உடை
யவன்தொழிலை உடைமைமேலோடுக் கூறும்வழக்கால். (எக)

80. (இ-ள்.) உலகு எல்லாம் விழுவதும் - எல்லாவுலகங்களையும்விழங்கும்,
மறலி நா எனன் - இயமனது நாவைப்போல, உமிழ - கக்காநிறை, கொடும்
தழல் சிகைபரப்பி - கொடிய நெருப்பின் கொழுதுவிசி, இலகு வாள் விதி
ர்த்து-விளங்கும்வானை யகைத்து, கேடகம் திரித்து - கேடகத்தைத்திரித்து,
மகோதரன்-மகோதரனென்னும் அரக்கன், களத்து எதிர் ஏற்ப - போர்க்க
ளத்தில் எதிர்க்க, கொலை பழுத்து ஒழுகும்-கொலைத்தொழில்கனிந்து ஒழுகு
ம், குருதிவான் ஏற்கி-உதிரந்தோய்ந்த வானையேந்திய, கூன்புறம் - வீணந்த
முதுகையுடைய, பலகை கைகொண்டு - கேடகத்தைக்கையிலேந்தி, மலையும்
வெம் சமத்தின் - போரெய்யும் கொடியபோர்க்களத்தில், வாலி தன்னுனை
வன்-வாலிசகோதரானகிய சுக்கிரீபன், அவன தலை - அம்மகோதரனுடையத
லையை, துமித்து எறிந்தான் - வெட்டிவிடுகின்.

விதிர்ந்து துமித்து இறந்தகாலவிளையெச்சங்கள். விதிர் துமி விளைப்ப
குதிகள். (அ0)

1. (இ-ள்.) கங்கமும் கழுவும் - பருத்தகனும் சமுருகனும், ஆர்க்கும் வெம்
ளத்தில் - ஒலிகளும் கொடியபோக்களத்தில், கவிசுலம் தலைவரை தூர்
ற - வாகாசேனைத்தலைவர்களை முதுகுதண்டு, சிங்க ஏறு அன்ன - ஆணசிங்
கும் ஒத்த, கொடும் சமர்வினைக்கும் - கொடியபோர்செய்யும், மாபெரும் பக்
ன்முன் - மாபெரும்பக்கன்முன்பு, அங்கதன் சினவி சென்று - அங்கதன்
காபித்துப்போய, துங்கம் மால்வையின் - உயர்ந்த பெரியமலையைப்போ
ல, திரண்ட தோளவலியால் - திரண்டதோளின்வலியால், சோரவுற-சோர்
வடைய, நிலத்து இடை வீழ்த்தி - நிலவுலகின்மேல்வீழ்த்தி, ஆள் அரிபோ
த்தின் - நரசிங்கத்தைப்போல, ஆங்கு-அங்குவிடத்தில், அவன் உடல் பிளந்து
அந்தமாபெரும்பக்கனுடைய சீர்ததைப்பிடித்து, அனேந்தான்-அவனுநிரத்
திகலந்தான்.

தூர்த்து இறந்தகாலவினையெச்சம். இல் ஒப்புப்பொருளில்வந்த ஐந்தனு
பு. திரண்ட இறந்தகாலப்பெயரெச்சம். திரள் பகுதி, ளகரம் னகரமாகத்
திரிதல் சந்தி, பகரமெய இறந்தகால இடைநிலை, அ எச்சவிசுதி. அனேந்தா
ர இறந்தகாலவினையுமுறு. அனே பகுதி. ஆங்கு அவசநிலை, (அக)

2. (இ-ள்.) தானே அம் தலைவர் - தனதுசேனைத்தலைவர்கள், விளிந்தமை-
றந்துகிடத்தலை, வல் அரக்கன் றோகடி - வலிய இராவணன்பார்த்து, தழ
ழ விழித்தது - கோபாக்ஷினிசிந்த இருபதுகண்களையும் விழித்தது, வான்
டைபூதத - ஆகாயத்தினிடத்துப்பூதத, உமிகணம் சிதற - நகரத்திரக்கூட்
ங்கள் சிதறவும், மற்றைய அண்டமும்-வேறுள்ளபல அண்டங்களும், வெ
டிப்ப-வெடிப்படவும், தேன் அவிழ - தேனெடுமலர்ந்த, கமலம் பொருட்டு-
மாமரைப்பொருட்டில், இனிது உறையும் தேவனும் - மகிழ்கூர்ந்துவசிக்கும்
மரமனும், செவிதலம் புதைப்ப - தனதுகாதுகளைமூடவும், பால்நிறம் - வெ
ளியநிறத்தையுடைய, சங்கம் ஒருபதம் - பத்துச்சங்கங்களையும், தனது
ராழிவாய் தொறும்படுதது - தனது பிளந்தவாய்கள்தோறுமவைத்து, ஒலித்
தான் - கோஷஞ்செய்தான்.

பூத்த இறந்தகாலப்பெயரெச்சம், பூ பகுதி, இது உருவென்னுவினையுமு
ற்பொருள்கொண்டது. மற்றைய - பிறிதுபொருளில்வந்த இடைச்சொல்லடி
பாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம், மற்று பகுதி, ஐ சாரியை, உகரக்
கேடும யகரத்தொற்றமும் சந்தி, அ பெயரெச்சவிசுதி. வெடிப்ப நிகழ்கா
ல வினையெச்சம் வெடி பகுதி, பகரமெய் சந்தி, பகரமெய் விரித்தல்விகார
ம், அ எச்சவிசுதி. (அஉ)

3. (இ-ள்.) பை அரா - படத்தையுடைய ஆதிசேனனது, நெற்றி சுழுகை
ல்கிடந்த - நெற்றியின்கணுள்ள உச்சிகொண்டையில் சுமையாகக்கிடந்த,
சார்முகம் கிழிய-நிலவுலகம் கிழிபட, மைதவழ் குடும்பி - மேகந்தவழுஞ் சிக
ந்தையுடைய, ஓர் எட்டுவரை பறித்து-ஒரு அட்டருலபருவதங்களையும் வே
டுமபறித்தது, ஏறியும்-விசாரின்ற, வாகரம் தலைவர்கள் எவரும் - வாகா
சேனாவீரர்கள் எல்லோரும், கை இலை - தமது இரண்டுகைகளிலும், முழும்
தான் மருமம் நீள்சென்னி எங்கணும் - முழங்காலிலும் மார்பிலும் உயர்ந்த
சிரசிலும் எவவிடத்தும், காய்களை செருகி - சுட்டுவருத்தும் அம்புகளால்
செருகப்பட்டு, எய் என்கிடப்ப-முள்ளம்மன்பிற்போற்சிடப்ப, உலகு எல்லாம்

வென்ற இராவணன் - எல்லாவலங்களையும் வெற்றிகொண்ட இராவணன் இரும் சிலை குகைத்தான் - பெரியவில்லினைவளைத்தான்.

கிழிய என்னும் நிகழ்காலவினையெச்சம் எறியுமென்னும் பெயரொச்சு தின் முதனிலைகொண்டது. செருகி படுவிகுதி தொக்குகின்ற செயப்பாட்டு வினையெச்சம். செருகு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி இ எச்சவிகுதி. எய் முன்னப்பன்றி. (அரு)

84. (இ-ள்.) அவை நோக்கி - வாகரவீராகள் பாணங்களால் ஏறிட்டுக்கொண்டு தலைப்பார்த்து, இலக்குவன் சினவி - இலட்சுமணர் கோபிதது, வடவளை அனைய - மகமேருவையொத்த, வில்குழத்து-விலலைவளைத்து, பொன்தடம் - பொன்றாற்சமைந்த பரந்த, திண்தோ வலவன்-திண்ணியதோப்பாகனுடைய, நீள் சென்னி-உயாந்தோங்கியதலைய, பொங்கு- கொதிக்கும், அழல்கணையினால்-ஆக்கினையாஸ்திரத்தினால், வீழ்த்தி - அறுத்துவிழுத்தி, பற்றலர் முதுகுகண்டால் அல்லால்-பலகவரைப்புறங்கண்டாலன்றி, நெடும கண் சிவப்பு அறது - தனது நெடியகண்களின் கோபச்சிவப்புச் சுற்றுகீங்காத, பண்புயத்து-பருத்தலையுடைய புயங்களையுடைய, அரக்கன்-இராவணனேந்திய, கொற்றம்-வெற்றியையுடைய, வெம் சிலைகள் ஒருபுறம் - கொடிய பத்துவில்களும், துமிய-துணிபுட, குருதிதோய் - உதிராம்தோய்ந்த, கணையினால் அறுத்தான் - தமதுபாணங்களினால் துணிபுசெய்தார்.

கண்டலால் தொகுத்தல்விகாரம், அல்லாமல் என்னும் எதிர்மறைக்குறிப்பு வினையெச்சத்தில் மகாரதொகுத்தல் - அறது எதிர்மறைத்தெரிநிலைப்பெயரொச்சத்தில் துச்சாரியையும் அகரவிகுதியும் தொகுத்தல். (அச)

85. (இ-ள்.) பாடகம்தொடர்ச்சி - பாதகடகத்தின்தொடர்ச்சிபோல, பழவினைசிமிழ்ப்பு-வளைந்துவிடாதுகுழந்த பழவினைக்கட்டின், பற்று அற-பற்றுக்கெட, பசும்புயல் அனையான்-குற்கொண்ட மேகசிறம்போலக் கரியநிறம்வாய்ந்த இராமமூர்த்தியின், ஆடகம் பசும்பொன் - ஆடகமாகிய ஓம்பொனெடுத்த, செய்ய தாமரைதான் - செந்நிறம்வாய்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை, சரணம் என்று அடைந்த-அடைக்கலமென்று புகலடைந்த, போ அறிவின வீடணன் - பேரறிவையுடைய வீரீஷணன், வெகுண்டு - கோபிதது, ஓர்கதையினால் அடித்து - ஒருதண்டாயுதத்தினாலடித்து, வெம் சினத்த-கொடியகோபத்தையுடைய, அரக்கர் கோன் நடவும் - இராவணனடத்தும், கேட்டு உயர்-சிகரத்தாலுயர்ந்த, பசும்பொன் கொடிஞ்சி - பசியபொன்னாலாகிய மொட்டையுடைய, அம் தடம் தேர்-அழகிய பரந்ததேரில் பூட்டிய, குரகம் அனைத்தையும் கொன்றான் - குதிரைமுழுமையும்செகுத்தான்.

பாதகடகம் பாடகம் மருஉ. அது விடாதுவளைந்த வுறுப்பாலமைந்ததலால் பழவினைக்கு உவமையாகிநின்றது, உவமைக்குமபொருட்கும் ஒத்தமை உண்மையால் உவமையின்றொழிலைப்பொருட்டேற்றி வளைந்து விடாது குழந்த பழவினையென்றும். பசுமை என்னும் பண்பு இனகுதல்மேனிற்றலால் ஓம்பொன் என்றும். ஆடகம் நால்வகைப்பொன்னுள் ஒன்று. ஆடகப்பசும்பொன் பசும்பொன் என்னும் பொதுப்பெயரை விசேடித்துநின்ற இருபெ

யதொட்டுப் பண்புத்தொகை நால்வகைப்பொன் உடகம், கிளிச்சிறை, சா
புருதம், சாதருபம். (அ)

86. (இ-ள்.) கொடிஞ்சி அம் தடம் சேர்-மொட்டை புலைய அழகியபார்த
நீசில்பூட்டிய, சொய் உளை பரிசுள் - கொடித் புறமயினாயுடைய குதிரை
கூழ் மதிதலும்-மடங்கிவிழ, இரணியனை செலுத்த - இரணியனைக்கொன்ற, ம
யங்கல னறு அணைய-புரளும்மத்தையொத்த, இராவணன் கினவி-இராவணன்
பொயிதது, வாயமொகது மயிமுதினறு - வாயினையுத்தது பறகளை அதுக்கி,
புரப்பி-அகட்டி, லடம் கவிழ்த்து - பறகளை புண்ணில் விடுத்ததைச்சிறந்தி, எ
காசல்-அக்கினியைக்கொக்கும், ரடா இலை நெடுமீயல-விளங்குமதெட்டுவடிவாகி
ய் நெடியவேலை, வீடணன்மேல் ஏறித்திடவும-விபிஷணன்மேல் ஏறிய, கடம்
கவிழ் - மத்ததைச்சிறத்தும், கரடம் கரி-சுவட்டையுடையயானையை, நிகர்
இனையோன்-ஒகத இலட்சுமணா, கனையினால்-தமதுபாணத்தால், அது துணி
த்தான்-அவன் எதிர்த்தவேலைத் துணைபடுத்தினான்

சூயகு அசைநிலை, உரப்பு பகுதி, உகரக்கெடுசுந்தி, இ எச்சவிகுதி.அசு

87. (இ-ள்.) புயல் சிறம் விறப்ப - குறொண்ட மேகத்தினிறம் வெரு
ப்பேற, கருகிய மேனி - கறுத்த சரீரத்தையும், புலவு வாய் - புலாற்றாம
வீசும் வாயையுமுடைய, அரசகர் கோன கினவி-இராவணன்கோபித்தது, வெ
யில்லை இழைத்தது-சூரியனையே வேல்வடிவாகி, கொலை தொழில் பயிற்றி-
கொலைத்தொழிலை யதற்குக் கற்பித்தது, வெம் விடம் தொய்யில் - கொடியவி
ஷமாகிய தொய்யிலை, மேல் புரி - அதன்மேற்புரி, மயன் - அரத்தச்சன்,
உளம் வருந்த - தனது உளம் வருந்த, அளப்பு இல நான் சமைத்து - அளவி
ல்காலம் சிறிது சிறிதாக வருப்படுத்தி, வரத்தினால் - (தான்பொற) வரத்தி
னால், மறை ஒழிம் அளித்த - அதற்குரிய மந்தரத்தொடுங் கொடுத்த, அயில
ணைஎறிய - வேலையெறிய, இனையோன் உரம் பிளந்து - இலட்சுமணன்மார்பு
பிளந்து, மண் மிசை வீழ்ந்து-நிலவுலகின்மேல்விழுந்து, உயிர் அயார்த்தான்-
உயிர்சொர்த்தான்.

கினவி என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் எறிய என்னும் நிசுழகாலவி
னையெச்சத்தின் முதனிலைகொண்டது. இழைத்து பயிற்றி, புரி சமைத்து எ
ன்னையனவினையெனவிய வேறுபல அடுக்கியவினையெச்சங்கள், அளித்த என்
னும் இறந்தகாலப்பெயர்ச்சத்தின் முதனிலையைத்தனித்தனிகொண்டு முடி
ந்தது. அளி பகுதி, தகரமெய் சந்தி, தகரமெய் இடைநிலை, அ பெயர்ச்சவி
குத்தது அயிலென்னும் செயப்படு பொருள்கொண்டது. இனையோன் உர
ம் பிளந்து உயர்திணைபொடி சாரந்த அயிற்றினை உயர்திணையுடிபெற்றது வ
ழுக்காதி. (அ)

88. (இ-ள்.) கலினம் மான் தடம் தோ - கடிவாளம்பூண்ட குதிரைகள் கட்
டிய மத்தத்தோ, கொணர் - சாரதி கொன்டுவா, வல் அரக்கன் - வலிய
இராவணன், கடி மதில் இலக்கையில் புகலும் - காவலாகிய மதில் சூழ்ந்த
இலக்கையிற்செல்ல, மலை உறழ் தடம் தோள் - மலையையொத்த பார்த்தோ
ளையுடைய, மாருதி - அனுமன், முன் போல மருத்து மாமலை - முன்போலப்
பெரிய சஞ்சீவமலையை, கொணர்ந்து உய்ப்ப-அங்குகொணடுவந்துவைக்க,
அலகு இல் சீர் சுசேனன் - அளவில்லாத சீர்த்தியையுடைய சஞ்சீவிக்ஞுத்த

லைவனாகிய சேனனென்பவன், மருத்தினை அளிப்ப - உயர்கொடுக்குஞ் சஞ் சவியைத்தர, ஜபன் - இலட்சுமணர், முன் போல உயர்ந்து எழுந்தான் - முன்புபோலச் சேவித்தெழுந்தார், சிலை விழுங்கு உயர் தோள் - லில்லால் விழுங்கப்பட்ட உயர்ந்ததோளையுடைய, இராமன் - இராமமூர்த்தி, மாருதியை சமுவி - அனுமனை இறுகத்தழுவி, நங்கு இவை தெரிப்பான் - இவ்விடத்தில் இவற்றைக் கூறுகின்றார்.

அங்கனெனது நங்கென்றது சம்மிடத்து நீகமும் முன்சொல்லிண்டு னின்றது. உயர்ந்து இராசகாலவீனையெச்சா, உய பகுதி. உறழ என்னுமு னிலையடியாக உறழ்து, உறழ்து, உறழ்தான் என வினைவிசற்பங்கள்வரும். 89. (இ-ள்.) உற்ற உழி - ஆபசதுவந்த இடத்து, ஆவி உதவினர்க்கு - பிராணனைத்தகரதவர்க்கு, உயிரை நிகர் டொருள் - அவவுயிரையெய்த் த பொருள் உண்டு எனில் அந்தோ - இருந்தாலல்லவா, மற்று ஒரு கைம்மாறு அளிப்பா என்று - வேறொரு பிரதி உபகாரம் உலகினர் செய்வாரென்று, உவப்ப - (இராமமூர்த்தி) மகிழ்ந்துகூற, மருத்து மா மலையினை-பெரிய சஞ்சலி மலையை மீட்டும் - மீளவும், தல தடம் திணர் தோள அனுமன் - மலைபோலப்பார்த்த ண்ணியதோளையுடைய அனுமன, முன் போல வைத்து - முன்புபோல அருவைத்து, இவண் கடிது வரதுறவும் - இவ்விடத்தில் வினாந்த வரதுறவும், வெற்றி வேல் அரக்கன் - வெற்றியையுடைய வேலையெந்திய இராவணன், வேறு ஒரு மணி தேர் இவர்த்து - வேறே ஒரு மண்கட்டிய தேரின்னே லேறி, வெம் களதது இடை புகுந்தான்-கொடிய போர்க்களத்தில்வந்தான்.

மறறொரு கைம்மாறு அரிப்பொன்று வப்ப என்னுந் தொடரில் யாது செய்யுக கைம்மாறு பிதிநிலை என்றும் பொருள் போசுபலாவ ரூபிப்பெச்சம். (அ)

90. (இ-ள்.) மலர் அயன் நடவும் - தாமரை மலரில் வளிக்கும் பிரமனடத்தும, எகினம மென புளளும் - அன்னமாகிய ஊர்தியு, வலி அழிந்த இரிய மோதியது - வலிகெட்டோடப போர்செய்ததம, சிலவ வெம் கதிரேகன-வள்ளகருகு சூரியனாடத்து, பரி கொள தேர் நாரநது - எழு குதிரைகள் புண்ட தேனாவென்று, மெயி அம் கிரி வலம் உந்தது - சககரவாளகிரிவலம் பிரதக்ஷணஞ்செய்ததம, அலகு அறு - அளவில்லாத, புவனம் முழுநிலம் திரிந்தது ஆப - அண்டமுழுவுகரு சுயரிததிரிந்ததமாகிய, விண இடையிற்று உலவும் - ஆகாயத்திற பரவிச் சஞ்சரிகளும், கலினம் மான - கடிவந்த புண்ட குதிரைகட்டிய, தடம் தேர் கடவி - பரந்ததேனாநடத்தி, வல் கன் - வலிய இராவணன், கவி குலம இரிய - வாகரசேனாகுட்டம புறந்தட்டியோட, வந்து ஏறான் - வாது எதிர்த்தான்.

எகினமென்புள்ளின் இறுதியினின்ற உம்மை உயர்வு நிறப்புப்பெயர்த்து. மோதியது வலமவந்தது திரிந்தது என்னும் வினைமுற்றுப் பெயர்க்களின் இறுதியிலெண்ணுமைதொகுத்தல். கடவி இறந்தகாலவீனையெச்சம். கடபகுதி, வகரமெய்ச்சந்தி, இ எச்சவிசுதி, தடம் உரிச்சொற ரொடராதலவருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பாதல் ந-மெய் “இடையுரிவடசொலின்” என்று குத்திரத்தால். மகாமகோபதாராய, டாக்ர் (க0)

